

شده است که پیش شود تو این تم عرض کرد که بدل را با این مراد نداشت برآمد و برآمیدن است که گذشت است که سین همچو باید خود پیش شود چنانکه و یکی از محققین مصادر فکر این نکره داشت مولف خروج و خروج در اس و راه را در دو رکیجو عرض کند که اگر نه استعمال پیش شود تو این تم عرض کرد که بخوبی این تم مخفیت را برآمیدن است برآمیدن بقول اندیشه جواه فرنگ فرنگ و لیس راردو) و کیجو برآمیدن -

پریان بقول اندیشه جواه فرنگ فرنگ بالفسر و تشدید بر الخشت فارسی است معنی تیرش پروردۀ صاحب نوادر بیل بر پیان ذکر آمده گردید که بعین قطع کشته باشد مولف عرض کند که اسکم حال است از مصدر پریدن که می‌آید ضرورت نداشت که محقق اول اذکر آمده را بطور اسم جامد بیان کند (اردو) تیر - بقول آصفیه - نقیض کند - و حاره اوار - فوکدار پل طبری کاشت و الا - پریان - پرندہ -

برآند اخشن بقول موارد نوادر (۱) بزیادت کلمه پر بر مصدر اند اخشن و برآند اخشن خراب کردن و شهد مسامختن رمان نظری می‌شیابوی خانه که می‌آید از همین است راردو) خراب شدن و آن بعد تکرار شد و دست باشد همانها را کشیدند شهد مکث کردند از همین پیش از پنجم قدم خانه برآمد اخشن - بقول موارد موقوف و تابع از پنجم قدم خانه برآمد اخشن فراق می‌آتشی شد کردند رفایی سه) چون بگفت از همین پیش خونه شد بگزید اخشن فراق می‌صویحت عرض کردند برآند اخشن آئین زرشت را از حد من سه که بجز در (برآند اخشن) مزید بخوبی اند اخشن اسیده دل ناچهراست کیزه عاشق چداوارد و اگر سکم و فا

حیث است از عالم براندازه مولع عرض (هم و مصادر برانداختن پرده از روایتی آید متعلق
کند که همان مرید علیه امداد ختن چنانکه برسنی اول ہمین رارو (اعظمانما) ہشتما مدد در کرنا.
نمکور شد و برانداختن گئی (نمک اکبر محقق است می آثاره) برانداختن - بقول موارد غارت کردن -
متعلق ہمین رارو (وقوف کرنا، مثانا) - (نظمی س) همان لکه برده برانداختند ہر یکی کے
روی (برانداختن) - بقول نواور و موارد سکالین شهر پر گنج پردان ختند تو دیگر کسی از محققین ممکن
و اندیشه زدن (شيخ نظامی گنجوی س) حسابی که ذکر این نکره مولع عرض کند که متعلق است
فقطان برانداختی ملک بفرمان او کاراوساخته تو بسنی اول که گذشت و ضرورت امداد شست که
روله س) یکی چاره پایید برانداختن ٹھہڑ وید این را بعنی غارت کردن قائم کند و برانداختن
مردم خودی ساختن از مولع عرض کند که لک کی آید از قبیل (برانداختن خانه) باشد
بعنی بعمل آوردن و تجویز کردن است و برانداختن و بس رارو (دکھو برانداختن کے پیشستونے -
حساب و چاره) که می آید متعلق ہمین داروو (۴) برانداختن - بقول موارد بعنی بند کردن و
پازدشتون و بحوالہ پهار فرماید که کنیا یا از مانده کردن
عمل میں لانا - تجویز کرنا - (۵) برانداختن - بقول بسوار و بعنی برداشت رخواجہ نظامی س) همان شیردل و می برداشتی ملک شکا
صاحب فرہنگ فدائی فرماید که بعنی برداشت زبون بود بشناختش از دیگر کسی از محققین مسادر
یا بلند کردن باشد (لہوری س) نیکم نجت کوتا پڑه ذکر این نکره مولع عرض کند که ہزار مسونی
از روکے برانداز دل رنگان پرستم سینہ بخشی دوم است که گذشت و مصادر برانداختن
اندازه از مولع عرض کند که مراواز دور کرن و مم) که می آید متعلق است ہمین (رارو)

ہند کر نامہ رکنا۔

(۱۰) برانداختن۔ بقول اندبھوالہ فرنگی فرنگ
بسنی شکست داون و یگر کسی از محققین مصادر
است از جاسے خوش و یگر کسی از محققین مصادر ذکر این نکر دمکلت عرض کند کہ معنی مراد
ذکر این نکر دمکلت عرض کند کہ متعلق معنی چاہیم یعنی اگر کسی کسی ابر زمین برانداخت گویا شکست
است چنانکہ ما اشارہ آن کرو دا یم راردو) و یہی دادوا اور مخلوب کرد۔ (اردو) شکست نیا
مخلوب کرنا۔ برانداختن کے چوتھے سنتے۔

(۱۱) برانداختن۔ پتھیق ما۔ بسنی رکھنیں چو
بسنی پرانگندن و فروانگندن باشد دیگر کسی محققین خون برانداخت رعری (۱۱) خند کہ جام جنم گپتیا
مصادر ذکر این نکر دمکلت عرض کند کہ معین اگر پیشیش خون برانداز دا (اردو) خون بہانہ
بسنی تحقیقی اندادختن کہ مراوف انگندن است (۱۲) برانداختن پتھیق ما بسنی ترک کردن
و گلہر برائج معنی نکند و سنادن از عرقی برسنی دھان و جاوار و که متعلق کنیم با معنی چارم کہ دو رکردن
این می آید اردو اپہینگدیا۔ والدین۔

(۱۳) برانداختن۔ بقول اندبھوالہ فرنگی فرنگ
بسنی پریشان دپرانگندہ کردن و یگر کسی از محققین دیکھو چون شئے سنتے۔

(۱۴) برانداختن پتھیق ما۔ بسنی بیرون آفڑ
سند استعمال می باشم و مجاز معنی هشم باشد اردو) و ظاہر کردن باشد رانوری (۱۵) ہر شراری کے براندا
پر اگندہ کرنا۔ پریشان کرنا۔

برانداختن که از خانه آتیست (گرسی شب غرائب) بعضی از همین براندان را ختن که گذشت و خوارد که این را از ختن تر بینه آتشین براندازد گزار و (و) بعضی پاز و هم متعلق کنیم. عراده در بال و پادختن که بجا نشی نذکر شد. (ظہوری) (۵۷) اینجا برانداختن نخالنا. نباہر گردان.

برانداختن آئین [مصدر اصطلاحی] - شبان اگر کمال پا زندگانی و پر براندازند نوزار و بعثی سوقو نه کرون آئین باشد متعلق بعضی روم دکیو بال و برانداختن. -

برانداختن پیاو [مصدر اصطلاحی] ببعضی این برانداختن و شدش از کلام نظامی چهرا نخالند و (آئین برانداختن) بجا نشی نذکر شد لار و فراسیده کرون و مندم ساختن بنیاد باشد تختن بعضی اول برانداختن که گذشت را فظعاً دیگو آئین برانداختن.

برانداختن اشک [مصدر اصطلاحی] اگر غم را که ایگزود که خون و اشغال را بردازد از پیاو نشاند برانداختن که گذشت و همین است راشک نداشت بنیاد مندم کرنا. غرایب کرنا.

برانداختن پیشوی [مصدر اصطلاحی] - بعضی که بجا نشی نذکر شد (ظہوری) (۵۷) چون قیهور کی در آزادی تماره که اشک را نشاند گهر برانداز و (و) رار و (و) آنسو بیانم. اشک نپکانم. دکیو اشک برانداختن.

برانداختن بال و پر [مصدر اصطلاحی] - برانداختن پیرو و پر برانداختن بال و پر باشد متعلق بعضی چهارم برانداختن بعضی برانگین و فورانیت برانداختن پر و بال و پر باشد متعلق بعضی چهارم برانداختن

برآمد اختن خرو [مصدر اصطلاحی - معنی
کردن گردید (میر خسرو سه) پردازه برآمد که چون
باشوم چند بوده کشای در آن شوم باشد و دم از
شهری، برستی، چهارم گذشت را روزی پرورد اخنا
برآمد اختن خرو] مصدر اصطلاحی - معنی
از شیوه ای و نحوی که در چاره کار باشد متعلق بهی
سوم برآمد اختن که گذشت و شدش از کلام نظر
چند است گذشت را روز (چاره کار) میگویند - نحوی گزیده
برآمد اختن خون] مصدر اصطلاحی - معنی
از عذر لعن آوردن حساب باشد متعلق بهی سیم رنجت خون باشد متعلق بهی یا زدهم برآمد اختن
برآمد اختن و شدش از کلام نظری گنجی اینها را چنان
نمکر برآمد از نظر و شد و گیر از عرفی شیرازی همانجا
ذکور شد (اردو) حساب کرنا -

برآمد اختن خون [مصدر اصطلاحی - معنی
معنی لعن آوردن حساب باشد متعلق بهی سیم رنجت خون باشد متعلق بهی یا زدهم برآمد اختن
برآمد اختن و شدش از کلام نظری گنجی اینها را چنان
نمکر برآمد از نظر و شد و گیر از عرفی شیرازی همانجا
ذکور شد (اردو) حساب کرنا -

برآمد اختن خون [مصدر اصطلاحی - معنی گذشت (اردو) خون پیدا نا -

خراب کردن [میخدم ساختن خانه باشد متعلق
معنی اول برآمد اختن و شدش از کلام نظری
بند کردن دم و کنایه از مقص سخن مدارن هر آن
مشکل پور کی هدر نمای گذشت را روزی خانه ای از خاکه
شده از خواجه نظامی هم رسانیده از خانه
خراب کرنا - هر روز کرنا -

برآمد اختن خانه [مصدر اصطلاحی - معنی خوار گشت
و مینه کرنا - بقول آصفیه خاموش کرنا - منه بند کرنا

برانداختن شرار مصدر اصطلاحی - معنی	خود کے مارے اب نہ لٹکنے دینا۔
برانداختن رائی مصدر اصطلاحی - معنی	بیرون آوردن و ظاہر کردن شرار باشد، سند عالم کردن رائی باشد متعلق ہمنی سوم برانداختن این برعضی سیزدهم (برانداختن) مذکور شد لہو بریل مجاز دیجئے نہایت (برانداز رائی کے پاری چھکاریاں چھڑانا۔
برانداختن گلہ مصدر اصطلاحی - معنی	دہ مرا زدن حشمہ مستکاری دهدار وہ کارا خاکہ کیا (برانداختن کلہ برانداز و میزار وہ)
برانداختن رسم مصدر اصطلاحی - معنی	بہندگردن کلاہ درہوا و بوجد آمد متعلق ہمنی موقوف کردن و بہندگردن رسم باشد متعلق ہمنی چہارم برانداختن (خاقانی ۵) دل بسوارے تو دوام برانداختن و مرادت (برانداختن آئین) سر انداز و میز سرزنشت کلہ برانداز و میزار وہ راعظتے) و گر رسم فنا خواہی کہ از عالم پراندازی وجہ کرنا۔ ثوبی اچھالنا۔
برانداختن ملک مصدر اصطلاحی - معنی	بیغشان تا خود ریز و ہزار ان جان دہر موتی (برانداختن ملک برانداختن گرد وہ رسم شرم از برداود کردن ملک باشد متعلق ہمنی ہبھم برانداختن رعایتی) سر بہر شکوہ ستم گرد وہ رسم شرم از جہان برانداز و میز (اردو) رسم موقوف کرنا کہ گذشت و مندش از کلام نظری ہدر انجام دکوس شد از قبیل (برانداختن خاندان و خانہ) (اردو) دکھو برانداختن آئین۔
برانداختن سر مصدر اصطلاحی متعلق ملک برداود کرنا۔	بعیی چہارم (برانداختن کہ گذشت رطہوری برانداختن نظر مصدر اصطلاحی - معنی
۷۱ از سر ذوق سر بجا ہی کلاہ پڑ در نشا طخیر بر انگریز نظر باشد و کنایہ از ویدن متعلق ہمنی برانداز میز (اردو) سر گرنا۔ سر اچھالنا۔	۷۲ هشتم برانداختن کہ گذشت رطہوری (۵) عاشقا

چون لظر برانداز نہ ہو پا فشار نہ دوسرا برانداز نہ کردار وی (رطہوری ۵) حسرت
لنظر والنا بقول آصفیہ سرسری طور سے دیکھنا بیکا غمزہ چون خود فروپنگ نیشنر برانداز نہ کردار
کرنا و دیکھنا۔

برانداختن نعاب | مصدر اصطلاحی بمعنی نشر مارنا فصل کھولنا دروغ ۵) طالم تری نگرنے
برانداختن نعاب باشد مشتاق بمعنی چہارم برانداختن کیا کام ہی تمام ہو نشر چھوٹے میں تو رگ ہان کو جھوپڑا
کر گزشتہ رہان برانداختن پر دہ کہ مذکور شد پر انداز اصطلاح بقول بہار و بھروسند کیا یا ز
رطہوری ۵) دیدہ برخوبیش دوزم چون برانداز و پنج کہ مقابل دخل است (خواجہ نظامی ۵) برانداز و کن
نعماب ہو در تماشا گاہ اور دیدہ چیران نوی کردار و برانداز خوبیش پوکہ باشد میا نہ نہ اذک شپش ہا ملک
نعماب ایسا نعاب
برانداختن نیشنر اصطلاح بمعنی نیشنر زدن پر ایسچ راردو ایسچ بقول آصفیہ اسم مذکور بقیض کہ برانداختن

براندافت | بقول بران و ناصری و اشید بضم اول و سکون نون و دال منقطہ بالف کشیدہ و
یعنی زدہ رو دہای انسان و جمادات و گیرا گویند و بقول جہانگیری بفتح ثانی و بقول جامع برداز
سخن بات صاحب شش گوید کہ در سکندری این لفظ را بمعنی مذکور در کاف آور دھان آرزو در
سرراج فرمایکہ بردازن گل انداز باشد همکلعت عرض کند کہ اسم جامد فارسی زبان است بجیا م
بضم باسی فارسی و سکون ثانی و فتح الف و سکون نون صحیح است کہ اصل این در پدر انداز باشد
ہزاری ہزار و آخوند فارسیان بقدر ده خوبی فارسی را بمحضہ دنای ہزارا ہ فا بدال کر دہ
ر براندافت کر دہ پس انکہ استپ و استب زعفران و قنطرہ و اگر بکات عربی آخرا ہم گیرہم ہان مبتل

کہ نہ سے جو ترجمہ ہم اپنی شود چنانکہ مریدین و مکتوبین دل پڑا مگدا ختن، بقول بران بھنی پر عزہ کروں یعنی خود را پڑھو گرد نہیں لیکن از صد و سی آمدہ و تہر کی آزار (اوٹھی) گویند و آن دلیل نہضم شد طبعہ باشدہ پھر اور اک اور نامہ میں بالخصوص و مجازاً بمعنی روودہ مستعمل شد (اردو) آئین بقول آصفیہ۔ انہیں جو ترجمہ۔ روودہ۔ انہیں بان۔

برانیہ ورنیہ استعمال۔ بقول بہار و بھروسہ آردو پریش پر بخوردان شاخ نازک بمعنی بران عزم و بران ارادہ باشد (نظامی سے) میوہ ترکی مولف عرض کند کہ اپنے استعمال بران دل کہ خون ریڑ دارا کند کہ بر و کین خود بالف مدد و دہ سوم بجا بیش گذشت (اردو) آشکارا کند اور میر خسرو سے) بران دل شکہ دیکھو بر آن مل۔

براندن پورسخ استعمال۔ بقول رہنماب حوالہ سفر نامہ ناصر الدین شاہ مقام چار نام شہری است کے آنرا براندن برگ گویند مولف عرض کند کہ مفرس (بیدن برگ) است و امن مستقر صوبہ پست در جمن و گیر بھج راردو) بیدن برگ ایک شہر کا نام ہے جو جمن ہیں واقع ہے۔ مذکور۔

بران سر استعمال۔ بقول بہار و اند و بھروسہ از کفرت استعمال مدد و دہ بمقصودہ بدل شد غیاث بمعنی بران عزم و بران ارادہ مراد ف راردو) دیکھو بر آن سر۔

بران دل کہ گذشت رخواجہ شیراز سے) بران سرم بران عقل و دانش بجا پیدا کیت مثلاً این کہ نتوشم می دگنا نکشم تو اگر موافق تدبیر من برو کہ آمد پود نوز و دخیج بیت ہانت تقدیر کر مولف عرض کند کہ ہمیں اصطلاح کہ بالف مدد و دہ گذشت۔ مدد و دہ از کفرت

استعمال بدل شد بالف مقصودہ دیکھو بھج راردو) استعمال بدل شد بالف مقصودہ دیکھو بھج راردو)

<p>دکھنے کا عقل و دلش پیغمبیر محدث (دین گناہ سہل بر انگشت پیغمبیر محدث کے پر انغار اور اصطلاح) بقول ائمہ بحوالہ صاحب ائمہ ہزار بھار مولف عرض کند فرنگ فرنگ بضم باءی مودودی لغت ترکی است رسم قدیم است کہ چون خواہند کہ چیزی را یاد بپسند فوج جانب دست راست کہ لبری آزا دارند رشتہ را بر انگشت می پھینڈ پاگرد برروال بینند گویند۔ صاحب غیاث بر بر انغار بحوالہ دستی زند و مستند ہیں عجم زخم بر انگشت احمد میزند لغات ترکی فرمایہ کہ لختتین و غین معجمہ در ای ہلہ بکر لہور اسوانی زدہ بر زخم انگشت می پوشیدند بتکی نام فوجی کہ بروز جنگ جانب دست راست آ تو سیلہ آن چیزی کہ در خیال است ازان پادشاه اشادہ باشد مولف عرض کند کہ غفلت نہ شود و معاصر مدن روشن خیال آزا فارسیان استعمال این کردہ اندوپس (اردو) با قلم را بر آستین می نویسند یا در کتاب کو کب بینند۔ بقول اصفیہ۔ عربی۔ احمد مذکور۔ فوج کا ذیادہ داشتہ باتی مالی مراد حصہ جو لڑائی میں پادشاه یا سپہ سالار کے دین رشتہ انگشت بستن و پیغمبیر (است کہ میں یہ دراخ پڑھو۔ داکیں بازوگی فوج۔</p>	<p>بر انگشت پیغمبیر مصدر اصطلاحی۔ این رلپوین گردینا (یعنی کسی بات کو یاد کرنا۔ بقول دارستہ و بحر را، یا داشتن۔ پھر گوئے چہرہ پیغمبیر کے بر انگشت پیغمبیر می شود۔ ہر وقت دیگر کہا ہے۔ یا در کرنا۔ نظر می باشد گو اپا خویشن را یادی دہر میزدا خدا (۲۴) بر انگشت پیغمبیر۔ بقول دارستہ و بحر شود کرون (سبخ کاشی) ۲۵) آن شکر از ملکا و دو رشیدن داشتہ جو اشک مراغہ بر انگشت</p>
---	---

نہ پھیپھی کو شجہاڑ خدا می طلبہم ماتم خویشان تو بہار چنانکہ فرائخ و فراز مراد ف برآ غالمیدن المروہ
ہمین سند را براہی معنی اول آور وہ دا زمین معنی برائی گھنٹہ کرنا۔ بقول آصفیہ۔ اگسانا۔ بھر کانا۔
سکوت در زید و صاحب اندھہ بہار مکلف اُبخارنا۔ اخوا دنیا۔ بہکانا۔

عرض کند کہ مجاز معنی اول است مقصود از (بہشیہ رض) برائی گھنٹہ۔ بقول بحر فرستادن شخصی ما بر کارے
پیش نظر داشتن و نظر گھاٹتیں بر چیزی (مشہور) و چیزی مکلف عرض کند کہ حیث است کہ
کردن چنانکہ متعقین بعدم الذکر خیال کردہ اند۔ سند استعمال پیش نہ فد و بصورت وجود سند
را رو (بہشیہ پیش نظر کھننا۔ دکن میں کہتے توانیم عرض کرد کہ مجاز معنی اول است کہ آمادہ
اسکھو لگاے رہنا رتاکنا۔ بقول آصفیہ چپکر دکھنا کردن براہی کاری و فرستادن شخصے ہے کاری ہر وہ
درائی گھنٹہ بقول بحر را (ستحریہ) کردن و قرب بمعنی یکدیگر است و متعلق بمعنی پا در رام
فرما پید کہ کامل التعریف است و مضارع این اگھنٹن پڑیا و تکہ تر بر ان (ارو) کسی
برائی گز و صاحب اندگو پید کہ بمعنی برآ غالمیدن شخص کو کسی کام کے لئے بھیننا۔

باشد (ظہوری ۵) زدن کمانچا نہ ابر وست قضا (رض) برائی گھنٹہ۔ بقول بحر دور کردن (ظہوری)
صید افگن کو خوش برائی گھنٹہ ترک قدر انداز ترک سز دز جذب مجتہت کہ دل را پایا و راٹ بروز حشر زد و خو
مولف عرض کند کہ مزید علیہ اگھنٹن است ما برائی گز نہ باز مکلف عرض کند کہ اگر چہ بمعنی
بمعنی شانز دہش وہیں کہ تکہ تر در اول این برعی پائز دہم اگھنٹن ہم مذکور شد ولیکن سند
زاں کر وہ اند۔ ہمچ سعنی نکند۔ و مضارع این کہ پیش شدہ متعلق است بمعنی بر خیرانیدن المروہ
(برائی گھنٹہ) پور۔ خامی بمحضہ ہے زای ہاؤز بدش مراد ف معنی دواز و هم اگھنٹن باشد کہ گذشت اارو

دوار کرنا بقول آصفیہ۔ الگ کرنا۔ القط کرنا۔ چدا (۴) برائی یعنی۔ بقول ائمہ بحوالہ فرنگ فرنگ کرنا۔ خارج کرنا۔ ہٹانا (رشک ۵) جو شکوہ مل بعضی بلند کروں دیگر کسی از محققین مصادر ذکر مالان حضور کرتے ہیں تو احمد اس فتاویٰ کو پہلو سے امن نکر دیکھ لفظ عرض کند کہ مزید علیہ معنی دو رکرتے ہیں تراویل یا طلاق میں آخوند ہٹانا۔ اول ایم یعنی کہ ہجا پیش فکر شد و کام تپہ مایہ میں رسم برائی یعنی۔ بقول بحد و درشد زنہوی کند راردو (۶) بلند کرنا۔ دیکھو ایم یعنی کے پہلے معنی ۷) برائی از راه پیکیر گردی ہو کہ بر جہہ صبح منزل رکھے مرا یعنی۔ بقول ائمہ بحوالہ فرنگ فرنگ نشیند ۸) مولف عرض کند کہ بعضی بلند کروں بعضی پرکشیدن باشد۔ دیگر کسی از محققین مصادر است کہ پرسنی ششمی آید واگر کشان کشان ذکر این نکر دیکھ لفظ عرض کند کہ مزید علیہ بسوی معنی تحریر یعنی۔ بعضی دو رکردن باشد نہ دو رانگ یعنی مہنی پیش کہ گذشت راردو (۷) کھینچنا شدن راردو (۸) بلند کرنا۔ دیکھو ایم یعنی کے پا پھون میں۔

برائی یعنی ازا خوش | مصدر اصطلاحی۔ پھٹے میں:

(۹) برائی یعنی۔ بقول بحر پیدا کروں زنہوی بعضی خیزاندن ازا خوش باشد متعلق بعضی سمع (۱۰) ای قطہ پی آب برائی سماں ہو از گری برائی یعنی وندش از کلام نہوی ہمدرانجا کذ پر شور کہ عمان لگھے دار دیکھ لفظ عرض کند راردو (۱۱) آخوش سے اٹھانا۔ پہلو سے اٹھانا۔ کہ متعلق باشد بعضی اول یا دوم ایم یعنی کہ ہجا گذشت راردو (۱۲) پیدا کرنا۔ بقول آصفیہ برائی یعنی ازا چیزی | مصدر اصطلاحی بعضی بلند کروں ازا چیزی باشد متعلق بعضی ششم بہتانی وندش از کلام نہوی ہمدرانجا نکر شد راردو (۱۳) ظاہر کرنا۔ موجود کرنا۔

بلند کروں ازا چیزی باشد متعلق بعضی ششم بہتانی وندش از کلام نہوی ہمدرانجا نکر شد راردو (۱۴)

کسی چیز سے درہ ہونا۔ درگرنا۔

برائی خیز از راه مصدر اصطلاحی یعنی بلند بیان کیا شد و شخصیں جو بار اپنے
گروں از راه باشد و این مصدر خاص است کہ آجیہ و پیشہ و روز
از مصدر عام درائی خیز از چیزی کہ گذشت و امثال آن ہم استعمال توان کردار دو (الف) الف
عجیب اور ناممکن کام کرنا (برپا کرنا) (ب) رارو (کسی چیز سے بلند کرنا۔ اٹھانا۔

برائی خیز سجا سب مصدر اصطلاحی یعنی
کسی چیز سے وصول اڑانا۔ گروڑانا۔
برائی خیز اسیدن بقول بحر متعددی برائی خیز
پیدا کر دن سجا سب باشر متعلق یعنی ہنجم کی ششم
برائی خیز و سندش از کلام طہوری ہمدرد انجال د
باشد و فرمایہ کہ کامل التصرفی است مولف
درارو (برپا کرنا۔ ظاہر کرنا۔

برائی خیز گروار جوہار مصدر اصطلاحی
لازم و متعددی بیکے مفعول است متعددی برو
راغب، برائی خیز گروار چیزی
مفعول کرواند و بزیادت کلمہ بر مزید علیہ لکھیا
عرض کئے فاریان بتعادہ خود ایکیز میں را کہ
راحت) برائی خیز گروار جوہار (مصدر اصطلاحی
برائی خیز اندن و بلند کر دن یعنی حقیقی متعلق ہے
برائی خیز اندن اور یہ تمام معافی ہیں اُس کا متعددی ہر
معافی سوم و ششم برائی خیز صراحت (برآوردن
و کیجوں ایکیز اندن۔

برائی خیز میں بقول بحر صراحت
گروار چیزی کہ گذشت (طہوری سے) بجا کر کے
باشد و فرمایہ کہ کامل التصرفی است و مضارع
از جوہار گہ برائی خیز میں خوش آن کو گریگاہ
جگہ فسردہ ہی آپدہ مخفی پہاڑ کہ در کلام طہوری ام ان برائی خیز مولف غرض کند کہ مزید

انگلیزی میں باشد کہ بجا ای خودش گذشت کہ اپریل برلنگٹن بہہ معاشر دار و دو) نکلے ہو ہمچین اولش زیادہ کردہ اندوبس و مراد فت کے کل منے۔

برانہ بقول سروری و بران و جامع و سراج الفتح اول و نون بروزن زمانہ نام شہری مدینہ الیست رحیم عصری ۷) اپنے کشید چہ از گازی و پھر از بلخار ٹھر چہ از برانہ چہ از باکشنہ و از قاد مولعہ عرض کند کہ جیفت است کہ و پسی کہ این معلوم نہ شد و تعریف مزیداً نام شہر ہم بہت نیاد رار و و) برانہ فارسی میں ایک شہر کا نام ہے مذکور۔

برانی بالفتح و کسر نون۔ بقول ائمہ سہوا اللہ فرنگ فرنگ لغت فارسی است (۱) بعینی طریق گھیں یا اوند چینی کہ بران گلہار شکر و شیرینی و ادویہ نگہدارند دیگر کسی از محققین فرس فرگ ام ان کر د مولعہ عرض کند کہ ہ تحقیق ما رکب است از لفظ پر والٹ و نون (۲) اند یعنی بران بالضم مزیداً علیہ پڑتے تھے آخرہ برانی نسبت یعنی چیزی کہ نسب بہ پری است کاہ و غریبی باشد۔ بایی فارسی را بعربی بدل کر دند چنانکہ تپ و تپ۔ فارسیان مادا فت از عیقت ما خود در مجاور دخیل ہے بران الفتح اول استعمال کر دند اسم جامد فارسی زبان است رار و و) وہ چینی یا اسی کا برتر جو ہیں شکرا ر شیرینی و غیرہ رکھتے ہیں۔

روزنما برانی۔ بقول ائمہ سہوا اللہ فرنگ فرنگ بضم اول و شدید ثالی بعینی قطع و پرش شاہ کہ پیغمبری لفظ ہے آن زیادہ کردہ اند (طہوری ۷) نام در دم شمشیر غمزہ برانی پر جگر شکرانہ مردگان و شنہ ساز گذشت پر مولعہ عرض کند کہ ہم اور لفظ بران کہ بالضم و شدید گذشت بہتی ٹیز و پرندہ نو شنہ دمہ ہمدرانجا تحقیقش بیان کردہ ایم پس جزوں نباشد کہ بایی مصدری

در آخوش زیاده کرده بمعنی حاصل بال مصدر لعنی پُرش استعمال کرد و مجازاً بمعنی تیزی - لفظی مجاز
پرگان اسم حال است از مصدر بربیدن و فارسیان بزیادت یا مصدری بر اسم حال یعنی حال
بال مصدر لش است که در ذکر و این قابلیت امکان نظر آمد براحتی حاصل بال مصدر و راسی قواعد مرقوم
که صراحتش پر لفظ (آموی) گذشت و پر لفظ راحمل بال مصدر) می آید و این قواعد که جدید کردین
لفظ بنظر آمد از قبیل (ارزانی) است که بجا ایش گذشت که آن هم در این قواعد است اوله
حاصل بال مصدر بوردو) هرش - بقول آصفیه - فارسی - اسم موئیث - بال مصدر بربید - کاش تیزی
برانیدن] بقول اند بحواله فرهنگ فرنگ بالقسم لغت فارسی است بمعنی بوسه داد
دیگر کسی از محققین مصادر ذکر این نکردم مؤلف عرض کند که جزوین نیست که اسم مصدر راهنم
پر آن لغت سفرگرد است که بقول ساطع بفتح اول بمعنی محظوظ و معشوق آمده و فارسیان با
فارسی را به بایی عربی بدال کردند چنانکه استپ و استب و بزیادت یا می هرودت و علامت بعد
آن مصدری ساختند که در محاوره عجم بالقسم بمعنی بوسه دادن مستعمل شد و این کنایه باشد (ارفع)
بوسروینا - و کمیوا دا کر دان بوس -

پراو] بقول بران بفتح اول و سکون آخركه واو باشد طائفه را گویند از جنس گناس و سرگین
جاس فرماید که طائفه از گناس و سرگین کش را گویند - خان آرزو در سراج فرماید که طائفه که کنای
و سرگین کشی کنند صاحبان ناصری و اند و هفت هم ذکر این کرد و اند مؤلف عرض کند که لفظ
در آور است بمنزلت رای نظریه و معنی حقیقی این پیروان کنند و مراد ای صفات و پاک کنند که
سرگین و خاشک را در کنند دیگر اینچ و خادار و که این را مختلفت رہاروی گیر مکر که وابسته ببر

برآور زیادہ شد چنانکہ پشیدہ دلپس ازان نمای آخوند فرشت شد و فرماید کہ باللغہ مراد فرشت پر از بانہ مدنی سرگین میں مدنی اعضا میں نہ کوئی شد و انشرا علم۔ راردو) خاکروپ بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم نہ گز۔ خاکروپ
ہر شرست کناس۔ بہنگی۔ علال غور۔

برآورج آمدن اصطلاح۔ مدنی بلند مرزا خان آرزو در سراج فرماید کہ باللغہ مراد فرشت پر از بانہ مدنی
گروپن و عروج حاصل کر دن باشد لانہ دی زیبیدن و آرٹس بون و فرمایکہ قوسی بناہ را فہم جسے
لے) ہر کہ سر بر خاک اپوانت نہیں از روی قدر مژا صاحبان انسکوں ہم ذکر امن کر دا اند حکیم عنصری سے
پاپیش اذخت الشعلی برآورج کیوان آمدہ است کا رزگر بزر شود براہ بزر بزر گر سپار د کا رنجو
زاردو) بلند مرتبہ ہونا۔ عروج حاصل کرنا۔ (حکیم سنائی سے) لا جرم کر د عروسی پر مدحیتہ جلوہ نہ
برآہ بقول سرویہ پر سایی ہٹھے بر دن بیاج کہ پا زور بہشت است گہ جن و برآہ پول اپنے
(۱) زیب دنیکوئی را گویند صاحب برہان گوئی خیکتی) مجلس شاد پریم شہ بران سارو
کہ بر دن پگاہ مہنی خوبی دنیکوئی د آسٹگی شد فتن پر صدر درگاہ پریم شہ بران فڑو برآہ نہ
صاحب ناصری فرماید کہ بر دن نماز مدنی پر از مولعت عرض کند کہ بیاز ہو جین محنی بہ معنی
یعنی زمینہ دنگی دنیکوئی د آسٹگی ہست صاحب د وہش گذشت زمی ہتو آفرہ بدال شدہ کہ
رشیدی فرماید کہ باللغہ مراد فرشت پر از باشد کہ گذشت ہر د چنانکہ کو زمپت د کو تپت۔ راردو)
مدنی زیبائی د آسٹگی و فرماید کہ برین قیاس د کچورا زکے دوسرے منے۔

بازش و برآزیدن وی بیاز دی آپ صاحب (۲) برآہ۔ بقول برہان و عابع مہنی خوب
جاں فرماید کہ بر دن بگاہ خوبی د آسٹگی را گویند دنیکو د آسٹگی رحکیم اسدی طوسی سے) بہان گوئے

سالاد زار و تباہ کو ہمی شد رہی پیش آمد برآہ تو دل مخفات می آید را (رو) راہ پر راستہ پر۔

د فروسی رئے کو درویش نکوی و نہ راش برآہ آور دن | مصدر اصطلاحی۔ بمعنی

صراحتان ماصری وجہ انگیری و اندھوں ہم فکر کیا بر جادہ تحقیق قائم کر دن و درست کر دن باشد کرو و اندھ مولع عرض کند کہ سبدل ہمان برآہ (خطہ سی سے) خواہش ازو فا برآہ آور دیکھتے گئے پہنچ شمش نکو شد دار و واد کیجھو برآہ عاشق کے ہیون فاست حلیفہ (اردو) را و پرانا بقول آصفیہ۔ اصلح کرنا۔ درستی پر لانا منیک

و ۳۴ برآہ۔ بقول برآہ برآش و برآپن | بنا مار غلت سے خدا ہی اس بت ظالم کو ہم گیر پندا۔ دیگری از تحقیقین فارسی ذکر این نکرد راہ پر کوچھائی ہوی ہے بے اثری روئے آہ پر کیا مولع عرض کند کہ جزوں بیان شد کہ امن برآہ استاون | مصدر اصطلاحی اب قول ہے سبدل برآز بمعنی لوش۔ اہم مصدر برآپن (ارا)، بمعنی انتظار کشیدن باشد رسالہ فرمودی

گیرہم کہ ذکرش ہمنجا گذشت و برآش، سے) ایک از حضرت فمار قیامت زایش ہے کی

حاصل بال مصدر برآپن است پس پرآہ استاونہ برہ رجیتہ خون بر پا پیش کو صاحب افس

سبدل برآز امراءت برآش گفتگو بجید از نقل بمحاذ عرض کند کہ سند پڑھنے شد

باریک درینی و ربی اعتمانی نسبت احمد فارسی است برآی ربرہ استاون، باشد عینی ندار دکہ راہ

را (اردو) دیکھو برآہ کے دوسرے سخنے۔ مخفف ترآہ است وہی ور ۲، بمعنی حقیقتی است

و ۳۵ برآہ۔ پتھریں اتفاق رہ رہا است را (اردو) انتظار کرنا۔ بقول امیر نظر مولیٰ

بمعنی برہیل و امن استعمال بمعنی حقیقتی است وندان پر رہتے دیکھنا۔ راہ گھنہ راش سے خود پڑھنے کا

پارے پیشے جو اس بخط مشوی تک اور من کرنا ہوں درست ہونا۔ اصلاح پڑپر ہونا (۲) چنان روش روشن نامہ بر کا انتظار ہے (۲)، راستہ پر کھڑا رہنا۔ براہ افتدان اخلاق ط (مصدر اصطلاحی)

براہ افتدان | مصدر اصطلاحی۔ بقول بقول بہار (۱)، درگیر و مناسب افتدان اخلاق پہار (۱)، فریب با نجاح رسیدن ورو براہ آمدن (۲)، بعضی انتظام کشیدن (ظہوری ط) (۲) راه کار صاحب اندگوی کہ فریب با نجاح رسیدن گر و اندر زهر جا بیند م محلص ز دوسرا اخلاق ط ورو براہ آمدن کار باشد صاحب چنین با او براہ افتداده است تو (ولعہ) براہ بمحفوظ کہ ر (۲)، بعضی روان شدن است رما نیز کہ افتداد خوش سودای کامل بوجہذا حضرت ہر تو بی سر نجاتی من خوب براہ افتداده است تو (لهم) (۲) تا بفکر طبوده خانہ کار اور روپیواری نیست کو مؤلف عرض آن آہو شگاہ افتداده است ای چشم زگس را ک کند کہ پہر و دسمی کنایہ پاشد و محققین بالا در مسمی بی بیتم براہ افتداده است تو و فرماید کہ پیش اقول قسمی کرد کہ کاردا ازین ایجح تعلق نیست صاحب اصطلاحات کہ تنہما بالفاظ اخلاق ط اگر مضاف کئیم کبھی مسنجی ایتنی روبراہ آمدن ورو آور وہ صحیح نباشد صاحب اندہ بھرمان بہل نہ کسی است و اگر مضاف کئیم بھوی چیزی م مؤلف عرض کند کہ ابر (براہ افتدان) اور ان صورت سنجی بیان کرد محققین بالا در سراجت سراجت کردہ ایتم و ایتمہ متعلق پر (بماہ افتدان) عی شود ولیکن مسنجی روبرو آمدن و با نجاح رسیدن (چیزی)، است کہ ذکرش ہدر اسجاگ کرست و قابل نظر است و نہ درست غماطل رار وو (سنجی دو مسائل در براہ افتدان چشم) است (۱) راہ پر آنا۔ بتوں آصفیہ رسید گئے راستہ پڑتا ہے جو بزر و براہ افتدان (اردو) (۱) اخلاق ط کا

موافق ہونا۔ مناسب ہونا۔ درست ہونا۔ (۲) اگر ان خواہن غلبت نہ براہ انگن و مصاحبہ نہ شد و کچھو براہ استادن بکے پہلے ہے۔

پراہ انگن | مصدر اصطلاحی۔ بقول بہا آور دن ہے کہ گذشت و بجا زامن معنی پیدا کر دن و راہ نہ دن رصائب ۵، رگ پیدا شد (اردو) پیدا کرنا راہ پر لانا) خواہست ازا فسر و گیہار شدہ رانگنہم تو بہوئی این و کچھو براہ آور دن۔

برام | بقول جام و سروی و ناصری و برمان بفتح اول همان (راہراہیم) مؤلف عرض کند کہ مختلف و ببدل راہراہیم، باشند کہ الف اول حذف شد و تھانی بدل شد بالف و عجیبی نیست کہ اصل لغت عبرانی ہمین باشد و عربان بزیارت الف و صلی درا قل و اماله الف دوم پہ تھانی (راہراہیم) کردہ باشند و اثر اعلم و مختلف امن برآہم ہمی آمد و تعریف مز پیدا من ہمدرانجا کیم (اردو) و کچھو براہم۔

پراہ اندھن | مصدر اصطلاحی بقول **پراہ اندھن** مصادر اصطلاحی مبنی علی **پراہا و فتاوں** بقول براہ اندھن مراد فہم و براہ آمدن است پہار پیدا کر دن و راہ نہ دن مراد فہم پراہ اندھن کے گذشت (راہراہ انما دن) کہ گذشت و او بالف شوق من نگ نشان خفتہ را کو من براہ زائد است و بس رصائب ۵، روشنگرو چور اندا ختم این کاروان خفتہ را کو صاحب نہ براہ اندھن براہا و فتاوں است تو در جو بارہ سہری آباز چڑپاں بہار مؤلف عرض کند کہ کنایہ باشد شوارست پورا (۹) و کچھو براہ انما دن۔

پراہیا کوہی فتن | مصدر اصطلاحی بقول پراہیا کوہی فتن (اردو) و کچھو براہ انگن۔

کنایہ از لواطت و اعلام کردن دیگر کسی از محققین بھٹا دکن میں بھنی بسر کرنا مستعمل ہے۔ صاحب آصفیہ ذکر امن نکر دمکلت عرض کند کہ رہا پائے کوئی نے دلکے جانا، پھر اس سعی کو فرک کیا ہے لیکن بحقیقی کسی کہ در دامن کوہ ماہسرہ و فراز آباد صاحبان زبان کے زبان پڑھے۔ بسر کرنا۔ کارنڈارو۔ سو قیان ولو طیان عجم بطریق ہزل بقول آصفیہ گزارنا۔ بھوگنا۔ اوقات گزارنے آله تسلسل را گفتہ اند واز کوہ۔ سیرین اما وہ کرو پراہ داشتن [مصدر اصطلاحی] بقول آند

آندر پس از معنی حقیقی این مصدر اصطلاحی۔ ہن بحوالہ بہار کنایہ از ترصد و انتظار در دو چیزی کنایہ پیدا کر دہ اند کہ ذکر غش بالا گذشت را در داشتن کو دیکھ لین درست خواہ نظمی واقع اعلام کرنا۔ کہہ سکتے ہیں۔ صاحب آصفیہ نے است لیکن اکثر بدین معنی چشم براہ داشتن اعلام کا ذکر فرمایا ہے۔ عربی۔ اسم مذکور لغوی مستعمل می شور نہ تنہ براہ داشتن مولف معنی غلام کی سواری لیتا۔ اصطلاحی۔ لونڈوگی عرض کند کہ سینہ زوری و کد کا وش محقق ہست سواری کنسا۔ لڑکوں کے ساتھ پر فعل کرنا۔ لو۔ از قبیل امباہ و بندہ کہ از لچشم براہ داشتن حشیم لوز می بائزی دلواطت کرنا بھی کہہ سکتے ہیں۔) بخیمنی قائم براہ پر دن [مصدر اصطلاحی] بقول دار کرد و حوالہ کلام نظمی داد و نقل کلام نکر دن ای دہ بہار و بحر و اند بسر بدن (سلیم) دور دن تسلیم نہ کنیم تما آنکہ سند استعمال نہ چینم رار (و) عمر کہ خواہ دنخواہ می گذر دن چنانکہ می برسی آنرا براہ دیکھو براہ استداون کے پہنچے منے۔

می گذر دن مولفت عرض کند کہ گزار دن ہم براہ سچر دن [مصدر اصطلاحی] بقول دن در چراغ را، سفری کرن۔ صاحب بحروف ایک دوسرے

کار زیک کردن و دعاای خوب گفتن سعادتی شود و
کسی که منع تواند راه نماید اگر و بتو پوشیدن متاخر آتش پروردید
درین صورت از اصداد خواهد بود و فرماید که این
مولع عرض کند که از همین حقیقی (۲) کنم اپنیدنی از اهل زبان تحقیقی (۳) کنم اپنیدنی از همین حقیقی (۴) پیوسته خبر خوا
شمن طلاق است از بی راه رو برآه سپردن
تعلیم بمعنی دوم است (۵) اول بیار نسبت آن طلاق است از صاحب ائمه بجز انش ملعت
گوید که نفرین دو دعاای بدرگون مثلاً شیدی کسی عرض کند که رخدا حافظ گفتن) است و بسیار (۶)
گوید که ترا برآه جد خود سپردم ای بالعن جسم ترا رخدا حافظ کهنا (صوفیه نے صرف
خواهد دو نیز گویند ببرآه اجاع سپردم و اجاع رخدا حافظ) کا ذکر کیا ہے اور فرمایا ہے ایک
بمعنی دو دمان است (مسن تائیر) (۷) بی تو در کلمہ دعا ہے جو رخصت ہوتے وقت ایک
شمرم گر جمہر ہم باشد مٹ کو خدا باز خش گشته سپردم دوسرے کو کہتا ہے۔

براش مٹ صاحب ائمہ لعل نگار بیار (اردو) بر احمد ابقول ہفت کبسا رسول و رامی مطلع
را) سافر پنا دینا - چلا دینا (دکن ہیں کہتے ہیں) بالغ کشیده و کسر رایی مدقرہ و سکون سیم ہمان
سو اڑی بڑھانا) (۸) مرنے کی بدو عاکرنا - موت ابراهیم است دیگر کسی از تحقیقین فس ذکر ان
کمرو ملعت عرض کند که مخفف ابراهیم البت
(۹) برآه سپردن - بقول بیار در دعاای زیک اول و تکمیلی را فارسیان مذکور کردہ اندیش
و آفرین نیز متعلّم گویند ببرآه جد سپردم ای جدنا ابراهیم لخت علی نیست بلکہ عبرانی است و بر احمد
احران حسنہ خواهد داول کیم ازین بیت راقم بمعنی کبسا رسول و چهارم مفترس تو ان گفت (اردو)

ابراهیم بقول اپر اکیب پنیر بکا نام ہے جو حضرت رضا خوش مصدری ساخت کے باصول متنیں کی رسول معتبر حصلی الشرعیہ وسلم کے اجداد میں تھے جعلی است و باصول ما کہ پرداسم مصدری پین ان کا نقشب نظیل اسرائیل ہے پہلے ابراهیم آپ کا کروہ ایم معد درصلی چہ اسم مصدر این لغت کا نام ہوا جس کے مبنی ہیں رہبران باب آپ کے زبان فارسی است معنی افطی این براہ بود و کہ باب کا نام آزد تھا۔ آپ کے بدن سے مشکل کی از فرستادن و سفرگردان۔ طالب سند استمان نہیں بوآئی تھی۔ درجے آپ سے باتیں کرتے تھے۔ نمود راردو راجھنا۔ بقول آصفیہ۔ ارسال کی کے قریب سے آپ سے تدریج کہب اکیب خارہن پرورش ابلاغ کرنا۔ ہونا۔ ۲) سفرگردان یعنی پائی۔ سولہا برس کی عمر میں نمودنے آپ کو آگ کی آصفیہ۔ سیاحت کرنا۔ سافر کرنا سروخ ٹوپیر میں ڈال دیا تاہم آگ لگنے کا ہو گئی۔ خانہ کہبہ کو ہونا۔ کوچ کرنا۔ (غافل ۵) کاروان مگل سفر جسکی حضرت آدم نے پناہی ای تھی اور طوفان نجح شاہید ہیں سے کہ گیا تو آج جو مالاں ہے تو میں مدد و مدد ہو گیا تھا آپ سے از سر تو تعمیر کیا۔

پر ایمیدان | بقول انسد بحوالہ فرنگ فرنگ صاحب مؤید نہیں نیات خاری فرمادیکہ ہمان ابراهیم کے درفصل المحت کو شدت بالفتح و کسر رارا ہمچنی فرستادن و ۲) سفرگردان عرض کند کہ احمد مصدر این ہمان دبراہ است این پر ایم، نوشتہ ایم۔ (اردو و کچھ پڑھ کے میں ایمیدان کی معرفت و علم است مصدر و آن فرمادی بقول انسد بحوالہ فرنگ فرنگ کو شدت پر ایمیدان کی معرفت و علم است مصدر و آن فارسی است ہمچنی بہروجہت مولف عرض کند

کو مکتب از موئده و لفظ رای نمی تواند کہ د آئی (برای آتش پردن آمد) می کند کہ بخی مطلق ہیں
؛ تو لفظ نسبت عربی است ہی نمی تھے خارسیان است رعیت فیر فراز آبادی (۵)، شوخی کہ سماج
ہذا وست موئده درا قلش اون سماج کروانہ دانہم خون خوردن پڑ آمد جو بھی از ہزار عذر آور تو
بھنی متذکرہ بالدار و (۶) واسطے بقول صنیہ بنشست زانی و دلمہ با خود برداز گویا آمد برای آتش
پردن پڑ راردو (۷) آگ لینے آما۔ و کچو رامن
لے۔ از پھر جیسے کا خدا کے واسطے؟

برای آتش پردن آمدن | مصادر مطلاتی) آتش گرفتن)

بقول بھر جاگر ناکر ده رفت و امن سماں نہ است **برای آتش گرفتن آمدن** | مصادر مطلاتی)
از زور گشتن دیگر کسی از محققین مصادر ذکر بقول بھر ماروں (برای آتش پردن آمدن) کہ گذشت
امن نکر دمولحت عرض کند کہ ماروں آمد دیگر کسی از محققین مصادر ذکر این نکر دمولحت عرض
آتش گرفتن) جمع است کہ بہار سند استعمال کند کہ خلاف قیاس نیت معاصرین عجم بزرگان فارس
این پیش نکر دخلاف قیاس نیت و اسٹہ ذکر داروو (کچو رامن آتش گرفتن) پیش

برای الحین | مصطلاح۔ بقول صاحب رہنمہ بحوالہ السفر نامہ ناصر الدین شاہ تھا چار بعثت خا
چشم درود باشد مولحت عرض کند کہ معنی حجتیقی این بخشہ خود دیگر تصحیح گویند کہ "برای الحین
مشابہہ کر دم" این بعثت بخشہ خود دیم حقیقت اهن است کہ برای الحین، بقول اندلعت عز
است بضرم سخنی اول سعنی دوپن بخشہ، و صاحب غیاث ہم ذکر این کرد، وہ بحال بعثت
حاصل بال مصدر است یعنی مشابہہ چشم فارسیان بزیارت موئده کہ انارہ بخی معیت کند
استعمال اپن کرد و اند بعثت مشابہہ خود (اردو) آنکھوں کے سامنے۔ روپرو- ہماری بحثیت

از خود غرض رارو (خود غرض)۔ بقول آصفیہ خود مراد۔ خود کام۔ خود مطلبیا۔ و شخص جو اپنی غرض پر تو محبت اور آشنا کا دم بھرے اور دوسرے کے مطلب پر بے پرواں و بقول بھر۔ خود مطلب بودن و تنہا متفق شدن درکار ہے اعتنائی طاہر کرے۔ اکل کھرا۔

پراہی سان دادن [مصدر اصطلاحی] بقول رہنمای سفر نامہ ناصر الدین شاہ قائد (الطاف نیست امن ہے بودن براہی خوشی) سو نیست سو باوضریب زیان ماں مولف شمارہ لشکر دیگر کسی از محققین معاور ذکر اپنے کرد عرض کند کہ معنی حقیقی است رارو (خود) مولف عرض کند کہ سان لغت فارسی است ہونا۔ خود غرض ہونا۔ ذاتی لفظ حاصل کرنا۔ بمعنی مغلن سلاح جنگ کے می آید۔ رسم است صاحب آصفیہ نے (خود غرضی) اور (خودی) کہ چون نوبت بھیج کر رسید تقویم اسلام پر لشکر کرنے کا ذکر فرمایا ہے۔

پراہی خوشنہن [استعمال۔ بمعنی خود مطلب و خود غرض باشد (خواجہ شیراز) چوراہی عشق زدی با تو گفتہ ای ملبیں تو مکن کہ این گل امن مصدر را بالفطر براہی، استعمال کر دو محقق کم سوار و مانثاب مصدر بالفطر براہی را داخل مصدر کر دیگر بمعنی خود کند کہ معنی حقیقی است یعنی بمراد خود و براہی خود

کے لحاظ سے راہنی آنکھ سے،

پراہی خویش بون [استعمال۔ بقول خانہ در چدر عز۔ خود مطلب و تنہا متفق شدن درکار ہے۔ اپنی غرض پر تو محبت اور آشنا کا دم بھرے اور دوسرے کے مطلب پر بے پرواں و بقول بھر۔ خود مطلب بودن و تنہا متفق شدن از چیزیں ہے۔ بہار گوید کہ خود مطلب بودن و تنہا متفق شدن درکاری معاور ذکر اپنے کرد اسے اشتہر عربان بہار رکھو شدن درکاری معاور ذکر اپنے کرد اسے اشتہر عربان بہار رکھو مولف عرض کند کہ معنی حقیقی است رارو (خود) مولف عرض کند کہ سان لغت فارسی است ہونا۔ خود غرض ہونا۔ ذاتی لفظ حاصل کرنا۔ بمعنی مغلن سلاح جنگ کے می آید۔ رسم است صاحب آصفیہ نے (خود غرضی) اور (خودی) کہ چون نوبت بھیج کر رسید تقویم اسلام پر لشکر کرنے کا ذکر فرمایا ہے۔

پراہی خوشنہن [استعمال۔ بمعنی خود مطلب و خود غرض باشد (خواجہ شیراز) چوراہی عشق زدی با تو گفتہ ای ملبیں تو مکن کہ این گل امن مصدر را بالفطر براہی، استعمال کر دو محقق کم سوار و مانثاب مصدر بالفطر براہی را داخل مصدر کر دیگر بمعنی خود کند کہ معنی حقیقی است یعنی بمراد خود و براہی خود

لشکر کے لئے۔

برائی صرف شب چور استعمال۔ بقول استعمال م محاورہ و اپنی زندگی زندگانی خود کی قسم خود رہنا پرای طعام شب مولعہ عرض کند کہ زادگان دو معاصرین چھٹھمال قدمای عجم را ترک معاصرین عجم طعام شب را بچھرہ گویند و فارسی اولی رانند ور فارسی دامان ہند کے عمل برلن قہ نہ نقل و سیرہ شک را کہ خودم درہ بگام کند ریش خندی راردو (فلان کے لئے۔

شب نیتی خورند دامن مرگب در حقیقت برائی برائی سرخی بھر سید | (مثل) صاحبان چارہ شب چوانا ملت پو کہ در محاورہ برائی انسان خزینہ و امثال فارسی ذکر این کروه اند وا زپیاں ہم مستعمل شد چنانکہ بجا یش می آپر۔ کم سوادی چبا معنی و محل استعمال ساکت مولعہ عرض کند رہنا سست کر لفت رشب چور،) را در دلیت کہ خارف داز کجا این سرخ پیدا شد (ہتھیں شیئن سمجھہ نہ نوشہ والغاظ برائی صرف ہدا بعض الفاظ و لیکن ما این را از زبان معاصر درا قول این نقل کرد کہ داخل محاورہ نہ باشد۔ عجم شنیدیم (اردو) دکھو راز کجا این سرخ پیدا برائی صلحیت کوون خبر ای بوسید | (مثل) راردو) رات کے کھانے کے لئے۔

برائی فلان را استعمال۔ بہار گویند کہ مزیدہ صاحب بحوب المثال ذکر این کروه از بیان برائی فلان پاشد صاحب اند ہمربان بہار مسni و محل استعمال ساکت مولعہ چور گویند کہ فارسی رخسر و سی (بچھرم اگر چہر سختی خون بود گناہ کو چون بضرورت برائی کردن کاری خیز مطبوع تو خون من بریز برائی ثواب پر امداد انوری ہے) مجھوں می شوند این مثل را می زندگانی معاصرین عجم هر آن مثال کہ تو قیچ تو بران بنہو د فریڈا نہ طی کند (اردو) درا قول این دیپھی ندارو زیادہ کند (اردو)

ضرورت کے وقت گرد ہے کو باپ کہتے ہیں لاحظہ جو زین نہ پاشد کریمی مصدری یا سبب در آخوند فقط برآئی زیادہ کروہ اند لوں دار و وہ براہی نہادن چھے نگٹھے چھڑہ زر شر صاحبان دکھو برائی۔

برہاؤ [اصطلاح] بقول اند بجا کہ فرنگی لغت فارسی است معنی نہست و نابود و گر کر رہ اند و از بیان معنی و محل استعمال ساکست مولع عرض کند کہ این مصروع مال سندی شیراز است کہ صورت مثل گرفت و فارسیان بحق بخیلان زند رار و و دکن ہیں اسی فارسی مثل کا استعمال بخیلان کے حق ہیں ہو تاکہ باشد و استعمال این با معاویت متعده کہ می شود برایج [بقول ضمیر کہ برہاؤ ترجمہ علت باشد در ملاقات بی آید رار و و برہاؤ بقول ضمیر صاحب موارد فرماید کہ بمعنی سبب مولع عرض کند کہ براہی نہست بر لفظ برآئی زیادہ کروہ اند دکنیک رار و و سبب دکھو برہاؤ خواجہ گیر خارت۔ ملعت۔ ضائع۔

برہاؤ و لووں [مصدر اصطلاحی بمعنی تباہ و بخوبی] بقول ضمیر کہ برہاؤ مراد علت و نہست تباہ رہنا۔ کے توہن سخن رعلقہ۔ بقول آدم غیرہ۔ وجہ۔ و گا د ڈر جام ساقیست پر شراب چونگ میڑا فی سبب۔ باعث۔ کارن ہیں

برکانی [بقول ضمیر کہ برہاؤ مراد علت و نہست تباہ رہنا۔] کہ ترجمہ علت باشد مولع در غیر کر کے برہاؤ براہی شمشت [مصدر اصطلاحی بمعنی

ستیجیل بیوں است ر صاحب ۵) برباد پایی درین چیز نے بر باد دا ایک لفظ ہے غماںہم کی
مولحت عرض کند کہ چیزی کہ در ہوا نہیں شد
و عده خلا فی نشرتہ اپنے چند من ہزار خاڑی سیلا آ۔
دارہ بُردارو و) چلد باری کرنا۔ عملت کرنا۔ پریشان نی شود در ہوا چنانکہ زلف وغیرہ لکھ
بر باد داون] (مصدر حملہ ای) بقول بہار ایش و اہن کتاب پا شد راردو و) بھیرنا۔ بقول آ

را) کتاب پا ایست و ما بپور کروں صاحب بحر منتشر کرنا۔ پر اگندہ کرنا۔

گوید کہ معنی نامود گروانیدن باشد رخواجہ شیراز ۳) برباد داون۔ بقول بحر۔ در ہوا کشان دیگر کسی از محققین مصادر فکر ایں نکر دھولحت ۵) زلف بر بار مدد تائیدی برباد ممکن نہیں پیادہ کمن تائکنی بنیاد ممکن ر صاحب ۵) چوپتہ عرض کند کہ معنی حقیقی است (ظہوری ۵) وانہ زد و سر خوشی دی وہ برباد کسی کہ رخنے کب ول را چوکاہ تن عمش برباد داون نہیں پیاند رانی کند مدد و فیض خاقانی ۵) زلفش امداد کشت زار خوشیت رہمان کجاست دوائی خوشیش بیکہ کجہاڑی نور پر دو ران خوشیت برباد هم خاک خود را پر خاطر ش ارزما غلام راعا بقت برباد داون مولحت عرض کند است ماراردو و) ہوا میں اڑانا۔

داون در بیجا معنی کردن است و معنی (برباد) ۳) برباد داون۔ بقول بحر صالح کردن۔
بچایش مذکور شد راردو و) برباد کرنا۔ بچھو دیگر کسی از محققین مصادر فکر ایں نکر والا زی رپا و برباد)

۳) داوم باسید روزگاری برباد نہیں برباد زروزگار خود روزی شانہ کو مولحت عرض کند کہ
کروں ر صاحب ۵) چون خنچہ داشتم دل جمعی مجاہدی اول است کہ گذشت راردو و) بربا

گرنا. بقول آصفیه. صنایع کرنا. کهونا. گزرا. و این هم کنایه باشد لذا حقیقی عام فقط رصائب
لنه، گرچه از پیدا و خسرو زدن جهان فرازفت (برکت پادشاهی) بود.

برپاد و دادن خرسن [مصدر اصطلاحی] - دولت او هم بازک نصیحت برپاد فست (دولتی)

بقول ضمیمه برخان و بجز را) معروف است و ر(۲) رگ جانها بدین ترتیب عدم پیوست است باز رو
کنایه از مشتیک ساختن و صنایع کردن عیش و برپاد رود هرچیه بدین پیوست است پر طهوری شیع
ر(۳) عمر تلفت گردانیدن دیگر کسی از محققین نهاده است که برپاد رود خاک نلہوری باشد اما
ذکر امن مکر د مؤلف عرض کرد کتابه و صنایع این آتش چه شوی عالم آب است روله لنه
کردن خرسن است و بس تعلق معنی اول و رفته در طوفان غم برپاد اسباب نفس کی ای
چهارم (برپاد و دادن) و تما آنکه این کارهای از آبل پایان ناگزیر صاجان
به عیش یا عمر نگذیرم معنی دوم و سوم اصلاح پیدا (بحرج ضمیمه برخان و زمود پیوه الله قنیه) ذکر نهیان
نمی شود. محققین بالآخر نفرموده اند و بد و نیست و نابود چنان پر پیش
شده استعمال معنی دوم و سوم را تسلیم نه کنیم ہونا - بکھیر جانا - ہوا مین پر پیشان ہونا صنایع ہونا
را) خرسن برپاد کرنا (۲) عیش برپاد کرنا (۳) برپاد کردن [مصدر اصطلاحی] - بقول بهار
عمر برپاد کرنا.

برپاد رفت [مصدر اصطلاحی] - بقول فرماید که متوجهی برپاد شدن است (مخالص کیا)

بهار و ائمه لازم برپاد و دادن که گذشت هم رفت (چران غیری روشن و رشی دردم برپادی ای)
گوید که حقیقت معانی زین - بر متوجهی این گذشت اگر این خرسن همیغز را برپاد می کردم هر دلوری

نکاح پاپی تو مرا زانش سودا ای مراد ہر زلی آب پیہہ اگفتہ اند و بند آن فقرہ آور وہ اند کا برد با دشمن
امدہ بر باد کنی ہمروں لفڑھ عرض کند کہ شامل ہت ہر ہر ان لائجیاں مولحت ضرورت نہ شدت
پر ہمہ معانی بر باد وادن سکھیتہ متعددی لاردو اکہ فقرہ بالا طبیور اصطلاح قائم کنند حقیقت ہیں
است کہ آدمیتی اسپر مستعمل است چنان کہ بر بندی
بر باد کر دن خلق را خرمون **مصدر اصطلاحی** پر باد کر دن خلق را خرمون

بن قول ہم تو بیداری چیش خلق را مستہلک گردانیدن **مصدر اصطلاحی**
و گی کسی از محققین معاصر ذکر امین نکر دھولت (الف) بر باد نہادن **مصدر اصطلاحی**
عرض کند کہ اگر نہ استعمال پیش شود تو انہم عرض بن قول بہار و بحر و اند مراد ف بر آب نہادن
سکر کہ خرمن را استعارہ کر دہ اند چیش معاصر کہ گذشت (سیرہ زادیل ۲) بیدل کن اگر ام
عجم بر زبان نہدار نہ ولیکن خلات قیاس نیست تھا کہ در ایکا و کو بر باد نہاد نہ بھوپر واد بنا کیم از
زاروو (ملوک) کے عیش کو تلف کرنا صلح کیا **مولحت عرض کند کہ**
 بر باد نہادن **مصدر اصطلاحی (۱) معنی (ب)** بر باد نہادن بنا یا بر باد نہادن چیز

چیز **بر باد سوارشدن** چنان کہ تخت سلیمان حلیۃ السلام کنایہ باشد از بی ثبات و ناپامدار کردن آثار اچنا
و غبار و غیر ذکر کہ کنایہ باشد از پریدن (ازوری بر آب نہادن جہان) باقی حال مجرّد (الف) ہوا پر
ح) تو سلیمان و بنیزیر تو غرس تخت روں تخت اضافت چیزی نیست (اردو) (الف) ہوا پر
جزء بر باد نہادن چو غبار مصاہب ایضاً حفظت و قائم کرنا رکھنا انسنی کا پامدار کرنا دکھیو (ب)
موصیہ این را بمعنی (۲) سوارشدن بر اس پ نہادن (ب) کسی چیز کی بنا ناپامدار قائم کرنا

دو منزله و بالا خانه باشد و بس همین است
ماخذ این (اردو) و کچو بالا خانه.

برپاوه پہاڑه [اصطلاح - بقول شخص بالفتح]
ای جهره دیگر سازند مولف عرض کند که فقط
و معنی غلط است نه بکم الفاظ محققت و دست
تصریف کا ہیں این سا پرین ہدایت قائم کرد
و معنی خروار باشد یعنی خانه تابستانی دیگر کسی از
تحقیقین فارسی ذکر این نکر ده مولف عرض
که قیاس را در ان دخلی نیست - خداش بیامز
که خدمت زبان فارسی خوب ادا کرد در اردو) کند که برای موسیم گرما خانه ہا بر مقام بنشین کنند
که شب بیار ہوا دار و خنک می باشد - مجاز
ما قابل ترجمہ -

برپاوه [بقول بران وجہا نگیری پا بایمی ابجد] معنی اول است و بس راردو) وہ مکان
بروزن سروار دا [معنی بالا خانه و جھوہ باشد] جس میں موسم گرم باسر کرہن - تابستان مکان -
که بر بالای جھوہ دیگر سازند صاحب سروی فرا ٹیله یا پہاڑی پر چایا ہوا مکان - نذر
که جھوہ بالای جھوہ دیگر را گوئند و بر وا نیز گوئند [۳] دش نا صری معنی گل نا چیده
و بقول نا صری و مودی معنی بالا خانه باشد که زیر اکہ ر گل برپاوه) یعنی گل نا چیده آن حکیم فرنی
بر بالا خانه سازند صاحب جامع فرمائید که بالا خانه
معروف صاحبان شس را شد و ہفت ہم ذکر آن روی کلان نورستان گل برپاوه هم اور
اہن کروه اند مولف عرض کند که آن در پنجا گفتہ ۷) فری آن فرمبندہ زلفین مشکین ٹو
بسی بہت شش مرد است که گذشت یعنی حصہ فرمی آن فروزنده خسار و بر ترکی چون غافل شد
وفصیل و چیزی که بالای حصہ را فصیل است فرد کرده بر گل ٹر دگر چون گل نا فرد کرده ارجمند

و فرماید که این لغت در پرہان و فرہنگ نمیست بهعنی مرجعی که پہنچام باران کا مشتمل شود و گرگسی دیگر کسی از محققین فارسی ذکر نہن تکرد مولعف از محققین فارسی ذکر این نکرد مولعف عرض کند که دلخیل پر بار (لگل) را توان گفت که آنند که همان زمین که آنرا در هند زمین خلیفه پسیدا شدن بارگ را گل رنجیه نشود نام است بدوان آبرسانی روئندہ یعنی رفاقت باشد و این بر بعض شرها و بدیده ایمود و دینجا (بهر باران روئندہ) مشتاق سند استعمال باشند که مجرور در بار (چنیزی) نمیست غیر از سعی لطفی که قدر هردو محقق بالا از اهل زبان نمیند را در وو (خر) آن دلخیل شرها باشد که اتفاقی محقق صاحب کی زمین جس کی کاشت صرف بر سانی پاچی زبانست که ایجاد و بندیده کرده و به عنی پی پندرود و ازا ہوتی ہے مولعف۔

سند وش (لگل) نافر و کرده از کما پسیدا می شود پر بار واشن [مصدر اصطلاحی - معنی که مراد فرگل (لگل) بار آور کردن است وسی اگر مجرر و بار آور کردن ای از اموری (۵) بی رو در بار، این قسم گلے نام کرده باشد برای آن سند کار من اندر غم عشقست تو کاریست که جزو هجر تو دیگر باید و تاب نظر نپاید انیمنی را تسلیم نہ کنیم و بر پازدار و ترا را در وو (پر بار آور کرنا - بار لانا) تسامح متحقق اهل زبان دانیم را در وو (و) وہ پر باره [اصطلاح - بقول سروری بفتح بارا که پھول کا حصہ جو پھل آنے کے بعد قائم نہیں اور دوم را) ججره بر بالا می ججره دیگر باشد و فرماید که نہ جھڑا ہو - مذکور۔

بر باران [اصطلاح - بقول اشند بحواله فرنگ] بر باران هر کاره بعنی بر تار است یعنی ججره بالا کو زنگ بفتح اوں و کون رامی مہمل لغت فارسی ا ججره دیگر - صاحب ناصری فرماید که بعنی بالا خان

خان از زور در سراج آورد و که جگہ بالائیں را خیر در برابری در آمدن در خانہ بود و نیز گزار
گویند که بالاخاد باشد و فرازید که بیضی بر تاریخ چهار پله و سوالم ارادت هم که معنی آن را
نیز بهم می‌دانم آورد و اند واهن مرجب است سلطان باشد صاحب اند هم ذکر آمدن کرد
از هر دو باره تحقیق آن درباره گذشت خان مولحت عرض کند که رید باره مبدل
جاسع و چهل نگیری و مسوید و اند شمس هم ذکر آن رید باره که لام بدل شد برابری همچنان که
کرد اند مولحت عرض کند که تحقیق این آنند و آند وسی لفظی این بر بلندی و کنایه
پیچیت نیز در اند معنی لفظی این چیزی است از راهی که در راه خانه از بالا خانه هم
که بر حصار است یعنی بر کعبی علی و باره کعبی بیرون خانه رو و یعنی قدر است الفاق یعنی
او لش که حصار و دیوار بلند است - پس محاصره عجم و تحقیق قیاسی این پیش محققین
(بر باره) کنایه باشد از بالاخانه و جاوارد که تمیزی که در معنی پیدا کرد اند اگر اند همچنان
باره را درین اصطلاح - مبدل بالا گیریم که پیش شود تو اینهم عرض کرد که مجاز باشد و بس
لام برابری همچنان بدل شود چنانکه چنان و چنان راردو و بیکھو با خس کے پیلے معنے -
را رو و دیکھو بارے کے پیلے معنے - (۳) بر باره - صاحب نامی سوالم چهلیگی
گوید که بر باره و بر باره در فرنگیها مرقوم گشت که
غیر راه مشارف خانه که از آنجا نیز آمد و شد نام صنفی از مردمان است و در عربی اسم ولایت
گشت صاحب مسوید سوالم شرق فنا مه فرمایید و لذا است بغرب که مردم آنجا بسیز چرو و اند همچنان
با خسی معنی گشت و بر باره گوید که راهی که در بیرون را گفت اند و آن ولایتی است معرفت

ای افتد مولع عرض کند (در بردا) و از بیکی
آنچه باشد علت مشهور انواعی گفتند و شناخت
باشند و این سه تا دو اسی نسبت بعنی مخصوص به بردا
پایی و ادن بیش من دافی که همیست بزر جمع کردن
موش دشتی با پنگ بر بری بزر و ای از پر مروان در محاوره مستعمل شد (اردو) بر بری
وحشی صحراوی بی ادب و تربیت را بر بردا کو فارسی میان آنکه افریقی قوم کاتا می ہے
را تھی کلام (صاحب اند نقل مختار ناصری) اور وہ غالباً بر برکی رہتے والی ہے
عنی بدار که در فرع موجود رہ جہا لگری بی خونی نکو موقت.

بر پاشک [متضایح] - بقول اند بحواله فرنگی - بالفتح وفتح شیخ بن حمید زبان
لا طرن رصقی است مولع عرض کند که صاحب صحیط ذکر این تکرد چیز است که
نام این در السنه غیر معلوم نشد قیاس را درین دخلی نیست و سرایه لغات لا طینی خواهد
که تعریف مزید کنیم (اردو) لا طینی زبان میں بر پاشک ایک قسم ہے پووسے کی جس کی
حقیقت معلوم نہ ہو سکی۔

بر بالای پاروم گوزیدن (مصدر بھلائی) و سکون هم رانگی را گویند و آن چرمی باشد
را، بقول برہان خیمه سروری و بحر فرانک (پہن که برہن پالان چاروا دوزند و برہن
از لافت و گراف زدن در کاری - خان آرزو ران چاروا اند از ندو فرماید که بعضی بعضی
در سراج فرماید که بعضی لافت و گراف بیجا زدن چرمی گویند که برہن زدن اس پر بنندند و بر
باشد بخوبی میاد که (پاروم) بقول برہان بضمہ دل نزدیک اسچ اسک است (اہمی)

صاحب چناث گوید که پاروم بمعنی و پیش ازین داروو) حوصلے سے زیاده کام کا ارادہ کرنا۔

**است مولف عرض کند کہ بمعنی متذکرہ بالا پر بالای کسی کارافتاون مصادر جملاتی
کنایہ ایسٹ دیس (اردو) گپ ارتال بقول را، بمعنی واقع شدن بر ذمہ کسی کاری کے
آصفیہ جھوٹ بولنا۔ شنجی بمحابرہ بلوہر کی مشکل باشد (انویس) مرا فتاوی بر بالای ایکارا
اجرا ملؤنگا مارنا کہ بقول آصفیہ شنجی بگزار نہ بر بالای من کاری بینا و پڑ (اردو) مشکل
از زمان تعلی کرنا۔ دون کاری لینا۔**

ر ۴) بر بالای پاروم گوزیدن۔ بقول بر ان استعمال بمعنی پر کیا گیہ
و ضمیمه سروی و بحر و اند کاری و بمعنی پیش افتادن باشد (صاحب ۵) در گلوی شخص
خرفت که زیادہ بر قدرت اوست مولف اشک از تکنی جا شدگرہ پڑ بکہ در پرم قو بر بالای
عرض کند کہ این گناہ باشد کہ کسی کہ بیش از حملہ اهم بہدا نہ رکھت (اردو) ایک دوسرے
خود کاری گیرد گویند کہ از خوف گوز می زند گرنا۔

برہت صاحب ناصری بحوالہ بر ان گوید کہ سازیست مشهور و خود است یا طبیور و در اغلب لغات
بہین الملاست و فرماید کہ ملی لفظ هر دو با سازیست و شجیہ بیشه مرغابی - کاسه دار - و پتت - پاری
بتایی قوشت و بطاطا مغرب آن و بر تپڑا که هر دو با مفتوح است عربان مکسور کردہ اند جا
انند نقل بخار ناصری مولف عرض کند کہ بہت پر تعدد و فوئانی بر معنی سویش مذکور شد کہ
بر زبان فارسی مرغابی را نام است و امن ساز را از نزدہ برہت (گفتند کہ در پاکیش کا مشکل
بطاطس اند و پچاہی دش چب و رازی کہ بالای آن تاری اسازی سازی باشد و معنی لفظی این (بالای)

دیگر میک و پر تطبیق طائی مہلکہ بقول مختب مغرب دار (و) برہت۔ فارسی میں ایک ساز کا نام ہے مثل ستار کے جس کا کامنہ زیرین بیطے ہے مثاہ ہو گئے اُس کا مغرب رپر بطب صاحب حضیرہ نے اس کو ترک فرمایا ہے۔ اردو میں پر تطبیق کہہ سکتے ہیں۔

بار پر بد بقول سروری در شیدی و برہان د جہا نگیری د ناصری و جامع و شمس و اندہ بہ بائی اول د دوم تازی برہن فرقہ در، نام ولایت سپستان باشد (و) مخفف بر پر بد است۔ خان آزاد و سراج گوید کہ بیشم بایی دوم و لفظ آن علی اختلاف المذاہبین مختلف باز بمعطر صاحب پر و نیز نام ولایت سپستان و فرماید کہ نالب کہ بنام مطرب ذکور سبب تاہم است یا تعمیر شہرت گرفته باشد مولف عرض کند کہ اگر کار از قیاس گرفتن است پڑا نگویم کہ باز از لولادت در ہمین شهر، موسم پہ بارہ شد والشراحلہ بالقصواب۔ وجہ تسمیہ اہن ہعنی اول میک و بر تک شود (و) (۱)، ولایت سپستان کا نام فارسی میں بر تبہے (۲)، دیکھو بار بد۔

بر بد بقول برہان برہن صرصرا، نام صنفی از مردمان است و ر ۲، ہرزہ گوی و چہر گویی و ر ۳، لجا جست و ر ۴، بعری نام ولایتی است در مغرب کہ مردم آن بہرہن چہرہ می باشد۔ صاحب مولید ذکر ہرہ معانی فرماید کہ بعضی چہارم ہم نسبت فارسی است۔ صاحب رشیدی گوید کہ نوعی از مردمان از قسم بخش و بقول بعض ولایتی است بغرب کہ مردم آن ہے چردہ باشد۔ صاحب جہا نگیری برصغیر اول و چہارم قانع نسبت معنی چہارم تصریح فرماید کہ عربی است۔ صاحب جامع ذکر معنی اول و چہارم کرد نسبت معنی دوم گوید کہ ہرزہ گوی و بد گویی است۔ صاحب غیاث نسبت معنی چہارم صراحت کند کہ لفظ ہر دو بائی موحدہ گیست بہانہ

جیش کے مردم آنچا سبزه رنگ باشد و بہتر کی پسروند و باہمی مودودہ بمعنی کیک یک صاحب اسیل
آورده کہ ہر یونانی بر میس گردہ را نام است کہ غرب اولیقہ آباد است بغاوت سنگل
و حشی و جس آن برآورده صاحب اندام را بمعنی اول هم عربی داند و فرماید کہ این قوم
از اولاد قیس غیلان است یا ان جیش وزنگ ساکن و ہجون احمدی از ایشان بر زن خیر
کفو عاشق شود زن آن کس بعوض کا بینش بریدہ باوی ازو واج وہند و بقول صاحب
ملحک و متهی الارب لغت عربی است نام گروہی است در مغرب زمین و نام گروہی دیگر
است در جیش مولع عرض کند کہ معنی اول شک نیست کہ لغت عرب است و بمعنی
دو مفسر دیگر بہ رای ہندی کہ لغت سنگرت باشد کہ بقول ساطع بمعنی ہرزہ گوئی است
و منصور سنگرت دیگر (اما) از همین وضع شد (برڈ پڑیا) بیہودہ گورا از ہمین لغت گفتہ اند پی
هزون نیست کہ فارسیان ہتھیار رای ہندی بہ طور مفسر دیگر بمعنی دوم و اچھے بعض محققین
در تعریف معنی دوم ہرگوئی نوشته اند تابع شان است یا غلطی کتابت کہ ہرزہ گوئی حسب است
و ہرگوئی وصف و شبہ معنی سوم عرض می شود کہ مجاز صحنی دوم است و بس کہ لجاجت هم
قریب ہرزہ گوئی است و بمعنی چهارم بسیار شهرت دارد کہ نام شهری از مقبولفات فنگستان
صاحب فرنگ آصفیہ امن را بدین معنی لغت عرب گفتہ می فرماید کہ اہل امن شهر سیاہ فام
می باشد صاحب غیاث این را بدین معنی لغت ترکی گفتہ ولیکن صاحبان کنٹرولنات ترکی
از بین معنی ساکت خیال مالدن است کہ ہمان قوم کہ ذکرش بر معنی اول گذشت از همین شهر
باشد کہ برابر قام دارد و محققین عرب بمعنی اول این را لغت عرب گفتند و بمعنی چارم ترک کذب

وچاوار کے لغت فارسی باشد چنانکہ بعض محققین گفتہ اند واللہ اعلم سمجھیتہ الحال۔ مخفی مہار کے شہری موسوم ہے تیر و حیرافہ ایکی واقع است در افریقہ (اردو) (۱)، ہر بر فارسی اور عربی میں ایک قوم کا نام ہوتا ہے گوئی کرہ سکتے ہیں۔ صاحب آصفیہ نے ہزہ گوکا ذکر کیا ہے فارسی۔ اسم مذکور بیہودہ گو۔ یا وہ گو (ہوتا ہے) (۲)، لجاجست بقول آصفیہ۔ عربی۔ اسم موڑ عابڑی ہوتا ہے۔ چاپلوسی (۳)، ہر بر جیش میں ایک ملک ہو جہاں کے لوگ سپردگری میں ذکر پرستہ بقول شمس بفتح ہر دو بالغت فارسی است نام ولادت از زنگبار و گوپنہن آنچال رانیہ بربری گویند و یہ کسی از محققین فارسی ذکر این نکر دھولف عرض کند کہ حقیقت این شہر و مدنی چہارم بر بر گذشت بدون سداستعمال این لغت را تسلیم نہ کنیم کہ حقیق صاحب شمس پاپہ ندارد (اردو) دیکھو بر بر کے چوتھے منے۔

بربر دست کسی تیز پیدا	[مصدر صطلای]	س محکرم تو جھی کرنا۔ خاطرین نہ لانا۔ زلیل سمجھنا۔
بربر دست کسی گوز پیدا	[مصدر صطلای]	بقول اند کو الہ بہار بحصارت پیدا کسی را
بربر دست کسی گوز پیدا	[مصدر صطلای]	مراد ف بربر دست کسی گوز پیدا کہ نی آید۔ بقول اند مراد ف بربر دست کسی تیز پیدا کہ مخفی بہادر کے تیز پیدا بقول بحر بعنی تیز زدن گذشت (شاعر) چود ختر پادہ از جام ہوس و گوز کر دن آمدہ و یہ کسی از محققین مصادر گذشتیش از سر کیر پر قدر و گرا یش بو و در ذکر این نکر د۔ طالب سداستعمال باشیم۔ موا زیر شوہر پر کہ گوز د بربر دست کپر شوہر کر مولف قیاس است و کنایہ اردو) حصارت کی عرض کند کہ کنایہ ایست و بس (اردو) کمیو نظرست و بخیما بقول آصفیہ و سرے کو ذلیل خبر بربر دست کسی تیز پیدا

بربر و شان بقول رشیدی و ناصری و امتداد فتح ہر دو با و ختم رای دوم است پنجمین ای کویند خان آرزو در سراج فرماید که پهلوی فارسی لفتح ہر دو با و بوزن پر ده پوشان بمعنی مطلق است از هر پنجمینی مولعه عرض کند که الفت و نون جمع در آخرا در بر و شان است وس و ز بر بر دش بمعنی پنجمینی نیا مده و (پدر پوش) بهای فارسی هم بمعنی نیست بلکن ربر و شان رہ بای موقده بدهون کلمه تپه بمنی است پنجمینی از هر چیز) می آید قاتم مبتل (بر و سان باشد که پسین همراه پهلوین معنی می آید) چنانکه کشتن و کشتن و صراحتاً اخذ شش ہمدرانجا کنیم و درینجا همین قدر کافی است که بزیادت کلمه تپه مزید علیره نیست شیدائیم که خان آرزو این لغت را به بای فارسی از کجا پیدا کرد (دقیقیه) شفیع باش پرشہ مرآ بدین ذلت کو چو مسلط بردار بر و شان را تو شس فخری (اگر دعوی کند رایش نہیت پر شود خورشید و ما چش بر و شان پر داردو) است بقول آصفیه عربی - اسم موئش - وہ گروه گوئی پنجمین کا پیرو ہو -

بربری بقول مجید که بدل جملت آورده بای نسبت بربری گفتند اندرینی صورت لغت اسم فارسی بزرگ چک است که بزرگ نشود نامه سی زبان گیریم بترکیب فارسی و هر زواؤ شیر آن لطیف است تراز شیر نو عده گیر بزرگ استه هر دو شان و من وجه معنی بلندی هم ازین لفظ مولعه عرض کند که بقول سالمی لغت نہیں که پیدا است فتائل راردو) بربری - بقول ای است موئش بربر که کلان می ایم بخیال ای دو - اسم موئش - ایک قسم کچک بری عجیب نیست که از نسل ملک بتر بر پارشید که نہیں ای دو صورت اور پڑی کمی رشا پیدا اول میں

لکھ پر برواقع افریقہ سے یہ کبھی آئی ہوئے۔ دلوں، بریست - بقول ناصری معنی سخو است کہ
بریست اصطلاح - بقول بربان و مولید علی ایست صرفت و بخش معنی صرف است۔
 و ناصری وجایع و بحر باسین بے نقطہ بروز نہ صاحب اند نقل میکارش مولحت عرض کند
 را، معنی طرز و روش و قاعدہ و قانون و سور کہ مجاز زبان معنی اول کہ گذشت یعنی چیزی را
 و رسم را گویند خان آرزو در سراج بحوالہ بربان کہ اہل زبان منضبط کر وہ اند صراحت قاعدہ شجوباند
 ذکر این کرد و صاحبان بہار و اند و هفت ہم و تخصیص این با علم سخو۔ محاورہ دایست ولیں۔
 ذکر این کردہ اند مولحت عرض کند کہ حال (اردو) سخو۔ بقول آصفیہ عربی۔ اسم مونث
 بال مصدر مصدر بریست عن است کہ می آید یعنی جملوں کا علم۔ وہ علم جس سے کلموں کی ترکیب
 (بریستہ) و بحاظ معنی لفظی امن مجاز اُسی منضبط آئے۔ ویکران۔ وہ علم جس سے اجزاء کلام کو
 پیدا می شو و بجا ز مجاز معنی رو ش و قاعدہ صحیح صحیح جوڑنا۔ کھولنا انکا باہری تعلق۔ واسطہ
 مستعمل شد و یک مسیح۔ قول صاحب جایع کہ از یعنی لگا و معلوم ہو۔

پریسترا و فتاویں (در مصدر اصطلاحی) کنایہ ہے جو اہل زبان است سندی راماند۔ (اردو) قاعدہ پریسترا و فتاویں

بقول آصفیہ۔ عربی۔ اسم مذکور۔ و سور۔ رسم۔ صاحب فرش شدن۔ بوجہ بیاری ز انوری (۱)
 رواج۔ چال۔ بریت۔ آئین۔ قانون۔ ضایہ۔ مرگ از پرای وادن دار و طبیب شد تر بیمار۔
 رنسیم دہلوی (۲) تاں کارچہان فائی کجھی نہیں اہیت تو چوبیسترا و فتاویں (اردو) فرش ہو
 ایک قاعدے کے پر چاروں سے وفور است تو دکن میں مستعمل ہے۔ صاحب فرش ہونا کہہ سکتے ہیں
 یعنی بہار بیکی وجہ سے بستر سے اٹھنے سکنا۔

(ذوق سے) اُنچے جہاں ہی سے جو بتر سے وہ الحکمی کار سر بستگان جمع رہ رہ ہے، است یعنی قائدہ و
تیر امر پیش عشق جو صاحب فراش ہے (مصاحب آصفیہ قانون ہا۔ در و شہزادان آرزو در سراج کمال
نے صرف صاحب فراش) کا ذکر فرمایا ہے یعنی وہ بہان ذکر امن کردہ فرمایہ کہ این خطاست پر کم
بکاف و الٹ دنوں و قصی جمع کند کہ در آخ
بیمار جو بتر سے نہ گھوکے۔

برہست خست اصطلاح۔ بقول روسیدہ وہشت کلمہ اسی معنی پاشد و عال آنکہ برہست را بروز
ای سفر کر دو کوچ نزو مولف عرض کند کہ مصدہ مرست گندہ و نیز الٹ دنوں در غیرہ ذی حیات
اصطلاحی (برہستن خست) ہی آپ و این مااضی مطلق خلاف قیاس است پس سماعی باشد و برائے آن سے
ہنسن۔ کم غوری محققین بالا است کہ این را برنگا ضرور صاحب سفرگا در شرح رفقہ عشق
متقولہ آور دہ ان دو پے بحقیقت بہر دہ راردو (تاکہ خست و خشور زیر خست) آور دہ روہنہا) پس
و کیجھو برہستن خست ہے اس کا مااضی مطلق ہے۔ ایشان را گزیز نہیں است از بر بستگان و بر نہادان

برہست رفتادن مصدر اصطلاحی۔ مراوف کہ ہر سہ بہان ہمد استان باشدند کا و فرمایہ کہ بر
برہست رفتادن کہ گزشت راندری سے) جو برہست بستگان لفظہ پارا بحمد و سکون رای ہمہ و کاف
غناہم مشتری گفت مک کے بارب این عطار دراچہ فارسی بمعنی قوانین و ضوابط است و مندوہ
افہاد کے معنی مباوكہ افہادن۔ اصل است در برہستہ مولف عرض کند کہ بچاپہ خان آرزو
فتادن مخفیش و راو فتادن) مز پد علیہ آن طالب سدا است نہی داند کہ رہ بستگان عذر
راردو) و کیجھو برہست رفتادن۔ کہ او ذکر کر د جمع (برہستہ) باشد و رہ بستہ) ان

بر بستگان اصطلاح۔ بقول بر ملن بروز مصدر رہ بستن، مااضی مطلق اوس ت بزیادت

لای ہر ہزار آخوند کے افادہ میں مقولی کندو بیجا قواعد فارسی میں این پابندان قواعد و مراسم و تحقیقت مختار ع (پابندیں) و مردیہ علیہ قوانین است و ملکا نہ سند و ساتیر جاوار کے پریل (ربندیں) است بزرگ است کلمہ تبر کہ می چائیشین مجاز بہمنی قواعد ہم گیر مم۔ صاحب براں کہ بہمنی فارسی کہ اذنا خذ بے خبراندی فرمائید و تصنیف قواعد قواعد و قوانین آور و جزء نیست کہ پر قواعد کرو، اند چنان کہ صاحب تحقیق القوانین (اور وہ دقوانین فارسی زبان غور نکرد۔ فیائل راروو) ॥ و اگرما قبل آخر ماضی سین غیر منقوطہ و حرفت قواعد بقول آحمد بنیه۔ عربی۔ اسم مذکور۔ قواعد کی پیشینش خیالی بود و مختار ع آن سین، جمع۔ و مکور۔ قواعدیے۔ ضوابط۔ رسوم۔ رسیت نون مفتح ببدل گرد و چنان کہ بند و وہیوند و بحد تعلیم۔ قوانین بقوله عربی۔ اسم مذکور۔ قانون کی زیارت وال ساکن بلفظ بند و وہیوند و بحد تعلیم۔ اور ہمارے مسنون کے لحاظ سے پابندان فتح نون پر حرفت آخوند براہی درج اتفاقی معاصری فرمائید کہ سین بہدا رائج، و بعض مقتنيں معاصری فرمائید کہ سین بہدا پر بستن | بقول نوادر و موارد و بہار و اندی و نون بدل می شود و این بستہ و بند و بابستہ دا، حاصل کر دن چیزیں۔ صاحب بحر فرماید کہ خودشان می آورند۔ مای گوئیم کہ ضرورت تصنیف کامل التصریف است اما یعنیہ اسم فاعل نیادہ این قواعدہ در بند و، باقی نامند و حقیقت مأخذ (میر خسر وہ) کسی کے دست بفتر اک دولت تو امن چنان کہ عرض کر دو ایم پہتر از نیست کہ قواعدہ وزند کٹر ہزار آڑ روزگار پر بند و کر مکملیت ایجاد کنند کہ در بجا ضرورت ندارد۔ راروو عرض کنند کہ مختار ع این در بند (ولیکن در کسی چیز کو حاصل کرنا۔

| بقول نوادر و موارد و بہار و اندی و نون بدل می شود و این بستہ و بند و بابستہ دا، حاصل کر دن چیزیں۔ صاحب بحر فرماید کہ خودشان می آورند۔ مای گوئیم کہ ضرورت تصنیف کامل التصریف است اما یعنیہ اسم فاعل نیادہ این قواعدہ در بند و، باقی نامند و حقیقت مأخذ (میر خسر وہ) کسی کے دست بفتر اک دولت تو امن چنان کہ عرض کر دو ایم پہتر از نیست کہ قواعدہ وزند کٹر ہزار آڑ روزگار پر بند و کر مکملیت ایجاد کنند کہ در بجا ضرورت ندارد۔ راروو عرض کنند کہ مختار ع این در بند (ولیکن در کسی چیز کو حاصل کرنا۔

در مل بربستن - بقول فوادر و موارد و بہار و نامه از جمیں که کتابیه از آماده سفر شدن و تهییه سفر کردن
بسیار فائدہ پرداشتند (خواجہ جمال اللہ بن سلمان) است در واندشدن هم محقق نمکور غیر مکرر
من چه بربست ام از لولومی لا لامی سخن کو کاش رسم است که چون تهییه سفر کرند رخت و ساد
چون لاله دهان سخنم پودمی لاله پوزد (با کم را برمی بندند و درست کنند راردو) اینها
در میان قو dalle بست عالمی کو کس زان میان پیش باند صفا.

کرامه بربست موکلعت عرض کند که متعلق (۴۶) بربستن - بقول بحر بن محمد شدن دیگر کسی
و مجاز سعی اول است و بس راردو فائدہ از محققین مصادر ذکر این نکر دموکلعت عرض
اٹھانا - و بجهواز پلهوی کے چیزی ویدن - کند که بستن لازم و متعددی هر دو آمد و مراد ف
رسان بربستن - بقول موارد بند کردن چون بسته شدن و بندیدن و بربستن مزید علیه آن
دکان بربستن ر طالب آمیز، دکان بربستن راردو) بنجد هر دا - بقول آصفیه - جمانا -
کان درین عهد پیشگاهی کم از پیاری نیست بلکه بسته هونا -

موکلعت عرض کند که معنی حقیقی است (اردو) (۴۷) بربستن - بقول بحر بن هژر و دن از اینچه
بند کرنا - بقول آصفیه - متفعل کرنا - هست دیگر کسی از محققین مصادر ذکر این نکر
و می بربستن - بقول موارد بمعنی برداشتند چو موکلعت عرض کند که مقصود محقق از بحال
رخت بربستن و ندش پیش نکردو دیگر کسی از خود بودن) است طرز بیانش درست نیست
محققین مصادر هم ذکر این نکر دموکلعت عرض جمع است که مند استعمال پیش نکر دستاً نند
کند که معنی حقیقی است و بربستن رخت متعلق بی باشیم راردو) اپنے حال پر رهنا -

(۱۷) پرسن - بقول بھر نشو و نما نکر دن دیگر بندھنا۔ جیسے منصوبہ بندھنا۔

کسی از محققین مصادر ذکر امکن نکر و مکلفت (۱۸) پرسن - ہتھیق ما۔ بمعنی پوشیدن چوں عرض کند کہ ہاں معنی مشتم است وہی تو تیم قبابر بحق رانوری (۱۹) آصف ملک سیاہان دوم ہیان کردہ ما کہ ذکر شہزاد انجا کردہ ایک بمنجم خیسہ بز دڑپاہن ہو ہر ہر کلہے برہ وہ بند قبایل شامل راروو) نشو و نما نکرنا۔ دیکھو پرسن (اردو) پہنچا۔ بقول آصفیہ - پوشیدن کا تر جائزیب تن کرنا۔ کہ پڑا بدن میں ڈالنا۔

(۲۰) پرسن آرزو اکسی | مصدر اصطلاحی
بمعنی حاصل کر دن آرزو باشد از کسی متعلق بمعنی
اقل پرسن وندش از ای خسر و ہدر انجام دکر
(اردو) مقصد حاصل کرنا۔

(۲۱) پرسن ازار | استعمال بمعنی لگ بستن
لازم و متعدد ہر دو آپ چنانکہ پرسن یا (اردو)
و زبر بستن چیزی) کہ اشارہ امیں پرمونی چہار
کردہ ایک (ٹھوڑی سی) چرخ درکیں ٹھوڑی
خوش میان بربتہ است کہ باوس گردہ بجست
بی مجاہی روم ٹر رانوری (۲۲) بربت دست لگ باندھنا۔

کہ نہال اسید خلق کی در پستان دل راش گئے
بل ریافت ٹر (اردو) باندھنا۔ جیسے کہ با جنبا
مشتم شدن و فائدہ ہر دلختن از چیزیے متعلق بمعنی

و دم پر بین و سندش از کلام سلمان ہامجا گذشت مذکور (اردو) ا تحد بند ہنا۔ ہندھے جانا۔ رارو) کسی چیز سے ناکہہ حاصل کرنا۔ متنع ہرگز عاجز ہونا۔

پر بین دکان استعمال۔ معنی بند کردن

ہرہ مسند ہونا۔

پر بین پر چیزی مصدا صلاحی۔ معنی دکان باشد متعلق معنی سوم پر بین کہ گذشت متعلق کردن است۔ متعلق ہے معنی ہشمہ پر بین) و سندش از کلام طالب آملی ہمدر انجما مذکور شد و سند اعن ازانوری ہمدر انجامد کور شد رارو) رارو) دوکان بند کرنا۔

پر بین دہان استعمال۔ معنی بند کردن

متعلق کرنا۔

پر بین فرروڑ استعمال۔ معنی بند شدن و بند دہان باشد و کنایہ از ساكت گردانیدن و خاموش کردن و را بشد و اگر مضافت کنیم پہنچی معنی سوم پر بین کہ مذکور شد سند و در شدن و کردن و ربواسطہ اعن چیز۔ زامیر خسر و سه) اول از قر دہان پر بین شد فر روالہ ہروی س) پر بین زیاد خود پسند ان کو فر رو بعد ازان مہر راز پسند کر (اردو) منہ دل بخشت نیان پر و این متعلق باشد معنی سوم بند کرنا۔ بقول آصفیہ۔ پولنے سے روکنا۔ دہان پر بین کہ گذشت رارو) در فرازہ بند ہونا۔ بند کرنا۔ خاموش کرنا در فوان س) مرالہ غزل خوانی کا کر دے بند منہ اعن کا تر سین کر عنید پیا بند کرنا پیشنا۔

پر بین دست استعمال۔ معنی بستہ شدن پھسن یہ زیر و بہم پیرا اڑ

دست است و کنایہ باشد از عاجز شدن متعلق

پر بین دیرہ از خود استعمال۔ کنایہ از تر

خودی کردن و پر بھر فنا فی الشیر سیدن متعلق

بمعنی سوم برہبتن کے گذشت رعنی سے، از خود بسفرہ تعلق ہے، معنی نہم برہبتن کے گذشت رخواہ پرہبتن
کو دریہ پر بندی چکو کام جان میں اپنا کر کرے، مراد نزل جانان چہ اس دعیش چون ہر دن
اشتیاق دیدن شن را دی جان میں رار وو آجھ جس فرمادی دار دکہ بربن میں محلہ اڑار دو
خودی کو رک کرنا۔ ابھی امامت سے آنکھ بند کرنا۔ سفر پر روانہ ہونا۔
محل باندھنا۔ آمارہ سفر ہونا۔ سفر پر روانہ ہونا۔

برہبتن خست [مصدر اصطلاحی۔ کنایہ اڑا۔] استعمال۔ معنی برہبتن میاں جو

از ہمیہ سفر کردن و روانہ شدن ہم چنانکہ لاخست باشد و کہیے از آمادہ و مستعد پرور برکاری متعلق
از دنیا برہبست کا ہمیں روانہ شد از دنیا مراد ف] بمعنی نہم برہبتن کے گذشت و سندش از طہوری
ر برہبتن محل، کہ می آید سرار دو) اسباب ہمدر انجام کو رشد، مخفی بہاد کہ خصوصیت میا
باندھنا رکن میں کہتے ہیں۔ باندھا بوندھی کرنا۔ نہا شد۔ چاوار دکہ مرضات کنیم بسوی کر ہم راف
کر باندھنا۔ کسی کام پر کر باندھنا۔ صاحب صفتی
آمادہ سفر ہونا۔ روانہ ہونا۔

برہبتن قبا [مصدر اصطلاحی۔ کنایہ اڑ پوک] نے کر باندھنا کا ذکر فرمایا ہے معنی مستعد ہونا۔

قبا کہ چون قبا پوشند بند قبا بر می بندند وا زمین آمادہ ہونا۔ کسی کام کے سرانجام کو تیار ہونا۔
عادت اپن مصدر بدینہی مستعمل شد و سنایں رجرأت ۷، کرتوقتل پر کس کے بت خونوار
از انوری بر حنی دہم برہبتن، گذشت لاری] باندھے ہے تو کبھی خیز کو تکتا ہے کبھی ملوار باندھی ہت
قبا پہننا۔

برہبته [بقول برہان و ناصری وجہا مکپری و

برہبتن محل [مصدر اصطلاحی۔ معنی برہبتن سروی ہر زن برہبته را، نقیض برہبته است
محل باندھ برہبتر و کنایہ از آمادہ سفر و روانہ شد و آن چیزی را گویند کہ روح نباتی در وکی اثر

نمکند و نشوونما نتواند کرو وزیاده از اینچه است **چیزمن**. چیزی داشت. پتھر پهاره. زمین خوب
ننمکند و نشوونما نتواند میگردند از جمادات که سنگ و کلوخ و چیزی چیزی نشوونما نهود (مھر ایهوا مھر) که
و امثال آن باشد صاحب جامع فرمایید که **جادا** مصدر سه،

و هر اینچه نشوونما نمکند و نمجد باشند. خان آزاد (۳) بر پسته. بقول ناصری بمعنی سخن موزون
در سراج فرمایید که جادا گویند که نشوونما نمکند و شعر مقامی منظوم را نیز گویند بر خلاف سخن
اعن در اصل عام است که در خاص شهرت که ناموزون و بی قافية است و بعربي نشوونشو
گرفته ر شاعري (۴) بر پسته و گر باشد و بر پسته خوانند. صاحب اند نقل بکارش دیگر کسی از
دگر کجا صاحبان رشیدی و موئید و بحر وبهار و شن محققین فارسي زبان ذکر اين نکرده مولف
اهم ذکر اين کرده اند مولف عرض کند که مقام عرض کند که مضمونی را گویند که آنرا در شعر پسته
بر پسته و به معنی حقیقی پسته شده و گذاشته از نشوونما باشند. معاصرین هجتم تصدیق این کنند طرز پياده
مفقوود شده و به حالتی باقی مانده حاصل است صاحب ناصری به تعریف غلط اصل مقصود را
که ر پسته (ماضي سلطان) مصدر (بر پسته) دور کرده و نقل بکارش را عقل نباشد اگر سه
است که امي مخفقي که افاده معنی مفعول کند در استعمال پيش شود یا بجز قول ناصری را کافی نمایم
آخوش زیاده کرده اند و بعض محققین این را مجاز معنی بیان کرده ها باشد رار و هشود مذکور
صفت مشبه گفته اند و در هنچه استعمال این معنی و مضمون جو شعر میبن باشد صحابه - مذکور -

پیاز است و بس رار و و) **جادا** بقول اصیفه **بر پسته** بقول بران و جامع بفتح اول سکوت
عربی - اسم نمذکور - غیر ذی روح اشیا - بیجان نامی که طایی خطی باشد نام ساز است مشهور و بعضی

گویند پر بسط ساز عود است و آن طبیور اندست که ناپرورد بر بست (که بتایی فو قانی گذشت صرف) باشد کا سه بزرگ و دسته کوتاه - صاحب شمس گویند کافی کرد ایهم و در تجھا از بیان سوار اش بیل که بالفتح نام ساز است که تاریخی ایشانی بندند اینقدر معلوم شد که بر بست که گذشت مختلف و بیانی عود گویند - صاحب اندک محوال بہار چنان بر بستان یونانی باشد و بر بسط بتایی ہلے فرماید که نام ساز است سروت که مثل طبیور باشد مترتب آن وجادار که یونانیان از لذت مکر کا سه بزرگ و دسته کوتاه دارد و محوال رساله فارسی بر بست بر بستان و غصی کرد ایشندار و معربات که از صاحب رشیدی است می آور و کم دیکھو بر بست -

بر بسط سرای (اصطلاح) بقول بہار
باشد بینه بسط و بینه از شبیهات است ایست - حکایت سواد اسیل می فرماید که یونانی بر بستان عود دسته می ستد (چون در آن واز آمد آن بر بسط کشیده شد و کمال ایجاد شد) اگر زینه بسط ایضاً کتمدار گفتم از بہر خدا می ژم مولحت عرض کند طبیم کو زینه چنگ بروان آور و چوشیر یان آن که تسانی آخر آمد است و بر بسط سرای (اندری) نهیب رزم تو بگست جوشن بہر فاعل ترکیبی است و اعن مجاذ است که قردن شکوه بزم تو بگست بر بسط ایضاً بر صاحبان بعضی نواختن گرفته اند که در پروردگر و ندان است تشب و نقشی الارب گویند که ساری است می دار و برو بسط نواز - بر بسط بجانیو ال -

بر بسطی (اصطلاح) بعضی بر بسط نواز که بتایی که آنرا عود نیز گویند منصب بر بسط کم بر سرای بینی بینند لبست بر آن خر بر بسط زیاده کرد اند و دیگر کشیده

(انوری س) زہرہ گرد مجلس برش نہاد شد بعلجی (۱) بر جیل مجاز ہر دو منی متذکرہ بالا تو ان گرفت در میان اختران بھون زاد فی الطہیور با ولدار و و (۲) ولیکن طالب سند استعمال بی باشیم کہ ہر دو محققین بالا صحابہ و بن نیزند (اردو) (۱) پہشانی مکمل سرای۔

ہر بلند اصطلاح۔ بقول ائمہ بحوله فرنگ کے بال جو پیغمبر ہوں۔ کامل۔ مذکور۔ (۲) وہ فرنگ بالفتح لغت فارسی است معنی (۱) بسیار آسائش اور زیست جو دروازے کی بلندی پر بلند و نیز (۲) بالاخانہ را گویند در مالک مشرقی کی جائے۔ مواث۔

دیگر کسی از محققین فارسی ذکر این نکر دمولد **مولف** مصدر اصطلاحی بقول عرض کند کہ ہر دو منی موافق قیاس است ولیکن بہار و ائمہ و محضر (۱) کیا یہ از تپانچہ زون در (۲) مجزہ و قول ائمہ وصحابہ فرنگ بد و گروانیدن (خواجہ نظامی س) و گر بارہ خون در سند استعمال اعتبار را نشاید کہ ہر دو از اہل زدن بگر جوش زد ہر قضا را قادر بر بنا گوش ز دن فیزند (اردو) (۱) پہت بلند (۲) رکھو بالآخر **مولف** عرض کند کہ در پیشے زون ضرب۔

بر بلند مان اصطلاح۔ بقول ائمہ بحوله فرنگ بنا گوش رسید ہیں است وجہ کن پر معنی دوام ماند کہ چون کسی در خواب خفت ہشد (۱) موہی مرغولہ سر کہ بالای پہشانی برآمدہ ایش فارسیان بیدارش کند پسلی راردو (۲) انجام ور (۳) بمعنی آرائش کہ بالای در پا شد دیگر کسی ان مار نما (۴) خبردار کرنا۔

محققین فارسی ذکر این نکر دمولد **مولف** عرض کند **بر بلند** اصطلاح۔ بقول بر بن و ناصری کہ منی لفظی این چیزی کہ مسوپ بر بلند است و بروزن سر بلند ایسینہ بند طفلان و پستان بند

زمان را گویند چہہ ترکیت پستان ہم آمدہ است مولحت عرض کرتا ہے کہ دکن میں سینہ بند و آڑا بھرپی بیپہ نوانند صاحب سروی فراہام ہے۔ اس کپڑے کو کہتے ہیں جو خاطر سینہ کے کے آڑا بھرپا گھنکہ آندہ صاحب رشید می برق لئے استعمال کرتے ہیں۔ اکثر بچوں کے لئے اور سینہ بند زمان قائم۔ خان آرزو درسراج جس کا استعمال عورتیں کرتی ہیں اس کی شکل بند و بند کر ہر دو سینی فرماید کہ شخصی صریحیدی ہے سینہ دکن میں مخصوص ہے جسکو اگلیا یا چوکی کہتے ہیں اور عام طور پر سینہ بند کی ضرورت بعض وقت وجایں وہیں وہ بھروانند ہم ذکر امیں کروانند بیماروں یا ضعیفون کو بھی ہوتی ہے۔ سینہ مولحت عرض کند کہ آنکہ ذکر ہر دو سینی کی خاطر کے لئے۔

کرواند اند پی ہے حقیقت نہ رہا اند چہ امنی گویند کہ درکار بہ بند مراد فت سینہ بند است و بس۔ موقع ہمارت تمام داشتہ باشد می گویند کہ لفافی درین استعمال این اکثر پیدا می شود برائی طفلان کار بند است بلکہ کسی از محققین فارسی ذکر امی نہ کرو مولحت عرض کند کم بدوں سند این منی را لیم برائی خاطر سینہ و برائی زمان برائی پستا و اگر مردان ہجاؤں بیمار یا ضعیفہ را ضرورت خواہ نہ کنیم کہ ہر دو محقق بالا ازالہ زبان نہند۔ و اگر سند سینہ پیش آیدا سہا بش کند۔ فناہل راروو، استعمال بدست آپ تو انہم عرض کرد کہ اسم جامد فارسی زبان است راروو) اماہر۔ بقول آصفیہ۔ عربی۔ اسماو۔ حاذق۔ اسماو کار۔ کال فن۔ بجز بکھر کا۔ بہ بچانے کے لئے سینہ بک باندھو پتے ہیں کپڑے بچانے کے لئے سینہ بک باندھو پتے ہیں

تاراج گزدن جای رخت و کالا باشد (نهادی ۲۷) که تعمیم مسنی اول بر سریل مجاز است و معنی دوم غیرت عشق تو بر بیگانه ز دژ فکر سرودای سامان تحقیقی است و درینجا پیوژ که به بایی فارسی ام طرف پرمولعه عرض کند که بیگانه بمعنی مبدل در بوریه بایی عربی (چنانکه شپ و تب منزل و مکان و جای نقد و جنس می‌آید - لیکن معنی و بر مبدل بد که دال مهلکه بپرسای هله بدل شود تاختت و تماران کردن از مصدر زدن پیدا شد - چنانکه بادوان و باروان - و زمپوز) و زمپوز را در وو) سامان و اسباب کو لو شناده ماراج کن این بجهش معنی بجا بیش نذکور شد - و صراحت کامل پرمپوزن بقول بحر - بالکسر معنی بردن شد اخذ بر زمپوز کرده ایم که به فو قافی دوم و و فرماید که کامل التصریف است و معنارع این بایی فارسی سوم گذشت - خان آرزو دوق پرماید مولعه عرض کند که اصل این رپون تحقیقی ندارد ازینجا است که اکثر بر تصحیحی که بجهش معنی می‌آید و موحده کسور زاده فارسیان سپار در وو) و کچیو زمپوز - پرسکون رای هله می خوانند رار وو) لیجانا - پرمپوس اصطلاح - خان آرزو در سراج پرمپوز اصطلاح - خان آرزو در سراج بحواله هر یان و جهانگیری فرماید که بر وزن زدن افسوس مبدل بر پیوژ باشد و نیز فرماید که غالباً معنی را، پیرامون و یان چون زگان و ز) نقا تصحیح است و صحیح بد پوس است صاحب مرغان باشد و نیز فرماید که غالباً تصحیح است شمس هم ذکر این کرده مولعه عرض کند صحیح بد پیز زین معنی است چنانکه گذشت و که تحقیقت این بر اصطلاح گذشته گذشت پرمپوس ابین هله مبدل آن مولعه هست و حکمت درینجا این قدر کافی است که زای هنوز بد

پرسین ہلد چنانکہ آیا و دیا اس دیگر معنی خیال خان نو نسبت صحیح کیم المعنی ایست رار وو) دیجھو ڈپوز.

پر پوسیوس بقول برہان و اندسین اول مکسور و تھانی بو او رسیدہ و بسین دوم زدہ بلغست یونانی نوعی انہلاب و عشقه است و زنگ آن ماشدرنگ و عفران باشد و بر و ختنا پریچہ. صاحب صحیط ذکر این نکر د مولحت عرض کند که ذکر این برد (اربع گذشت رار وو) دیجھو

پر پون اصطلاح. بقول موئید بالضم لخت بی تحقیق مدون نہ استعمال اعتبر رائشاید فارسی است (۱) حریر نازک و دیبا می تنگ معاصرین جنم از هر دو معنی ساکت رار وو) صاحب هفت فرماید که باهن معنی بفتح اول و سکوت (۲) حریر. بقول آصفیه. عربی. اسم ندگر رای ہاطه و ضم موتخدہ تھانی بو او رسیدہ و نون نو رشیمی کپڑا (۳) دیجھو اور فن.

باشد. صاحب شمس فرماید که (۴) بفتح باوکسر آ پر پون بدل چکو نہ کر موند کسی بدل امثال ہندی بجهول و واد مفسوی قوبا کرد آذینز گونید. ملوف خرزینہ الامثال و امثال فارسی ذکر این کرد و از عرض کند که نسبت معنی اول اگر نہ استعمال میش واو پیان معنی و محل استعمال ساکت مولحت شود و اسم جامد فارسی زبان مسلم شود تو اینکم عرض عرض کند که فارسیان این مثل را بوصفت کسی و کرد که بر بمعنی سینہ و نعل چنانکہ گذشت و بتوں و چیزی زند که در کمال خوبی باشد رار وو) و بعضی حصہ می آید. پس حصہ سینہ در ملبوس. حریر اپنی مثال آپ ہے یا جس کا مقصد یو ہے لاثانی نازک است و دیبا می تنگ. اندر نی صورت ہے۔ حدیث البدل ہے " "

پر پید پا ورنگ اصطلاح. بقول وارستہ ہاید کہ بافتح گیرہم والثرا علم تحقیقہ الحال نیت و بجز نہور امر مختص الموضع. صاحب اند و بہار ذکر معنی دوم ہمین قدر کافی است کہ قول مجرد حقیقت

مصدر (بر بید بارگ بودن) بجهت معنی کرده است بروایت آصفیه - فارسی . قائم تیرا چوا برقرار
و استفاده محققین از همین یک سند است (حیاتی رالف) بر پایه پر بید مقوله بقول بیهار واند

گیلانی^{۲۵}) با آب دهوا می اعتدالش می بر بید بیهشته لعنه خیلی ترسید و فرمایند که ترجیه محاوره هند است
بارگ است مولف عرض کند که برا می اصر (ملطفرا در چو پوپی بشر) چون نظرش بر غنیمت اتفاق
نمیگذرد و مستشع الواقع اصطلاحی قرار داده اند که بر پایه پیدا شده از مراقبت بشلوار بر بید که می آید مولف
وجود بارگ نعیتی خیار بر رخت بسید از ناممکن است عرض کند که پا پوچه حصہ شلوار را گویند که لباس یک پسر
است رار و و (نمکن کام - ہوایین گره - ہوا
میگزد و پیمانه بقول آصفیه ناممکن کام کار داده اند که خیلی ترسناک شود در پا پوچه شلوار و در شلوار بر
بر پایه استعمال - بقول اند بحواله فرنگ فرنگ می کند از همین عادت امن کنایه شد معنی اول الذکر

با الفتح و با می فایده ای افت کشیده لغت فارسی است و این در حقیقت ماضی مطلق مصدر
بسنی قائم و استاده و نصب کرد و شده مولف رب، و رپاچه بر بیدن است - محققین

گوید که معنی حقیقی است ترجیه رعلی رجل او عامل هند تراو مصدر را ترک کرده ماضی مطلقش را
آن قیام و استادگی است اگرچه چیزی را که بر پایه بصورت مقوله ذکر کرده اند - تسامی شدن باشد
بیان کنند که پایی ندارد چنانکه در فتنه بر پا است (و بس رار و و رب) پا جایه میگزد لینا - این که
در خیمه بر پا نشود) استعمال امن با مصادر فارسی زبان لفظی ترجیه میگزد خوب است زده همچنان
در ملحفات می آید (نخوردی^{۲۶}) بزر غم طناب آرم مستعمل ہے (رپوشاب خطاب ہونا) بقول آصفیه و کے
مارے کا پنا اور (گندینا) بقوله خون کے ارے ستوں ہم تو زامن خجھ افلک بر پا است بزار و و

اپنے عناوہ پھر دینا۔ خوف سے پر یا نتھل جانا۔ نہایت غالب فاعل معنی دوم کا ترجمہ قائم ہونا بھی ہو سکتا ہے۔

بر پا کر دن [مصدر اصطلاحی] بقول بہار و
وہیستہ نہ ہونا۔ (الف) اس کا معنی ہے۔

بر پا و اشتن [مصدر اصطلاحی] معنی قائم اندیشی (۱)، نصب کر دن (۲)، بر لگھن، حفظ
داشت و نصب کر دن۔ صاحب رہنماء بحوالہ سفر،

ما صدر الدین شاہ فاچار ذکر فقرہ ”بر پا و اشتن بودند“^۱ و گوید کہ (۳)، ایجاد کر دن احمد رسید حسین عاصی^۲

کروہ فرمایہ اسی نصب کروہ بود ز مولف عرض کر دن^۳ کے حقیقت ام ان بر پا، بیان کروہ ایم زار و و) بیردم کروست خوب فتنہ بر پا کشم ٹرمولف^۴

بر پا کر دن۔ بقول آصفیہ۔ کھڑا کر دن۔ اٹھانا۔ وکن یعنی عرض کند کہ براہی مسی سوم خالب سند استعمال یا تم

رنصب کر دن، بھی مستعمل ہے۔ جیسے خیر نصب کر دن۔ کے از نظر مانگداشت و معاصر من عجم احمد بر زبان ندار

بر پا شدن [مصدر اصطلاحی] بھول بھر را، و محققین اہل زبان احمد امن را ترک کروہ اند مدار (۹)

بر خاست ور (۱)، قائم شدن۔ بہار این را بارہ بیان را، نصب کر دن۔ قائم گزنا۔ (۲) و کچھو بر انگریختن (۳)

کروں) ذکر کروہ فرمایہ کہ مسینی نصب کر دن و بر لگھن و کچھوا بجا و کر دن۔

باشد صاحب اند ہر زبانش مولف عرض کند **بر پا چھر پیدا** [مصدر اصطلاحی] بقول بحر

کہ جیسنا اسست کہ بہار و نعل نگارش ہر دو در لازم

و متعددی فرق ذکر کروہ اند امن لازم اسست ور بر پا مولف عرض کند کہ دبر پا چھر پیدا۔ بہترانی

کروں) کہ بجا لیش نی آئی متعددی آن را رو (بر پا چھر پیدا) کہ گذشت

چھوٹا۔ بقول آصفیہ (۱)، کھڑا ہونا۔ اٹھنا (۲) بیان یعنی تھائی زائدہ بر لفظ پا زادہ کروہ اند وہیں جھکا۔

کہ پاپائی تھتائی ہنجہ نون رائق کر دے۔ غیر از قسم اسی عرض کند کہ مبینی و فتحہ خدا
غلطی کی بات نہ اشاد کہ (پاپائے ہے نون سوم) در فارسی (اویت) اسی واسطے ایسا وہ
زبان مبینی رپاچہ (پاپائے) نیادہ و سند استعمال ہے ہونا۔ بقول امیر علیؑ پر مستعد اور تیار ہونا مجھے
مجھے کیا دیر آپکا ارشاد پاپائے اٹھ کھڑا ہوا۔ پیش نہ شد (اردو) دکھو، رپاچہ رپدن۔
بر پاپائی افتاؤں مصدر اصلاحی۔ بقول الحمد بر پاپائے مجھے رہیں م مصدر اصطلاحی۔ بقول

عجر و احراج کر دن و عذر تقاضہ نہ دن و گیگسی از غیاث بحوالہ وارستہ مراد فت در (پاچہ رپدن)
محققین مصادر ذکر ائمہ مکر د مؤلفت عرض کند کہ گذشت د گیگسی از محققین مصادر ذکر ائمہ نکر د
کہ عادت است کہ کسی کے از مخاطب عاجز، شو و طلب م مؤلفت عرض کند کہ ما حقیقت ائمہ بر پاچہ
رجسٹر پاپائی اوسر خود می نہیں۔ از باہم عادت۔ اپن رپدن) بیان کر دے ایم کہ ہے نون سوم گذشت
 مصدر اصطلاحی قائم شد (اردو) پاؤں بد (اردو) دکھو، رپاچہ رپدن۔

گرنا۔ پاؤں پر سر رکھنا۔ بقول آصفیہ سنبھالت مجھے بر پاپائی خاک زدن م مصدر اصطلاحی۔
کرنے۔ دکن بین اسی کا استعمال مبینی۔ خطا کی معا بقول ضمیرہ بر پاپائی وجہا نگیری و پہار و بحر و سکے
بعنی ذیل و خوار گردانیدن م مؤلفت عرض کند
چاہنا۔ عفو و قصور چاہنا۔ ہے۔

بر پاپائی جستن م مصدر اصطلاحی۔ بقول پہنچ کے
کہ معاصرین عجم بر پاپائی ندارند۔ خلاف قیاس
فیست۔ طالب سند استعمال می باشیم (اردو)
و ائمہ بعضی بزر پاپائے جستن۔ صاحب بحر فرا پاچہ
بعنی بزر جستن باشد در شیخ شیراز (۵) والی پہنچ ذ لیل کرنا۔ دکھو، اہانت کر دن۔

بر پاپائی واشنٹن م مصدر اصطلاحی۔ بقول
بر دیاد اشت دست می کہ شے سر بر آ ورد و بر پاچہ

پایی آن پر پر و آ فنا ب افتد م صاحب اشند
نقل بھار بھار مولع عرض کند که حقیقت
این بدر بر پایی افتادن گذشت راروو
دکھو پر پایی افتادن

بر پایی شستن | مصدر اصطلاحی - کنایہ

از عاجز آمدن و از ممکا پو ما ز آمدن (انوری ۲)

بر پایی گرون | مصدر اصطلاحی - بعضی بر پایی شستم آخر الامر پر چوناکہ گمان چمنان

خواست و قائم کردن و این بزیادت تختانی است (اردو) تھک کر بٹھنا - عاجز آنا -

پنجم ہاست کہ بجا پیش گذشت رانوری ۲ خود (سالک ہوئی ۵) جب تھک کے تری راہ پیں

روزگی دو سہ پیش از وزارت کر بر پایی کر دنو تو کھلا حال اُر جو کھوئے ہوئے ہیں وہی

پکھ پائے ہوئے ہیں تو

بعنی قائم و نہایت حکم داشتن صاحب ضمیر کے
درین فرماید کہ کنایہ باشد اوقات قائم و نہایت قدم
بودن - صاحب موئید ذکر امر حاضر این کردہ میور
عرض کند کہ خلاف قیاس نیست - کنایہ باشد
و این ہاں است کہ بدون تختانی پنجم زادہ گذشت
راروو (و کیھو) بر پا داشتن

بر پایی گرون | مصدر اصطلاحی - بعضی بر پایی شستم آخر الامر پر چوناکہ گمان چمنان

خواست و قائم کردن و این بزیادت تختانی است (اردو) تھک کر بٹھنا - عاجز آنا -

پنجم ہاست کہ بجا پیش گذشت رانوری ۲ خود (سالک ہوئی ۵) جب تھک کے تری راہ پیں

روزگی دو سہ پیش از وزارت کر بر پایی کر دنو تو کھلا حال اُر جو کھوئے ہوئے ہیں وہی

ور چار ماک (اردو) قائم کرنا -

بر پایی کسی افتادن | مصدر اصطلاحی - پر پوشان بقول برین بایی

بقول بھار کنایہ از نہایت بجز و الحاج کردن فارسی بر و زن پر وہ پوشان مطلق است (۱)

و فرماید کہ درین بہیت مرزا صائب کہ بر وست و گویند از ہر پیغمبری کہ باشد صاحب سروری

پا افتادن واقع شده پنا بر تخلیب است (۲) بحوالہ تخصہ فرماید کہ لفظ بایی کا زی فارسی و

تھہا بر وست افتادن سئی مدار و رصائب (۳) سکون راسی مہله اقل و ضمیر دوم است و از ہاں

بغزاید کس از خواب صہوجی بر بنی خیز و مگر بر وست ابیات شمس فخری داستاد و قیمتی است و فرماید کہ

بر (برہ و شان) گذشت و فرماید کہ درستہ و فنا بند شدن (ظہوری صلح) خوش آنحضر کرائی
پرستشان آمد و لفظ بای فارسی و واو و سین ہم لو پر نپر و نازرت اگر خونشان بر نپر و نازر کجا شخ
نوں مشد و نیز فرماید کہ در فہریک بر و شان بین کو بد صراحتی کوئی نہ کہ پرداخت و م JACK زمان بر
سمجہ و سین ہم طہ بر و زن عروسان نیز بمعنی تمت پر نپر و نازر (ولہ ۲۷) نفس را پر و نازر اگلند حرفت تو
نوشہ و بیت استاد قیمی را امن طریق آور وہ چرا قصہ از واسطان بر نپر و نازر کہن ٹزندہ خوشی ا
رع) پر دادار صر بر و شان را بھا اما در تخفہ و معیار می بید انہم کو نوی ز اطلس و پر بیان بر نپر و نازر لہ
جمال و سخن و فنا کہ مر قوم شد آمدہ را تھی کل (۲۸) کند شعلہ ہای درونی کی بخش ٹز بیان نفس
صاحب جام فرماید کہ بر و زن پر وہ پوشاں گرفغان بر نپر و نازر (اردو) (۲۹) دیکھو پر میلن ر
مطلق امت ہر پیغمبر و پیغمبری مکرم فائز آمدہ صاحب دور ہونا - دیکھو پر ایجمن کے چوتھے سنبھلے دیکھو پر میلن ر
اضت و مواردہم ذکر امتن کردہ اندھہ کو لفٹا ملند ہونا۔

عرض کند کہ احیقت این بر (برہ و شان) یا بر پشت ایس من چیزی مصدر اصطلاحی۔

کردہ ایک کہ بہر و موقدہ گذشت و با عبارت مخفیت متحمل چیزی شدن و پرواہی آن نکرون (ظہوری
صاحب زبان تو انہم عرض کرد کہ موقدہ دو م کہ ۳۰) بر پشت بستہ چہرہ بازوی صبر و طاقت کو
وراصل لغت است و رنجاہ بای فارسی چلائی دلعت تو ذوق دار و مرگو شمال مردم کو (اردو)
متحمل ہونا۔ پر و انگرنا۔ (اردو) دیکھو برہ و شان۔

بر پھر یہاں استعمال (۳۱) مزید طیہ پر بین مصدر اصطلاحی۔

باشد بجهہ معاشریش و (۳۲) بعضی دور شدن (۳۳) بقول بہار و اند (۳۴) معروف و (۳۵) اگرام خوب

کرون و آرسته فرماید که مراد فرا پشت خواهد بیدن ۱) با این بحی سوم کنایه از حضر و ساقط الاعتبار دانستن
باشد که گذشت صاحب بجز بر منی دوم قانون را که فرماید که اینجا پیشتر مبنی موی خایه باشد. بهار گذشت
فرازی ۲) بشتاب ببوی نجف امیل بشتاب که از حضر و از پایه اعتبار ساقط دانستن و فرماید
در باب این نوز را بروزی در باب از چون خواه که اینجا پیشتر مبنی موی خانه است صاحب بجز خواه
نجف چادرت بز دان است ۳) خوار نجف را که وارسته و صاحب است لغت بگار بهار (مخلاص کاشی
و پر پشت بخواب از هموفلک عرض کند که با هشت ۴) صوفی نیم که سرکشی بر سر گذازم تاج را از
کامل پن برد پر پشت خواهد بیدن) کرده ایم و شک زور کمان و حد قم پیشتر زد طلاق را از هموفلک
نیست که چون بر پشت دراز کشیده اعشار است عرض کند که معاصرین بجهت که از سو قیامت دان را
یاد و لیکن بیالت نم - خواب پشت را آرام بروز بان دارند را در و پیشتر بیمار نم - بقول صفتی
پخشند که خوابها می متوجه شوند و بد پس پکم پیزند و بجهنم خاطر می نهادند -

درینجا مقصود از محض دراز کشیدن بر پشت از پر پوز بقول جهانگیری مبنی بوز است یعنی
کنایه از راحت گرفتن نه بر آرام خواب کرون - پیرامون دهن و آن را بخواز نیز خوانند - صاحب
صاحب رهنمای بحواله سفر نامه ناصر الدین شاه قاجار فرماید که بر وزن نزد وزیر برا ای بجهه در آخر
پر پشت خوابیده را بمعنی حقیقیش آورده (ارو) پیرامون دهن چون ندگان و متفاوت پرندگان را
دوست می نمایند و بر پوس نیز گویندندش - صاحب موئید
فرماید که لفسیح با ای دوم که سوم است فارسی
خوابیدن) رز ۲۲ آرام می نمایند -

پر پشم زدن مصدر اصطلاحی - بقول ارسطه همان بخواز ندگور برآوردن دهن و منقار

رخان باشد صاحبان جاسح و اندش غمیس هم ذکر بود که هر یک آنرا پیرست تعبیر نموده اند (۱) آنکه مراد این کروه اند مولعف عرض کند که حقیقت آن ز پیل ملسوش با دست و پا ی سطبو و بر پوش از بر پیچوز که به فو قافی دوم، چنانیش گذشت و درینجا گفت شنکلی چنانکه مضبوط است چهار است همچون عمو و حمز و ط است **تمولعف** عرض کند که همین قدر کافی است که فو قافی پیل شد پدر (۲) عمو و حمز و ط است **تمولعف** عرض کند که همچنانکه زرشکت و زردشت را در (۳) و همچنانکه هر پوز که نایی هر تو ز آخره بدل شد پسین دیگر بخوبی پیچوز.

بر پوش | بقول بران مرادت بر پوز که گذشت و یک گرسی از محققین فارسی فکر این نکرد بفتح اول و ضم میالث لغت فارسی است خار را گویند و یک گرسی از محققین فارسی ذکر این عرض کند که اگر زای فارسی آخره را سلسله نمایم عرض کند که اگر زای فارسی آخره را سلسله نمایم بجزین نیست که ببدل در بر پوز است که بزای می آید و چون این را مرتب کردم با گذشت بر عربی گذشت چنانکه آزرمد. و آفرید و یک پیچ قلب اختافت شد بجهت حقیقی مند بغل و کنایه از خارش که از کثرت خراشیدن اکثر حصه هم (۴) دیگر بخوبی پیچوز.

بر پوس | بقول بران وجہانگیری و چشم با لائی (دووجه بیان)، زیاده تر متاثر شده مثل مراودت بر پوز که گذشت صاحب ناصری نند که هفت می گردو. طالب مند استعمال می باشد نه بدل بر پوز ذکر این کرد و عکیم ساقی و صفت که مجردد قول محققین اند نشرا و کافی نیست. بمحاجه جمع کوران گوید یک که دست براعضا سی فیل والیش عجم بر زبان ندارند (اردو) خارش دیگر جواز و بـ

برپہن اصطلاح۔ بقول اندیشہ کو الہ فرهنگ فرنگ بفتح اول و ثالث لغت فارسی است
معنی را، لغت در (۲)، خرفة رانیز گویند و یک کسی از محققین فارسی ذکر آمدن نکرد و ذکر خرفة اع
خواصش بر تخلص نذکور شد مولعف عرض کند که چیزی که سینه و را پہن می باشد لغت است
و آمدن کنایہ باشد اندیشہ صورت باشد که ہای ہتو ز راهم معمتوح گیره هم و اگر ہای ہتو ز راسکن و
مخلوط التلفظ خوانیم یعنی بروز زن زن۔ چون نباشد که کلمہ بر مرگب شد آپہن که لغت سلسلہ کرت
است و بقول ساطع کنپے مار و سنبی لفظی آمن چیزی که بر مبنی دارد و کنایہ باز
شاہی و بجاوز مطلق لغت هم و فارسیان به تصریف در تلطف مفسوس کردند۔ مخفی بنا و که راجه گان
سلف لغت شاہی را بگلے می ساختند که بر بالای سر چتری بشکل کنپے مار می بود اگرچہ شاہان عجم
این را ترک کر دند ولیکن در سکش اشاره آن باقی ماند و چه تسبیه این معنی دوم متحقق نشد جزو
نیست که اسم خادم و انجام صاحب محیط هم این را ترک کر دار (و) (۱) لغت (۲)، و چھوپنکه۔

برپہنیدن بقول بجزر (۱)، معنی پڑ مرده شدن (۱) اپدش مرده ہونا (۲)، پیش اجایا (۳) بفتح و تاب
و (۴)، در هم پیچیده و شدن و فرماید که کامل التشریف کنان، و یک چوپناب رفت.

است و مختار ع این برپہنید و تحقیق (۱) معنی برپہنیده (۲) اصطلاح۔ بقول ضمیره درمان

پیچ و تاب خوردان و خوبنای ک شدن (ز طہوی کی) بروز سرپیچیده معنی (۱)، پڑ مرده و (۲)،
ای شیخ در وقت ز تار بر پیچ ہاگر خواہی از ردای تو در هم پیچیده شده صاحب موسیقی سبب

معنی دوم فراز که معنی در هم شده و صاحب
اندیشہ کو الہ فرهنگ فرنگ ذکر آمدن کر ده فرماید
پیچیدن است بزاید کلمہ بر بران (فارسی) (۱)

کہ بمعنی دراہ کم شیدہ و تابع دادہ صاحب نواز من حیث اللطف و المعنی ہر دو غلط روپوں
ہفت ہمز بان موئی مولف عرض کند کہ ما ضنی (ہزار ۵) جزو آب دو دیدہ می نشوید مگر گردی کے زمانہ
سلطان (بر پچیدن) اک گذشت شامل برہر میش بر ختم ہیئت ہرمولف عرض کند کہ اسم مصدر
ہائی رائمدہ کہ افادہ معنی مفعولی کند در آخر شنیا و این پیچ بودہ بامی فارسی و سنتانی وجیہم فارسی
کروہ اندہ اسم جامد نیست کہ ذکرش جدا گانہ کہتندہ پس حیم فارسی بدل شد بھرپی چنانکہ کاتج و کلچ
کم المقامی صاحبان تحقیق است کہ بر قواعد فارسی دیس ازان جیم عربی بدل شدہ خامی میمہ چنچ
وربان اعتمانی کند راروو (بر پچیدن) اس غماچ و اس غماخ دفارسیان بزرگ است علا
یا اس کا ما ضنی سلطان ہے بمعنی مفعولی را پڑ مردہ مصدر حق ساختندہ کہ پیختن شد
وزیریارت کلمہ بر بان (بر پچیدن) امر پر علیہ ہ لپٹا ہوار ۴، پیچ و تاب کھایا ہوا۔

پر سنجین بقول نواز بمعنی را (بر پچیدن باشد) راروو) را پیٹنا۔ بقول آصفیہ پچیدن
صاحب بحر بذرگ کرام می فرماید کہ (۲) بمعنی ہے یا نور دیدن کا ترجمہ۔ طے کرنا۔ موڑنا۔ یاد رکھنا
خورون۔ کہ مجاز معنی اول است و فرماید کہ کمال کنار آتش ۵، قتل پر میرے اٹھایا ہے جو
و مصادر امن بر پیڑد۔ صاحب نواز برای ہی بیڑا تو نے می خوب کس کر کرے تو ک جھا کا لب پیڑا
معنی اول از قاضی رکن الدین قمی استوار کروہ (۶)، پیٹنا۔ بقول آصفیہ پچیدن ہ ہوما۔ لفہ ہوتا
آما ازان نہ استعمال بر سنجین خاہری شود معنی حیا ۷) چارہ گرنے جو میرے سینہ سے کھینچا پیکان ت
نکو را مصدر بلکہ ازان استعمال ہیختن پیدا است لخت دل ساتھ سنجی آے پیٹ کر لاکھون می
کہ بقول بھر بمعنی پر ویزن کردن آمدہ پس استعمال بر سنجین

بروزن آنچه معنی پسپدید و گاب خوردہ باشدند. بخول جاما۔ بحکمکننا۔ ببکننا۔ بجی راه ہونا (۲) خان آرز و در سراج فرماید کہ مجھی پسپدید و گاب غلط اصول پر کام کرنا۔
دادعہ دہم اور فرماید کہ این ظاہراً تحریت درست. ای طا
بہای ہوڑز۔ بجایی بایی فارسی است چنانچہ بیانی
مکلف عرض کند کہ کم التفاوتی محققین فارسی ذکر نہ
کر نظر بر مصدر رکذ شستہ نہ کر دنو و این ماضی مطلق است کہ بمعنی تجمل کردن و طاقت آوردن
آنست پذیرادت ہای زائدہ در آخوند و گیر بسیح می آبد محققین بالا خود نکرده اند کہ مشتقش را بریگ
کہ افادہ معنی مفسولی کند و صراحت مأخذش ہمدرد (مقولہ انتقال کر دو اند (اردو) دیکھو برتا بیدن
کر دہ احمد کہ اوان تزویج خیال خان آرز و نسبت یہ اوس کام ضارع ہے اور اس کے نام معانی ہے
تحریت می شود (اردو) را پسپدید بقول برتا پہ اند اختن [مصدر اصطلاحی - (۱)]

بمعنی بریان ساختن است و (۲) کنایہ از بدلہ
بری غلط فتن استعمال۔ بمعنی را ارادہ سوز و گداز کردن (ظہوری سے) ولی را کبھی در حرج
نمگردن کہ معنی حیثی است و (۳) کنایہ باشد خود بر تا پہ انداز و مکار کہ در تاب تمنا ہای زمزہنی گروہ
از راز راستی پر کشتن) و بر اصول غلط کار کردن
معنی مہاد کہ تا پہ بقول بریان بر زن لامہ طرفی
(ظہوری سے) خود را مہادا گم کنم بری غلط تماگی باشد پہن کہ در ان کو کو دنگیکنہ و ماہی بریان
روم ٹو از دست می افتم پر در مغرب جان کستی ٹو رکنند و نان ہم بر بالا ہی آن پر زند (اردو) (۱)
داروو) و (مگر اس ہونا بقول آصفیہ راستہ توے پر جھوٹا ر (۲) جملہ ای سوز و گداز کرنا۔

بر

تای

په

ف

اول

ن

م

د

ر

س

د

ل

ن

د

ن

د

ن

د

ن

د

ن

د

ن

د

بر تای په فتاوں

مصدر اصطلاحی بمعنی را، چادر فارسی زبان است راردو (۱) تابعیت

بران شدن بر تای لازم مصدر گذشته در (۲)، رکنا ستمحّل هونار (۳)، پھیرنا، بقول آصفیہ گھانا، کنایه از بدلای سوز و گداز شدن (اطهوری (۴)، پھرانا، چکرونا، واپس کرنا، لوٹنا، موڑنا، فرد کپوی تو بر تای های خودشید نو زرشک سایکه بر تای حقن بقول شمس لغت فارسی است

در پاپی با مردمی افتد که راردو (۵) بمعنی سوار شدن و گیگری از محققین مصادر ذکر این نکرد مولحت عرض کند که تا حقن بعضی بگای سوز و گداز هونا.

بر تای پیدان بقول مجری معنی (۶)، تابع و طاقت رویدن بمحابی خودش می آید و تبر بمعنی بالا پیش داشتن و ستمحّل کردن و در (۷)، گردانیدن باشد و معنی تحقیقی این بالادویدن و کنایه از سوار شدن فرمایید که کامل التشرییف است و مختار عین اگرچه مامن وجه همراهت مانند کرده ایم ولیکن بر تای بد و گیگری از محققین مصادر ذکر این نکرد بد و دندان سند هستم - مجری دول صاحب شمس را (اطهوری (۸)، بر تای بعد عشق بالا و است تقدیم کنند که تحقیق بی تحقیق است وا زا می زبانی برم خود را زیرزم و صل منون می بر مخزن ظایمی (۹)، نیست راردو (۱۰) سوار هونا، بقول آصفیہ چونها خود تای په ترا می که تاب خود بر تای بد ترا می او بر بیخهنا.**بر تای رک زدن** مصدر اصطلاحی، بقول های مولحت عرض کند که اسم مصدر این تاب است بر تای رک زدن و بمعنی طاقت و تیغ هر دو می آید و کلمه بر زاند و بمعنی را، استوار کردن چیزی را بر سر چون گل و بقول محققین فارسی مصدر حجلي و باصول ما که لکدسته و شاخ گل و تاج و افسر و پر و سواک و بر (اسم مصدر) گذشت مصدر حصلی که تاب اسم مانند آن رفمایید که بعضی کنایه از (۱۱) بخود شدن

و ۲۳، در آندیشه فرد فتن نیز نوشته اند در نور الدین دل شوریده را بر تارک سرمی نہم تو کاشیان
نمپوری است) از خارج گذاشت وست احترام با مرغ مجمن شد و دل شید امی من با مولعت
بر تارک تاک زود گلهای افتخار کر صاحبان بجزو شد عرض کند که چیزی را بر سر نهادن علامت
هم زبان بهار مولعت عرض کند که از کلام طهور کمال تعظیم است و از آین رسم این مصدر
در تارک زدن چیزی) بمعنی قائم کردنش بر سر پیدا قائم شد راردو (سر پر رکھنا. بقول
می شود ولیکن با هتخاله اتعظیم شخصیس گل را پسند آصفیه تعظیماً کسی چیز کو اٹھا کر سر پر رکھنا
می کنیم بمعنی در تارک زدن گل، کنایه باشد از نهایت تعظیم و تکریم کرنا. مقدس جانبنا (جرت
قائم کردن گل در ستار و سعنی روم و سوم را بد و) اتحه جرات کے جو کل سنگ در پار لگا شد
سند استعمال تسلیم نتوانیم کرد که موافق قیاس است کبھی چھاتی سے لگا یا کبھی سر پر رکھا گو
و استعمال از نظر مانگدشت و بجز قول هر محققین پر تازه یاده اصطلاح. بقول شمس لفت
ہند نثار و کفایت نمی کند و سعادتمند عجم بزرگ فارسی است یعنی اشارت که سوار تاز یاده کند
مدارند (اردو) (۱) سر پر لگانا و ۲) ایخود ہو مولعت عرض کند که مقصودش جزو من
رسو، فکر کرنا. بقول آصفیه، مامل کرنا. سوچنا بچنان نہایت که استعمال این عالت تازیانہ را طاہر کند
خیال کرنا. غور کرنا. فکر مین پر دنایا بھی کہسته چنانکه لکا او بر تاز یاده نی روکا یعنی تازیانہ را
ہیں۔ صاحب آصفیه نے اس کا ذکر نہیں کیا۔ می رو دلگرچہ من و چہ موافق قیاس است
بر تارک سر نهادن مصدر اصطلاحی بقول ولیکن پر دن سند استعمال قول صاحب شمس اعضا
چهار کنایه از کمال تعظیم رعی شیرازی است) از زبان شاید سعادتمند عجم بزرگ این مدارند و محققین نب

فارسی از من ساکت (اردو) کوڑا لگتا ہوا۔ جیسے ڈاکو کوڑا لگتا ہوا گزر گی۔

برٹاس بقول سروری وجہانگیری در شیدی لفظ با و سکون راجحی مہلہ دیوار راتی قدر
 (۱) نام کی از بمار زان حصہ ہماری فرماید کہ بقول شیخ نظامی در قصہ اسکندر دوس نام پہلوانی بود
 صاحب برہان فرماید کہ بہرہ صافی با طایی حلقی ہم بختر آمدہ۔ خان آرزو در سراج گوید کہ برہان
 کر پاس باشد و نیز فرماید کہ امن لفظ پارسی نیست و غالب کہ ترکی باشد صاحبان ملوث و شمسانہ
 ہم ذکر امن کر دو انہ مؤلف عرض کند کہ محققین ترکی زبان از من ساکت و وجہ تسمیہ این
 محقق نہ شد و اجمال تعریف ترک این را بر ذکر ش تقویق واشت واستعمال امن با طایی حلقی
 چنانکہ صاحب برہان آور دوہ تصرف عربان باشد بطور تعریف (اردو) برٹاس فارسی میں
 یک پہلوان کا نام ہے۔ اسم مذکور۔

(۲) برٹاس۔ بقول سروری در شیدی وجہانگیری و مولود شہریست در حدود دروس والحضری
 نام ولایت ترکستان گفتہ اند کہ روپاہ آنجا پوستین خوب وار و فرماید کہ بر طاس بطایی حلقی ہم
 آمدہ صاحب مولود فرماید کہ در آنجا پوستین خوب می باشد و اکن از پوست روپاہ انجاست جملہ
 ناصری گوید کہ نام شہر سے بونہ از ترکستان و بتصریف دروس آمدہ۔ خان آرزو در سراج بحوالہ
 قومی نویسید کہ نام شہری در ولایت روس و ترکستان است و بحوالہ در شیدی فرماید کہ ولایتی
 است در حدود دروس کہ مردم آنجا پوست پوشند و بر طاس بطایی مہلہ مغرب آن و محقق آن
 کہ حدود دروس و ترکستان بہم پوست است۔ پس بہرہ صحیح باشد لیکن این لفظ پارسی
 نیست و غالب کہ ترکی باشد۔ صاحبان برہان و جامع و اند شمس ہم ذکر امن کر دو انہ مکمل

(۲) ای شیر نک کروہ بر تاسی تو کوہ جمیلہ نک کھلام مخا سقی ہر مولف عرض کند کہ محققین نے ترکی از من لغت ساکت و دوچھے تسمیہ این متحق نشد کہ چپیت (دو پر تاش) ہے بایی فارسی و میں میں جس
حتم ہر ہیں معنی می آید و آن بدل این باشد یا اہن بدل آن کہ بایی عربی ہے فارسی و میں میں
بشهیں بدل شود و بالکس اپن اہم و بدین وجہ کہ اون دلایت در ترکستان متحقق است۔ قیس
ستقا ضی ہمین است کہ لغت ترکی باشد (اردو) بر تاسی۔ مذکور ایک شہر کا نام ہے جو
حدود روس میں واقع ہے اور بقول بعض عرکستان میں۔

(۳) بر تاس۔ بقول سروری پوست رو باہ آن دلایت رانیز گویند کہ پر معنی دوم گذشت
صاحب برہان فرمایہ کہ پوستین آنچار ایز۔ صاحب ناصری نہ کہ معنی دوہم گوید کہ ارباب لغت
نوشته اند کہ از پوست رو باہ آنچا پوستین کنند از من قرار خزرو سنجاب و سکور خواہد بود و سا جبان
رشیدی و سراج و شمس دانند ہمزبان برہان ر محمد عقیار۔ صاحب سہرو مشتری (۱) ز در دن
مشک بیداند قائم کا زدہ بر جاہما بر تاس و فاقہم ہر مولف عرض کند کہ در معنی دوہم رو
بر تاسی کہ گذشت ازان متحقق است کہ معنی دوہم اصل است و صنی اول و سوم و چہارم و
پنجم ہر سہ مجاز آن کہ بدوں کلمہ رفیت مستعمل شد اردو بر تاس کی لومڑی کی کحال اور پوستین کو
مجھی بر تاس کہتے ہیں ہو اس مقام کی لومڑی کی کحال سے بنایا جائے ہے مذکور۔

(۴) بر تاس۔ بقول سروری و رشیدی و شمس دوہم دلایت بر تاس نیز اطلاق کند۔ حان
در سراج فرمایہ کہ صاحب قاموس در طاس را بضم نام گروہی نوشته کہ بلاد ایشان بہلا در دوہم
پوست است (معنی نظامی گنجوی ہے) بخوبی ایشان راست اگر اسٹہ مزہب بود بر تاس بر خاست

**مولعف عرض کند کہ بمعنی سوم صراحت کردہ ایم ہست کر دم بر تاس بر ابدون کھل نسبت جو
بر تاس نام شد رار وو) ولایت بر تاس کے باشندون کو بھی بر تاس کہا گیا ہے۔
(۵) بر تاس - بقول رشیدی شمس رد باہ آن ولایت رانیز گویند دیگر کسی از محققین فس
ذکر این مکر و مولعف عرض کند کہ ہمان کہ صراحت بمعنی سوم کردہ ایم دار وو) ولایت
بر تاس کی لومڑی کو بھی بر تاس کہتے ہیں۔ مولعف -**

بر تاسی بقول ائمہ بحوالہ فرنگ فرنگ بر تاش بقول شمس بالفتح مراد فرنگ بر تاس
بالفتح دیگر سینا ہما باغت فارسی است نوعی باشد بہر چخ مانیش دیگر کسی از محققین فس
از صوفی کہ از ولایت بر تاس می آمد ذکر این مکر و مولعف عرض کند کہ اگر سن
دیگر کسی از محققین فارسی ہا اولیت مولعف استہمال پیش شود تو انہم عرض کرد کہ مبدل بر تاس
عرض کند کہ یا یہ نسبت بر لذت پیر تاس زیادہ کرد است کہ سینا مہله بدل شد پیشمن ہم ہمچنان کہ کسی
اندو بس و حقیقت بر تاس بجا لیش مذکور شد اکثری بخوبی بجا کہ بر تاش بہ بای فارسی و شیعی مجید
رار وو) بر تاسی فارسی میں ایک قسم کے بہ معنی دوہم بر تاس بجا بی خوش می آید
حروف کو کہتے ہیں جو ولایت بر تاس میں بنا ہے رار وو) وہ بخوبی بر تاس -

بر تاش کم بقول صدر ای وہ باؤن و چنانکہ بی شیعی مجید و کاف بر وون فرو اشبیا ی
است کہ آزاد بوسی ماوراءن گویند و بعریبی شوبلد خوانند صاحب ناصری فرماید کہ بر تاش کم
بہان معنی است و آن زمر نہما سب، است کہ مذکور خواہ شد صاحب رشیدی گویی کہ گیا ہی
است کہ گل زر و دار و خان آرزو در سراج فرماید کہ در بران بر تاش کم بزاویت راو

سین بله نیز بهمن معنی آورده و معنی سویت نتفه و پست اآن باشد صاحب محیط ذکر برخواهد
نگر و اپسته (برتراسک) را آورده عواله (برنجاست) داو و ذکر برخواست می خواص او بر
زار طیسا (گذشت مولحت عرض کند که شیرازیان اهن را برتراسک نامند که می آید
و این بندل آنست و بس که رایی بهله چهارم صفت شد چنانکه بازه و با آن دشمن مجده بدل شده
و سین بهله چنانکه کشته و کشی (ارزو) و بکیهوار طیسا -

برخواست بقول بهار و نوادر و مواروفه تا پ است که بهنی طاقت می آید و صراحت کا
(۱) بهنی برداشتن باشد - صاحب بحر فرماید بر تاییدن گذشت و در بجا همین قدر کافی
که کامل التصریف است و مضرارع اهن بر تایید است که کلمه بر در بجا دارد است - حاصل است
صاحب موارد اهن را بهنی توان برداشتن ^{او} که بهنی متحمل شدن باشد اارزو و کیهور تاییدن
که غیر از متحمل شدن نباشد و همان برداشتن است (۲) برخواست - بقول موارد و نوادر و بحر و چهار
صراد و برداشت کردن (طلاب آملی س) از (۳) و اند بهنی پدر پر فتن باشد رخواجہ جمال الدین
مقضا سرکرد و م اهن غزل طالب تر که دوش قافیه سلمان س) ول زخوغای می و سودای عشق آ
برخواست بار و بیت پهلوت عرض کند که بندگ تر بود بلکی خضر حکم رو طان برخواست تر
آن فتن بدینه شیاده ولیکن (تاییدن) بهنی مولحت عرض کند که مند بالا متعلق است بهنی
تا پ و طاقت آوردن می آید لیکن بالا معنی تماز و پیدا کرده
سوم که می آید اینچه محققین بالا معنی تماز و پیدا کرده
ثار سیان درین (مصدر (صلحی) موافق) موافق
برهنی شعر خود نقره و اند اارزو و قبول کننا
قیاس است زیرا که اسم مصدر (آفتن) فقط (اور بخواه طبقا بخواه کے و بکیهور برخواست کے

تیرے منے)

(۳۴) بر تا فتن۔ بقول موارد تحلیل شدن و تما بیدن باشد صاحب نوادرہ هم زبان موارد
بخل متعلق بمنی اول است برسیل مجاز زدنی صاحب فرهنگ فدائی گوی که بعربي انعت
زد و دادغ ول پیپرہ عطری ورد ملیع جائی ای مشطف ساختم را گویند مولف عرض
صلع بحثت نسیم در بخان برنسی تا بد که هم کند که مرید علیہ تا فتن است و بس که منی
عرض کند که خود رست نداشت که برداشتن و تحلیل شدن تاب داران باشد راردو (موڑنا بقول
زرق قائم کنیم و باصول اولی آنست که این را متعلق آصفیہ - بل و نیا - پیچیدار نیاما - خرم دیبا - بجیے
په مصادر (بر تا بیدن)، کنیدارو (وکھو گوکھرو موڑنا).

(۳۵) بر تا فتن۔ بقول بحد در هم پیپرہ شدن
(۳۶) بر تا فتن۔ بقول موارد نوادرہ بمنی باز پایہ در وقت رفتار و دوندگی بسبب نو
گروانیدن چنانکه بر تا فتن دیده و امثال آن دیست و یا ماندگی وضعیت و گرگی از مخفیتین
راردو (پھرنا). بقول آصفیہ موڑنا در نصادر ذکر این نکرده مولف عرض کند که
پر لانا - پھر انا.

(۳۷) بر تا فتن۔ بقول موارد بمنی تا بدوا این معنی حاصل می شود بہو افتت قیاس و
چون بر تا فتن زلف رنظامی گنجوی (دران از بجز در بر تا فتن) معنی پیدا کرده صاحب
پرده کر راستی یافتم کو سخن را سر زلف بر تا فتن
و فرمایکه شارح سکندر نامہ درین بیت بر تا فتن
راردو) چلنے کے وقت پاؤں کا ایک وسی

میں چاہا۔ خصوصیت پا تھوڑا یا لگان سے صاحب است و تسمیہ مصدر رہتا۔

آصفیہ نے (پاؤں ڈالنے کا ذکر فرمایا ہے۔ بمعنی چیزی کہ می آیہ۔ (اردو) فغان کا تحمل ہونا۔

پاؤں لڑکھڑانا۔ قدم اکھڑنا۔ ہجت ٹوٹنا۔

برتا فتن پار مصدر اصطلاحی۔ بمعنی برداشت

بار باشد متعلق بمعنی اول و سوم بر تا فتن کے

قبول کروں افسانہ کسی را باشد متعلق بمعنی دوم

و بر تا فتن (کہ گذشت و خصوصیت افسانہ بودش

ہر ای سخن تعمیماً ہم استعمال توان کرو ز طہوری از بس بار لگنوں بر تا فتن کر (ولہ سے) بر تا

سے) رفتہ در خواب آرزوی سرفرازی فارغ مہار ک عاشق بھجن داع جنون کر بار مرغ و آغا

گوش ما افسانہ فر فریدون بر تا فتن فرق مجھنوں بر تا فتن کرو وامن داخل است

افسانہ تھوں کرنا۔

بر تا فتن افغان مصدر اصطلاحی بمعنی پار اٹھا سکنا۔ بار کا تحمل ہونا۔

متھل شدن افغان باشد متعلق بمعنی سوم بر تا

کہ گذشت ز طہوری سے) پی زند ایمان آرزو متھل تھدید پر شدن متعلق بمعنی سوم بر تا فتن

چاد ذقون دار می کر اگر ز لعنت پر پیشان جو شس

افغان بر نی تا پیدا مخفی مہاد کہ در تجاہم خصوبت شکر بے غیرت بردار پر دل شب گرد کہ تھدید

افغان نیست و با حصول ماتھل فتن با مصدر بر تا

عس پر تا پیدا کو با حصول ما اولی است کہ متعلق

اهم مدار و کہ مصدر بر تا پیدا ن بر ای اہن اولی

ب مصدر (بر تا پیدا)، کئی وامن داخل است

و تعمیر (بر تا فتن چیزی) کہ جی آید رار و و (دھنی کا بلکہ بر ای مرض و امثال آن ہم استعمال نوان کر دستخیل ہونا۔ دھنکی کی برداشت کرنا۔

بر تا فتن چیزی [مصدر اصطلاحی - معنی محل پر تا فتن در پڑا ز چیزی] پہلو صادر اصطلاحی

شدن چیزی است و صادر خاص کہ ہمدر بینجا و پر تا فتن رو جی - بعضی بزرگ رو آئیں گذشت و می آید داخل ہمین تعمیر است و میں دیہ و روی از چیزی و مجاز الہمنی کنارہ کشیدن رار و و کسی چیز کا متخل مونا۔

بر تا فتن حکم [مصدر اصطلاحی - معنی محل شدن حکم متعلق بہنی سوم بر تا فتن کہ مذکور شد دل را تو عشق است درہن دائرہ در کار و نندش از خواجہ سلمان ہمدر انجا گذشت و ہم دگر، پیغام ر ظہوری سے) چند و اخ تو روی داخل است و تعمیر بر تا فتن چیزے کہ گذشت بر تا بد پڑتا کی سینہ پیغام تاب خور و بڑا باصول را (دو) حکم کی برداشت کرنا۔

بر تا فتن درمان را [مصدر اصطلاحی - واولیہن اسٹ کہ امر حاضر بر تاب) و لایا از قبول کردن درمان متعلق بہنی دو مرتبہ صفا رع (بر تا بد) حقیقت متعلق است پہنچ دگذشت ر ظہوری سے) بر تا بد جگر در دکش (اردو) آنکھ (یا آنکھیں) پھیر لیا - یا

درمانیہ سدا تو خپند و سرشورید و سران سامان پھیرنا - بقول امیر توجہ انٹھایا - کن رہ کرنا اراکھر باصولی ما اولی را شد کہ مصدر (بر تا بد) زماخ سے) پھیرتے آنکھیں مردہ سے نیش این را متعلق کنیم و خصوصیت درمان ہم نباشد عقرب کی طرف کو کاکل پیچاپ کے پر لے مار

پر تما فتن زورستی [مصدر اصطلاحی بمعنی پہچان و سمجھئے کو رہنمہ پھر لینا) بقول آصفہہ۔

متخلص زورستی شدن متعلق بمعنی سوم پر تما فتن روگوان ہوتا۔ سند سور دین۔ روگرانی کر لینا۔

(ج) **پر تما فتن زمام** [مصدر اصطلاحی کہ مذکور شد (ظہوری سے) بروائے عیش۔ زور

بمعنی بازگردانیدن زمام باشد متعلق بمعنی چارم مستی غم بردنی مابی کو حریف پادشاه بزم غم

پر تما فتن کہ مذکور شد و پہماد میساز و کڑ وامن داخل است در تسمیہ

(ب) **پر تما فتن زمام اختیار** [معنی بی اختیار (پر تما فتن چیزی) کہ گذشت (اردو) زور

شدن است کہ از ہمین سند پیدا ای شود و ہم کا مستی کا متخلص ہونا۔ مستی کو پرواشت کرنا۔

پر تما فتن صداع [مصدر اصطلاحی فتن

(پر تما بیدن) کنیہ (انوری سے) پر خ پر تاہم بمعنی متخلص دروس شدن متعلق بمعنی سوم پر تما

عنان اختیار پر ہر کجا عوام تو پرتا بد زمام کو کہ گذشت و سندش ہم ہما نجاذب کو روانہ ہم داخل

(اردو) الف۔ پاگ موڑنا۔ کچھواہ بسپیدن تسمیہ (پر تما فتن چیزی) است (اردو) در د

خان (رب) پے اختیار ہونا۔

(ج) **پر تما فتن زلف** [استعمال بمعنی تا بیدن پر تما فتن عنان اشتمال بمعنی بازگردانیدن

و تا پ دارن زلف باشد سند این پر معنی پنجم عنان باشد و مراد ف پر تما فتن زمام متعلق

پر تما فتن از نظری گذشت کہ متعلق بہمان بمعنی چارم پر تما فتن کہ گذشت و سندش انہ

کلام انوری پر تما فتن زمام (مذکور شد) اور (اردو) زلف کو مرد و ڈنما۔

و کچھواہ پر تما فتن زمام۔ بل دینما۔

برتا فتن کیفیت [مصدر اصطلاحی بمعنی برٹی تا بدھر اردو) کسی نام کے سئے کی

ستھن کیفیت شدن متعلق بمعنی سوم برتا فتن کے طاقت کھن ستحمل ہونا۔

گذشت (با فرق کاشی سے) کی طرف جام شراب و پرستخت نشاندن [مصدر اصطلاحی -

کی طرفہ دوی مگار کی طرف کیفیت دو بالا پر نہ ہے بقول بہار (۱) معروف مؤلف عرض کند کہ

بیش از من ہر بخیال ماہین متعلق است پر مصدر مقصود ش از سعی حقیقی باشد (ور ۲) کنایہ شہد

رہ گما سیدن) کہ بجا لیش گذشت بمعنی مبارکہ از پادشاہ قرار دادن و بر زبان معاصرین

کیفیت بالفتح بقول غیاث بمعنی نشہ وستی و پڑکہ جنم ستعل رار و و) (۱) استخت ہر بحثانا۔

نشہ و بیہوشی آردار اردو) وستی کا ستحمل ہونا بمعنی حقیقی اور (۲) بقول آ صفتیہ شخت لشین

وستی کی برداشت کرنا۔ بادشاہ ہناما۔

برتا فتن نام [مصدر اصطلاحی بمعنی پرستخت نشاندن [مصدر اصطلاحی بمعنی بقول بہار (۱)

ستھن نام شدن متعلق بمعنی سوم برتا فتن معروف مؤلف عرض کند کہ (۲) کنایہ از لازم

است کہ ذکر شد و داخل تعریف (برتا فتن جپیڑا) گذشتہ معاصرین جنم بر زبان وارندار و ور (۱) و

و اولی آنست کہ متعلق دلیل ہے برتا سیدن (۲) استخت ہر بحثانا۔ مصدر گذشتہ

(لکھوری سے) خدا بر سینہ چاکر یہاںی شوق ما کا لازم دو نون مصنون میں - (۱) حقیقی

و ہجشا مید کہ گوش صبر و طاقت نام بحران اور (۲) مجازی۔

برتر بقول ضمیرہ بر ہان (۱) ترجمہ علت است صاحب اندھو والہ فرنگ فرنگ ذکر ہن

کند و فرمایہ کہ بالفتح اول و ثالث بمعنی (۲) بلند تر و اعلی باشد صاحب فرنگ فرنگ ندائی بمعنی بالا

و افزون نہ شد را اوری ۱۷) ایا پتا ہیں کوئی شخص زماں پر ویا پرست دہشت دیتا ہے
پر ترازو دو لئے، قدرش از قدر آسمان پر ترازو علیش از راز اختران آگاہ مولعہ عرض کرنے
کے معنی اول را ظالیب سندھتے ہمال پیش کرد از نظر انگذشت (اردو ۹) (۱) علت بقول آصفیہ
عربی - اسم کوئی - وجہ - سبب - باعث - کارن دے) پر ترازو بقول آصفیہ (فارسی صفت)
زیادہ بلند - نہایت عمدہ - بزرگتر۔

پر تراز آمدن **اسعمال** - بمعنی بالا ٹرولیند تر خوشید و سراید ترازو مولعہ عرض
شدن متعلق بمنی دوم پر ترازو کو گذشت را اوری ۱۷) کند کہ معنی لفظی امتن پر ترازو و نہادون و منی متد
کس نیست کہ پر بساط عشقست پر از صحت الحال بالا کنی یہ باشد کہ وزن کروں - امتحان کر دن است
پر تراز آید راظہوری ۱۷) ایام گوبغا قت بی (اردو ۹) امتحان کرنا - بقول امیر حانچہ آنہا
ظاہریان نہایز پر اکبرت جہا بونا پر تراز آمدیم پر روا غصے) امتحان کر کے ترا صاف پیشان ہوئے
مولعہ عرض کند کہ آمدن بمنی شدن ہم نے جانا تھا کہ خیروں سے بھی کیا ہو سکا ہے -
احم آمدہ چنانکہ بمنی ہفتہم آمدن مذکور شد (اردو ۹) **پر تراسک** بقول بدہان بفتح فوعلی فی وین
پر ترا ہونا - پر ترا ہوت ہونا - فائٹ ہونا -

پر ترازو و زدن **مصدر اصطلاحی** - بقول است کہ بجا یہ مذکور شد صاحب حسب جائز فرماد
وارستہ و پہار وانند و بجز امتحان کر دن و قدر کہ گیا ہ بوسی ما دران را گویند - صاحب صحیط
چیزی اور یا فتن باشد و مخلص کاشی ۱۷) تاکہ نہیں پر تراسک فرماد کہ بفارسی ہو ما دران و شایر
شجہ پرستاخ حسن او صد سال و ماه پر آسمان پر تراسک گویند و ذکر افعال و خواص پر اطمینا

گذشت مولعه عرض کند که اسم جاده و اصل یا جالا که می‌باشد.

برتراند که اشاره داشت چهار انجام دکور شده لغت پر تراویدن استعمال - معروف و مزید علیه تراویدن فارسی زبان است در مخادره شیراز را رو و هجده باشد شامل پر بهمه معاشرش بزیادت کلمه پر برای ارجاعی است (جمهوری سه) این نامه ام از کام و زبان بر ارجاعی است.

پر تراشیدن استعمال - معروف و مزید علیه تراویدن تراویدن که کز در و تو هم نقشار و هجره را که تراشیدن باشد بهمه معاشرش (جمهوری سه) گره را رو و تراویدن -

پر ترکشیدن مصدر اصطلاحی - بهمنی بلند از حسرت تمام شده است پر تراشید و پیکار حباب را جزء نیست که کلمه پر در بیان آن است و پس مرتبه ساخت باشد متعلق بهمنی دوم پر تر که گذرت را رو و دیگر پر تراشیدن -

پر تراشیدن چشم مصدر اصطلاحی - پرا فرون گند سعی فراسحت یم را پر (اردو بلند) بهمنی را، ایجاد کردن چشم است و پیدا کردن آن پر تراشیدن است (۱) بالاتر نشستن از

دیگر صفات و پاک کردن آن از گرد و غبار و (۲) بلند مرتبه و رفع المزولة شدن (جمهوری سه) در کوی ابراهیم شه بانگر طهوری قدر خود پر تراشیدن و امر این چشم بهمنی قدح کردن و آب چشم دور کردن (جمهوری سه) رشوق دیدن از گرمه پر تراشیدن از آستان کیستی که را روی را بلند کرده پر تراشیدن از فضای گردیده بهم سر جایش داشده است

پر تروبرختک حکم چارچی شدن مصدر را رو و پر تروبرختک حکم چارچی شدن (۱) آنکه بنام نقول ای پر کنم پیدا کردن (۲) آنکه بنام - بقوله آنکه کاپان نکالن پهلوی اصطلاحی بهمنی پر تراشیدن حکم

(ظہوری سے) چاری شدہ اس۔ پر تردد یادہ کر دہ ائمہ (انور، علی، علی، علی) کی تین آستانے
حکم من ہو چشم بھیٹ خون و دلم کان آتش ہست خود گہ تست ہے پر ترددن یا مگنہدا خضر کرا لظاہی
اردو) خشکی اور ترمی پر حکم ہونا۔ تاہم تردد سے (توئی، ہر زین و ایش آموز پاک نور زدن
قلغم راندہ پر لوح خاک اور (اردو) اعلیٰ تر زہن پر حکم چاری ہونا۔

پر ترمی بقول فرنگی فدائی معنی بالائی زیادہ بلند مرتبہ۔ کہہ سکتے ہیں۔

را فزونی باشد مولحت عرض کند کہ جونت پر ترمی شخصی استعمال۔ بقول فرنگی فدائی
نیست کہ یا ی مصدمی پر لفظ پر تردد یادہ کر دہ بعنی رحمان تقدم باشد دیگر کسی از محققین فرنگ
اند سند این در محدثات می آید (اردو) پر ترمی ذکر این بکر دمولحت عرض کند کہ مرگ باتفاق
بقول آ صلیہ۔ خارسی اہم موقوف۔ عمدگل فضیلت است بعنی فضیلت در تقدم لے اور بلند ترین
دریں۔

پر ترمی جسم استعمال۔ بعنی طلب بلندی ہے دیگر ایجج۔ تخفی سباد کہ تھا نی دلخیشی پر اے

مرتبہ کروں (ظہوری سے) پر ترمی از مدحت میں مسنب مصدمی است راردو (تقدم میں
شاہی ظہوری جسم است کا سماں از درگہ فضیلت۔ لئنی پر تردد پر غور نہیں۔

پر تردد سپہر اصطلاح۔ بقول سفرنگ
وسائرہ۔ فاکت مشتمر را کو پسند کر فکر کرے ثوابت
پر ترمی طلب کرنا۔

پر ترمی جسم بفتح اول دمالت بعنی بالا تر و بلند پاشد مولحت عرض کند کہ قلب اضافت
پسپھر پر ترمی نیست کہ یا و نون نسبت بفتح
پر ترمی پر ترمی جسم نیست کہ یا و نون نسبت بفتح

کہہ سکتے ہیں۔ مذکور یعنی آنکھوں آنکھ جس پر ثوابت ہیں عرض کند کہ محاصرہن جنم بر زبان دارند ولیکن طرزیا
پر تقدیر استعمال۔ بقول اندہ بحوالہ فرنگ فرنگ بالادوست نہاشد گویند کہ رہ تقدیر فتنش
فرنگ باللغت لغت فارسی است بعین بالفرض و اینچین باشد کہ محالت فتنش با بصورت فتنش
باشرط۔ دیگر کسی از اہل تحقیق ذکر امن نکر دمکلت (اردو) محالت یا بصورت کہہ سکتے ہیں۔

بر تکان بقول غیاث بالفتح و تابی فویقی مفتوح و کاف عربی بعین گلیم باشد صاحب اندہ بحوالہ
غیاث ذکر امن کرو دیگر کسی از محققین فارسی این را نیا اور دمکلت عرض کند کہ محاصرہن جنم
بر زبان ندارند اگر سند استعمال پیش شود تو انہم عرض کرد کہ امن اسم جامد فارسی زبان باشد یا نہ
از لغت سکرت تکان (بمعنی تسب) و کلمہ پرورد اولش زیادہ کرو ده اندہ رسم است کہ چون
انسانی راتسب رو دهد و آب آب شود۔ گلیم بالاسی جسم کند تا ہوا ہی سرد نقصان نہ بخشد
پس جادار دکہ فارسیان گلیم را (بر تکان) نام نہادند بعین چیزی کہ محالت تکان بر جسم کرو
یا شود و اثر اعلم (اردو) کمبل۔ بقول آعینیہ (سکرت) اسم مذکر۔ بھیر کے بالون کا
پناہو اکپڑا جو بارش اور سردی سے محفوظ رہنے کے واسطے غریب غزا کام میں لائے ہیں۔

بہمل بقول اندہ بحوالہ فرنگ فرنگ لفتح اول و ثالث لغت فارسی است بعین ہمیت کہا
وہولناک دیگر کسی از محققین فارسی زبان ذکر امن نکر دمکلت عرض کند کہ محاصرہن جنم
زبان ندارند اگر سند استعمال پیش شود ہمین نہاشد کہ این را اسم جامد فارسی زبان دا نہم
را (اردو) ہمیک۔ بقول آصفیہ۔ خوفناک۔ وہشناک۔ پر خطرہ ہمیک۔ ڈراؤنہ ہمیک۔
بر تکمہ بقول اندہ بحوالہ فرنگ فرنگ لفتح اول و ضم ثالث و فتح لام لغت فارسی است

بعنی دا ا عطاو بخشش ور ۲) قسمی از کلاه تاماری است که آنرا زندگانی دستار نہند و بعینی (۳) گل پاشد. صاحب فرهنگ فارسی نسبت منی اول فرماید که پیشکش بخشش بسیار بزرگ نامور را گویند و از منی دوم و سوم مسافت مولحت عرض کند که برای منی اول قول صاحب فارسی که از معابر اهل زبان است سندی را ماند و اگر سند استعمال منی دوم و سوم هم پرسید آید تو آنهم عرض کرد که اسم جامد فارسی زبان است معاصره این عجم بر زبان ندارند و جادار و که بعینی سوم این مفقرس پدرها و ائمہ که لغت سنسکرت است و صاحب ساطع امن را لغت ہندی گوید که بعینی حاصل و دول دشیر آمدہ پس خارسیان بای فارسی را بتو خودہ بدل کر دند چنانکہ تپ و تتب والفت آخر را په بھی ہتھ چنانکہ یاسا و یاسه واستعمال کر دند بعینی سوم پس اندر بتصورت مفقرس پاشد (اردو) ۱) و بچھو بخشش (۲) بر تکه فارسی میں ایک قسم کی ٹوپی کو کہتے ہیں جس کو تاماری لوگ دستار کے نیچے پہنچتے ہیں تکش (۳) پھول کا پار۔ اسم ذکر صاحب اصفیہ نے ارکا ذکر فرمایا ہے فارسی۔ اسم مذکور پھولوں یا متیون کی مالا۔

پر تکشدن [بقول اشند بحوالہ فرهنگ فرنگ بفتح بای تازی لغت فارسی است بعینی دا بمحاب پر تکشدن پر لسب ور ۲) در در پیدا گشتن در مشائش از خاہت حرارت ور ۳) اس پیشمن غیبه و جزاں در ہوال ور ۴) در گاخن و حلہ بروں ور ۵) خلطان افدا دن ور ۶) فروافگندن ور ۷) فر پشدن ور ۸) جوش داون گوشت را۔ دیگر کسی از محققین مصادر ذکر امی نکرد مولحت عرض کند که تم بقول برہان بفتح اول و سکون ثانی آفٹی است که در چشم پیدا شود کا شند پجھد و آفرابھری غشا وہ گویند و تم در سنسکرت بقول ساطع ظلمت و آتش مراجی

و متصدر تھا نامہ سنی سرخ شدن چہرو گرم شدن از ہمین اسم مصدر است و تباہت حاصل ہے لہذا پس اگر سند استعمال تسلیم ہیں شود تو انہم عرض کر کے اسی امن مصدر بہان تقر است کہ لغت سنسکرت است کہ خارجیاں بزرگی دست تھائی و علامت مصدر و آن مصدری ساختہ کر باصول و مفہیں فارسی زبان جملی است و معنی اول استعمال کر دن کہ حقیقی است و دیگر یہہ معانی مجاز آن و کلکہ برہان نہ مدد پا شد۔ محاصرہن جنم بزرگان ندارد و محققین مصدر در عجم از ہم مصدر ساکت تا آنکہ سند استعمال ہر کب مسی بنظر نیا پڑا احتپار راشا پورزادہ (۱) را، تھا لہ پیدا نہ پوچھالے بقول آصفیہ۔ فارسی۔ اسم نذر۔ وہ چھالے چو بخار کے بعد چونٹوں پر ہو جاتے ہیں۔ آبلوپ (۲) خاہت حرارت سے مٹا دئیں وہ پیدا ہونا (۳) اردوی وغیرہ کو تخلیہ ہیں بھرن (۴) حملہ کرنا (۵) لڑکنا۔ غلطان ہونا (۶) گرانا (۷) فرہ ہونا۔ مو ہونا (۸) گوشہ جو عس دینا۔ اپانی۔

پر قن	بقول صروردی درشدیدی و سراج وسک	موسوم کر دن از تہیل سکش و گردن کش است
و اندہر رای ہلکہ و گای فرشت	بر وزن گرون دیں۔	اسم غاصل ترکیبی و جا دار کہ درین صلطان
بعنی گردن کش و سکبہر و سکش باشد خد فروتن	قن را امر حاضر میندن یا یعنی و آن گیرہم کہ مہنی	رخواں گرگانی (۹) زن سکبین فروتن
مرد پر قن پوکمان سکشی آجھتہ بر زن یا موت	می آید پس کسی کہ خود را بالامی کشد سکبہر است	را راوو، سکش۔ بقول آصفیہ۔ فارسی۔
باغی نافرمان مستردہ	عرض کند کہ معنی لفظی این بلند قن و پریزوجہ کہ	
پرستگاں	بقول صروردی درہ بہان کم	مشکبہر ہجیشہ سرخور اہلند وارو اور اپدھن کم

و تماںی فرشتہ ہر دن بڑے خرچ کیا جاتا ہے، برٹنگ کو دو مہینے میں مشتمل ہے پانچ دن از ووت نگ (اردو) بالائیگ کو دکن میں مشتمل ہے
پانچ دن از ووت نگ وہ سب کو کہہ دیں کہ ہر دن پر گرد و ناٹر با چھڑے کے اس بندھن کا نام ہے جو گھوڑے کے
وڑ برٹنگ نے گئی ہے صاحبانِ طلبی مایوس دن اصری دل کے زین پر کتے ہیں۔ وہ برٹنگ کا خاص جو گھوڑے کی
رشیدی وجہ پر گھوڑے کو بندھ کر دو زن خرچ گاتا ہے اگر دن کی جانب سائنس کے دونوں پاؤں کے
ستگ را گویندہ از ووت نگ زین ووت نگ بڑھن درمیان ہاذ حا جائی ہے جسکو زیر بندہ اور پیش بند
را زیر برٹنگ نا شد۔ صاحبِ رشیدی صراحت بھی کہتے ہیں (رمذگر)

مرد پر کند کی پیڑی اطفال را در گھوڑہ دو زمین را (۲۴) برٹنگ۔ بقول مسروہی توار مانندی یا با
بر پیشہ اسپان و پار پیشہ را بد ان حکم کنند۔ کہ از کر پاس وغیرہ مدد کو کچھ پیشہ صاحب برہان
موکلف عرض کن کے این برمغی دو میں آید فرمایہ کہ از کر پاس وغیرہ
خان آزاد و در سراج بحوالہ جہاگیری فرمایہ کہ دو زند و پر گھوڑہ اطفال نصب کنند۔ خان آزاد و
ملحق (و برٹنگ) است کہ ہمیں محسن آمرہ در سراج فرمایہ کہ توار مانندی کے طفلاں را بد ان
و بحوالہ رشیدی آرڈ کے بھی بالائیگ پانچ دن (عطارت) چو طفلاں دست
برہان تقدیم احتساب بخوبی تحقیقیت نہ پا شد۔ از برٹنگ بکشاد ٹو جلیل از چہرہ شبہنگ بکشاد ٹو
صاحبان اند و خمس اہم ذکر این کروہ اند (شرف رکن الدین ۱۹۷۵) زو دیمان جلال تو آسمان
شفرد (۱۹۷۵) کی ران ترا خم طاک زین است ٹو طفلی است بار فکنڈ دا یہ صخش دکھشان برٹنگ
طوش قروہ جزہ برٹنگ است بار خاقانی (۱۹۷۵) راردو) دو نواڑ بایا چھڑے کافہ نہ ہو چکن کے
ا خضر کہ چو گنڈ نام است از نگ لی ما نند گنڈ نہ است
گھوڑہ پر ہاذ حا جائی ہے تاکہ گھوڑے کے جھوٹے

میں پچھے گردہ پڑے۔

و ۲۳) بر تگ۔ بقول بدان وجامع نوعی از پارچہ چند ایک۔

کم عرض ام رست خان آزاد در سراج فرماد که بعضی بر تگی بقول بدان وجامع و متوسط و اند د بعینی مذکور نوشته اند لیکن این تخصیص از خصوصیت سراج بدوزن گردانی را، بعینی غرور و بکثر و بخت متحام ناشی شده مؤلفت گوید که طرز بدان محققین بالا ور خلط اند از رو ما از محاصره عجم از میان بہت فردوسی (۲) بعینی نیرو و قوت ظاهر تحقیق کرده ایم که هر پارچہ بسیار کم عرض را فارسی می شود مؤلفت گوید که سندی که می آید عقایدی بر تگ نامند که پچھنی پہنچا بر بعینی پیش گذشت خود و بکثر است و جزین نیست که یا بی نسبت بر دار و ۹) هر وہ کپڑا جو بہت کم عرض ہو جسکو دکن میں چیری کہتے ہیں۔

(۲۴) بر تگ۔ خان آزاد در سراج فرماد که بعینی پہنچائی نیز آمدہ چہ ہر بعینی پہنچائی است و مگر شد از مان واذ گوشت با بر تگی ہر (اردو) کسی از محققین فرس ذکر این نکردم مؤلفت را، غرور بقول آصفیہ - عربی - اسی مذکور لغوی عرض کند که اگر سند اتمال بدست آید تو ایم غرض سمنی فریقلگی / اصطلاحی عجیب - بکثر لکھنڈ - فخر ناز - بختر - دماغ (۲) استغنا - بقول آصفیہ اسی مذکر - بے پرواںی - لا ابالي - غنی ہیں۔

بر میلان بعینی تین دن باشد و مزید علمیہ بر اسی مصنی سوم باشد چھت است که از غرور کا ذکر

اکن کو کلمہ تردد و اند است بھنی با فتن (لفہدی سے) آزادی بدم زماں و سال قتدارہ ام راردو (بھنا بقول صفحہ ۱۷) چونگر دان رشتہ بھی روز و شبہ مری تند تر کپڑا یا کوئی اور چیز تانا۔ باہا کر کے نیکار کرنا۔

پر تو بقول عوید بحوالہ الفہر و اوات بالفتح بھنی جامہ باریک باشد و فرماد کہ در زمانگو بابا بای فارسی آوردہ و گیر کسی از محققین فرس ذکر این نکر دمکت عرض کند کہ پر تو بھنی سایہ بھای فارسی می آپد کہ جسمی نازک تر است فارسیان استمارہ جامہ باریک را پر تو گفتند و بای فارسی بدل شد پر موحدہ چنان کہ تپ و تپ و گیر اسیج راردو (باریک کپڑا۔ اسم مذکر۔

پر تو اتر بوون چیزی مصدر اصطلاحی۔ زنگست با دعڑے پر تو اتر بوون (اردو) بھنی علی الاتصال پی در پی بوون چیزی بائشنا کسی چیز کا پیے و رپے ہونا۔ مسائل د انوری سے) از چرخت با دعڑت و ترا پیدا ہونا۔ علی الاتصال ہونا۔

پر تو م بقول اند بحوالہ فرنگ فرنگ بالکسر و ضم ثالث لغت فارسی است بھنی خرما کہ تمام خشک گردیدہ باشد و گیر کسی از محققین فرس ذکر این نکر دمکت عرض کند کہ وجہ سبی محقق نشد اگر سند استعمال این پیش شود تو اینهم عرض کرو کہ اسم جامد فارسی قدیم باشد و جا دار د ک اصل این رپر تو م اہ بای فارسی باشد کہ بہدل شد پر موحدہ و سہم افادہ معنی تخصیص کند چنان کہ دوم و سوم پس معنی لفظی امن چیزی کہ مخصوص باشدہ فروع و عکس و شواع۔ خرمائی خشک است و امن تخصیص محاورہ باشد و بس راردو (چھوارا بقول آصفیہ ایک قسم کی سوکھی کھجور۔

پر مشہ بقول صوری لفتح اول و ثالثہ بروز ن پر دہ نام بہار دسیت تورانی صاحبان برہان و جاس فرمائند کہ هر دن شرطہ نام پسروایہ کہ سہار زی بو و ازا پہا نیان۔ خان آرزو در صراح

فرازید کے لفظ و فرقائی مفتوح نام کی از پہلوان ایران و گوید کہ بچھے پر وزن شرط نوشته اند
صاحب جهانگیری در شدیدی و میوید و شس و اند هم ذکر آمدن کرد و اند مولف عرض کند که وجہ
تیریز محلوم نشد راردو)، بر ته فارسی میں ایک ایرانی پہلوان کا نام ہے جو تو آہ کا لڑکا

<p>پر تہییدان بقول اند سخواه فرهنگ فرنگی می آید. پس معنی حقیقی این بزر افگندان و معنی او لففتح اول و ثالث لغت فارسی است بمعنی (۱) چارم و نیز معنی نہم و دهم مجاز آن و معنی ششم کام بر زین فرو افگندان و (۲) مسدود کردن و (۳) معنی اول و معنی هفتم و هشتم مجاز معنی ششم و جاده زیر وزیر کردن و (۴) محو نوون و (۵) فراہم که مأخذ معنی در چهارم و هشتم و دهم لفظ تہی را آوردن صاحب فرنگ فدا کی فرازید که (۶) گیریم ولیکن معنی پنجم از دن مأخذ تعلق ندارد و معنی پر خاک فرو افتادن و (۷) سرگون شدن چادر دکہ تہی را محقق تہی کہ گیریم کہ بزیادت و (۸) ویران گشت ہر کاخ نابیا دی است که علامت مصدر دن در آخر و کلمہ پر در اول ہمازی انہدام گویند و (۹) سرگون کردن و مصدری وضع و معنی پنجم استعمالش کر دند پس و (۱۰) ویران و پاکیل و پا خاک کیسان نہوون بماند اول مصدر اصلی است کہ اسم مصدر جاہی وزیر کر معنی سوم ہم کند و گیر کسی از محققین اهم لغت فارسی زبانست و مأخذ آخر مصدر مصطفی ذکر آمدن بگرد مولف عرض کند که جعلی که از لغت عرب سرگب شد چنان کہ بحث در میں مصدر کلمہ پر زار است و تہییدن کرت اصلی و جعلی برا سم مصدر) گذشت۔ چرفت باشد از قوای معرفت و علامت مصدر و کرنے سے استعمال پیش نہ شد محققین صادر و معاشر مخفی بساو کہ ته بقول برہان بمعنی زیر و پا کیں بحتم از من ساکت راردو) (۱۱) از میں پر گرانا۔</p>
--

(۲) مدد و مکرنا۔ بقول آصفیہ۔ پاپید کرنا۔ فنا کرنا آصفیہ۔ (۳) حرب و نیست و نابود کرنا (۴) زیر وزیر کرنا۔ بقول آصفیہ ہونا۔ (زکی ۷) گھر جو دیر ان ہوا اپنا تعبیب کیا ہے اُنماں در دے سے تو شہر خوب لالکرنا۔ ملک پکڑ کرنا۔ (معروف ۷) حسن نے کاوش مردگان سے بیک چشم زدن مل کر دیا جسکو یہاں زیر وزیر وہ میں ہوں ٹواریم (۵) کرنا۔ بقول آصفیہ۔ محکم کرنا۔ ناگل کرنا۔ ہر آور دشمنا۔ بقول آصفیہ۔ محو کرنا۔ (۶) سرگھون کرنا۔ اوندھا کرنا۔ (۷) دیران کرنا۔ بقول اوندھا کرنا۔ سهار کرنا۔ (۸) دھانا۔ (زکی ۷) جائین زندگی کے تعبیبیوں میں مختصر ہے، فراہم کرنا۔ بقول آصفیہ کرنا۔ سہار کرنا۔ دھانا۔ (زکی ۷) جائین زندگی کے تعبیبیوں میں مختصر ہے، فراہم کرنا۔ بقول آصفیہ کے کہان اے وحشت خانہ خراب ٹکر کر کچے نئے اکھن کرنا۔ جس کرنا۔ پتو ایسا۔ (۹) ازیں ہرگز کرنا۔ سے کہان اے وحشت خانہ خراب ٹکر کر کچے نئے اکھن کرنا۔ سرگھون ہونا۔ (۱۰) دیران ہونا۔ بقول پہلے ہی رو رکے دیران گھر کو ہم اے۔

برائیا بقول ضمیر کے جہاں کمیری دیراں و مانند ہاول مفتوح بیانی زدہ و تماہی مکسورہ و پامی معروف بزمان ٹرند و پاڑند پرستوک را گویند و آن پرندہ ایست معروف صاحب ما صری بحوالہ براہن ذکر اعن کردہ فرمادی کہ در فرستگہ ایست صاحب محیط ہر پرستوک حوالہ خطاف دادہ و برخطفات فرمادی کہ بعض اوقاں و تشذیب طار مہله و البت و عا و بصری اباہل و عصمهفور الجنتہ و ہیونا فی شالیطون و غالپر وس دپڑ کی قرآن غور خود غارسی پرستوک و فرستگہ و پا بوانہ و بسیری اپنگ و بہندی سیالی و کنہیا و بہت دیوری نامند و مکن طاری است شہور جنتہ آن کو چک سپاہ و منقار اکن مائل بزردی دشکم آن سفید و مالوت خانہ است و مسجد و مقابر و آن از طیور ممتازہ بمحورہ است و خانہ خود در سقفا و مباری بلند کردیت

هر کسی بسوی آن مخلک باشد مہیا ساز و از امر حجیب آن امیت که احمدی از مردم آن را بخوبی
چیزیں و جای کروں پامادہ آن نمیده و آن را احمدی بسیار از طیور شکاری است و در آشیان
خود سرگین خود فی انداز و وہرگاه آن وازر عدی شنودا کثری سپر دا بخلگو ملت آن گرم و خنک
در اول سوم و خاکستر آن سرد و خشک و سرگین آن در گردی و خشکی شدید و چون خاکستر
آن با عسل در خنک بالند خنک و صحیح امر اصن حلق را لفظ کند و منافع بسیار دارد ای
مولف عرض کند که اسم جامد فارسی قدیم است و پردا فسرگر، ذکر آن بالا جمال گذشت.
جادار و که مفترس باشد و مرگب او کلر بر بعنی علی و قیبا لفظ ترکی معنی پشتہ باشی فارسی بعربي بد
شد و معنی لفظی این چیزی کے کہ بر پشتہ باشد که امن جانور جاہی لہندر را بر ای آشیان خود پسند کند
والله اعلم. راردو) اہمیل - بقول امیر عربی - اسم مولف پرستوک - فارسی، ایک جو
سا پر نزد سپاہ رنگ جس کے سینہ کے پر صدید ہوتے ہیں۔ (نصیرت) این باہر میں ہی شنی
کے یون منخر نیون سے کہ جیسے آشیان سے سر نکالے ہیں اباہمیں کر -

بر تیبا بقول هفت بفتح اول و سکون رای بھلہ و کسر غنۃ غو قافی بمنا و تھانی رسیده
و شین منقوطہ بالف کشیدہ بزبان ژند و پا زند پرستوک را گویند مراد ف بر تیبا کہ گذشت
مولف عرض کند که صراحت ماندش ہمدرانجا کرده امهم و در مجاہیں قدر کافی است که
موقدہ بدل شدہ فو قافی چنانکہ بجکوب و بکوت و فو قافی پنج بدل شد ہشین سمجھہ چنانکہ خت
ور خش مخفی سارکہ قیاس غالب نامن است که صاحب هفت پر نقل لغت سکنی رسیدی خود
و گیگسی از محققین فوس با اونیست پہ ون سند استعمال اعتماد رانشا پر راردو) کچھ پر تپہ

پر خوشیار ٹھٹھن مصدر اصطلاحی۔ بقول بحر است۔ مشتاقِ سند استعمال باشتم (اردو) کمال احتمالی فوجہ حاصل نہون و گیر کسی کے درآسمان پر سر پہنچنا، بقول امیر سرفراز ہونار دیکھو این نکر مولف عرض کند کہ موافق قیاس (رازِ غلک گذشت)۔

برج بقول بران و ناصری و اندلسیخ اول فتحی و سکون جنم (۱)، رسنی باشد کہ آنرا اگر ترکی، گویند صاحب جامن فرماد کہ رسنی کہ آنرا بترکی (اگر، و بعمری روح) گویند و فرماد کہ (۲) برج پشم بروزن کنخ در عربی پا برج آسمان و تکه کہ معروف است صاحب لغت گوید کہ برج باضم پارہ و گوشاک و کی از دوازده بخش نکاٹ ثوابت و بروج و ابراج جمع آن فارسیان بترکی پ خود استعمال امن کروہ اند صاحب محیط برج حوالہ توچ دادہ و بر (روح) فرماد کہ بخاری بیج خواتند و ذکر افعال و خواصش برادوی گذشت مولف عرض کند کہ نظر براعتا د حساب ناصری رسنی اول را تسلیم کنیم و اشارہ امن بر رادوی (گذشت کہ اسم چاہد فارسی زبان و معنی دوم لغت حرب است کہ استعمال این در ملاقاتی آپ بقاعدہ فارسی راردو،) دیکھو ادوی (۲) برج۔ بقول آصفیہ عربی۔ اسم مذکور۔ دیکھو عجم کے تپرسے میں۔

برج آبی اصطلاح۔ بقول ہوئد و بجزوین (برج آبی) یعنی برجوں کو کہتے ہیں۔ یعنی

مغرب۔ خوت۔ سرطان۔ مذکور۔

برج آتشی اصطلاح۔ بقول بحر و اند

توصیفی است و امن ہرستہ برج را بین اسکے مغرب و خیاث حل واسد و قوس را گویند مولف عرض کند مغرب توصیفی است و کنایہ ازہن ہرستہ خواندہ اند کہ تعلق با آب وار د۔ (اردو) فارسی

**برج کہ تعلق ہائش دار (اردو) فارسی ہیں کہ بالفظ داشتن و ماذن مشتعل۔ صاحب فریگ بر ج آتشی ہیں بروجن کہ کہتے ہیں۔ راجح۔ فدائی گوید کہ بہنی ساکن وغیرہ قول صندھیہ کہ
ر ج قوس (۳) اسد۔ توگر۔**

برج آفرمی اصطلاح۔ بقول ضمیرہ بروج بر قرار و ثابت و قائم باشد (اردو) بر قرار
و موئید و بحر و شمس مراد فہم است کہ بقول آصفیہ۔ قائم۔ بحال۔

بر جا داشتن استعمال بہنی نہ
از ان حل و اسد و قوس مراد باشد مکو لعث عرض
کند کہ مرگب تو صیفی است کہ آز رب عین آتش گذ
یا ی نسبت در آخر است و بس (اردو) دیکھو
بر ج آتشی۔

بر جا اصطلاح۔ بقول ائمہ محوالہ پہلار لفظ
لغت فارسی است بہنی ثابت و برقرار و فرمائے
پڑ رکھنا۔

بر جاس صاحب بر جا گوید کہ بضم اول و سکون ثانی وجہم بالع کشیدہ و بین لفظ
زدہ آن چگاہ و نشانہ تیر را گویند و فرماید کہ عرب آزار کہ در ہوا نشانہ پیر کردہ باشد رجہ کیا
گویند ز آزار کہ در زین فشانہ کنند (ہفت) خواتند صاحب موئید این را بدل لغات عربی
اور وہ فرماید کہ باشتم نشانہ تیر کہ بلند مریزہ یا بر جوبی کند و محوالہ قنپو گوید کہ بہنی نشانہ
آہنی کہ در ہوا باشد و بدل لغات فارسی احمد ذکر ادن کردہ با بر جا متفق و صاحب ائمہ
فرماید کہ لغت عرب است و صاحب سوار اتبیل گوید کہ لغت فارسی است اما عربان فشانہ

گویند که هر ای تیر و نیزگ، بر نیزه لایچی ده پولغا قائم گشته و نشانه را که بر زمین قائم گشته است
نام است. صاحبان شہنسالار بـ هر راج و مخیط ایحـ طـ هـمـ ذـ کـ رـ اـمـ اـنـ کـ رـ دـ اـنـ وـ لـ یـ گـ یـ اـنـجـ تـ صـ رـ کـ نـ گـ وـ نـ دـ
کـ هـ فـ اـرـ سـیـ الـ اـصـلـ پـ اـعـ رـ بـ الـ اـصـلـ مـوـ لـ یـتـ عـرـ ضـ کـ نـدـ کـ شـنـگـ نـیـتـ کـ لـغـتـ عـرـ بـ اـتـ
وـ فـارـسـیـ مـهـنـیـ مـطـلـقـ نـشـانـهـ اـسـتـهـ اـمـنـ کـ رـ دـ اـنـ وـ بـسـ مـاـنـدـ رـیـضـ صـورـتـ مـقـرـسـ توـانـیـمـ گـفتـ
مـحـقـقـیـنـ فـرـسـ بـ رـسـعـتـ شـرـاـخـورـ نـگـرـ دـهـ اـنـدـ (ـاـنـوـرـیـ ۷ـ)ـ جـرمـ بـرـ جـیـسـ اـگـرـ غـنـیـ دـهـتـ کـوـ چـرمـ مـدـ
جـاسـ نـاـوـکـ غـمـ بـاـرـدـ سـعـدـیـ شـپـرـازـیـ ۷ـ)ـ کـسانـ مـرـوـرـاـهـ خـداـبـوـدـ اـنـدـ اـنـزـ کـهـ بـرـ جـاسـ تـیـرـ بـلـاـبـوـدـهـ
اـنـدـمـوـرـارـوـوـ)ـ نـشـانـهـ بـقـولـ اـصـفـیـهـ فـارـسـیـ اـسـمـ مـذـکـرـ نـشـانـ کـاـمـرـیـ عـلـیـهـ هـدـتـ.

بر جـاـسـبـ بـقـولـ رـشـیدـیـ وـ نـاـصـرـیـ وـ جـاـمـیـ وـ اـنـدـلـبـیـتـمـ اـوـلـ بـرـ زـنـ وـ مـعـنـیـ لـهـ رـسـبـ نـاـمـ بـاـزـ
اـسـتـ توـانـیـ کـهـ بـاـپـرـانـ دـیـسـرـبـنـگـ کـوـ درـ زـ آـمـدـهـ بـوـدـ مـوـ لـ یـتـ عـرـ ضـ کـنـدـ کـهـ حـصـلـ اـمـنـ (ـبـرـ جـاـسـبـ)
بـهـ لـفـتـ پـهـنـچـ وـ بـاـیـ فـارـسـیـ)ـ اـسـتـ وـ زـارـ جـاـسـبـ)ـ اـمـ بـهـ بـهـیـنـ مـسـنـیـ گـذـشتـ وـ صـراـحتـ مـاـخـذـ کـهـ چـگـونـهـ
لـفـظـ اـسـبـ دـرـ مـنـ دـاـخـلـ شـدـ ہـمـ رـسـجـاـ کـرـوـهـ اـیـمـ وـ اـشـارـهـ اـمـنـ ہـمـ رـسـجـاـ مـکـوـرـ وـ دـرـ بـنـجـاـ ہـیـنـ قـدرـ
کـافـیـ اـسـتـ کـهـ لـفـظـ (ـبـرـ جـاـ)ـ بـهـنـیـ خـودـ اـسـتـ وـ بـهـ لـفـظـ اـسـبـ زـیـادـهـ مـشـدـهـ وـ وـہـ تـسـیـسـهـ اـمـنـ
جـزـمـنـ نـبـاشـدـ وـ مـعـنـیـ لـفـظـ اـمـنـ قـائـمـ بـرـ جـاـسـبـ)ـ بـاـیـ فـارـسـیـ بـدـلـ شـدـ بـهـ عـرـبـیـ چـنـاـنـ کـهـ تـبـ وـ تـبـ)ـ
وـ لـفـتـ اـسـبـ خـذـشـدـ (ـارـوـوـ)ـ وـ کـمـجـوـارـ جـاـسـبـ)ـ.

بـرـ جـاـسـبـ	بـقـولـ بـرـ بـانـ وـ جـهـاـنـگـیرـیـ وـ رـاجـ عـرـضـ کـنـدـ کـهـ حـقـيقـتـ اـمـنـ ہـمـ رـسـجـاـ ذـکـرـ کـرـوـهـ اـیـمـ
	وـ مـوـیـپـ وـ شـمـ مـرـادـتـ بـرـ جـاـسـبـ کـهـ گـذـشتـ مـوـ لـفـتـ (ـارـوـوـ)ـ وـ کـمـجـوـارـ جـاـسـبـ)ـ

بـرـ جـاـفـ	بـقـولـ نـاـصـرـیـ وـ بـحـوالـهـ بـرـ بـانـ وـ جـهـاـنـگـیرـیـ)ـ بـصـمـ اـوـلـ وـ سـکـونـ شـافـیـ نـاـمـ غـلـهـ اـیـتـ
--------------------	--

کہ آنرا ناکست و جلپاں گویند و صاحب ائمہ فرماید کہ وہ بہان باہن سعی ہجیم فارسی ہم آمد و مخفی پہاڑ
کہ صاحبان بہان و جہاں گیری سببی مذکور رہ چاہت ہجیم فارسی) نو شفہ احمد شہجیم عربی۔ صاحب
محیط ذکر بر جات تک رو و بر جلپاں حوالہ خطر دادہ و بر ظر فرماید کہ بعض تم خای سمجھہ و فتح لامشہ
و سکون رای ہمہ و بقول بعض چڑای سمجھہ۔ غلہ کہ آنرا جلپاں نیز گویند و بفارسی متقو و مشک
و پوامہ و بہندہ می مٹر کا بیلی و بیانہ نامند و بعض می نویں کہ جلپاں دامہ زرعی است شہیہ
مخدس۔ آنرا بشیرازی طوشو و خطر و خرقی گویند و گیلانی گفتہ کہ آن از جو بہ ماکولہ است
شاخہ ای آن مرتع طوپلی نہ سطہ بر روی زمین وہاں سجن نو شفہ کہ آن دامہ ایست سرخ و بہ
و آنرا خاص و پختہ می خورند و آن ورشام کثیر الوجود است و بعض گویند کہ از علوف در اب
است سرد در اول سوم و خشک در آخر دوم و آشامیدن طبع اقسام آن با عسل جہت
صرف و تصفیہ ریہ و در دیستہ و تلپیں خشونت سینہ و اخراج اخلاط فاسدہ و رفع فضلات
غلپظہ از مددہ و اسما و اور انہوں نہیں وہول و چیز۔ مافع۔ وضنا و آن معنوی اعضا و
رافع کلت و با عسل جہت تخلیل اور ام مصیر و منافع بسیار دارو) مولع عرض کند کہ
اسم جامد فارسی زبان باشد وہیں و ذکر اہن بردار و نس، ہم گذشتہ وہیں وجہ کہ اختلاف
خیفہ در احوال است ما در بجا صراحت مزید کر دیم (اردو) مٹر کا بیلی۔ بقول جامع الادویہ
ایک غلہ کا نام ہے جسکو فارسی میں جلپاں اور عربی میں خطر کہتے ہیں دوسرے درجہ میں گرم و
خشک ہے اگر اعضا کے آہس کو رفع کرتا ہے اور فساد بہم کو دفع کرتا ہے اور ستد کے کھولنے پر
اور چیلاب لائے ہے اور رامح پیدا کرتا ہے۔

پرچا ماندن استعمال را، بمعنی ساکن شدن اضافت گیرید که تبرهنی بالا آمده و کنایه از جمله و کنایه از بحیث و حرکت شدن و حیران ماندن و نفیس قبیحی که آنرا بالای دیگر میتوسی ہو شدند (۲) قائم شدن (ظهوری ملک) در تماشنا، گان دار دو، نفیس اور قبیحی کھڑا، مذکور خرام بجاست مگر گیو نہ چون پرچا ماندن کو عجائب مصدر اصطلاحی.

لے) از جوانی و اخینا بر سیمه کاماند و استعفی ملکیت بقول پر ہان و رجھانگیری - در ضممه) و جامی و پائی چند ازین طاویں پرچا مانده است پر ارار و فردا کھڑا ہونا - ساکن ہونا بی جس و حرکت ہونا یعنی دو مرد ہلاک راضی شدن ہاشم - صاحبان روشنی وائند و بہار فردا پند که کنایه از ترک جان گفتگو ہونا - (۲) قائم ہونا -

پرچا سه اصطلاح - بقول اندھے بحوالہ فرنگ و بگ خود راضی پورن مولحت عرض کند فرنگ بالفتح لخت فارسی است بمعنی جان نفیس مشتاق سند استعمال با شیرم و قول محققین اول الکر قبیحی دیگر کسی از محققین فارسی ذکر این نکردمو را بہتر او آخرا ذکر دانیم که صاحب جامی از عرض کند که اگر سند استعمال بہست آید تو انیم قیاس اهل زبان استاد ای ای مرادت بالارا وہ دست کرد که کلمہ بدر اور بجا بمعنی فاکن گرفته اند و فیض از جان شستن است (اردو) محل بچہ کو ترک کی بمعنی فوق است و این قاعده فارسیان است اور این ہلاکت پر راضی ہونا - جان پر کھیلانہ بہتر ترجمہ ہے بقول اصل گیر نہ چون دار فنا که مصدر را گاہی بمعنی قاعل اصلیحیه جان کو جو کھونیں والی آپنے بمعنی دار فانی - باقی حال تکب اضافت (فارسی) شیئن محل ہلاکت یعنی بہتر کرنا -

است و جا دار و کہ پرچا سه را بمعنی جامد بالا قلب پرچا قدم نہ سه مقولہ بقول شمس -

اسی توک چارہ کنم و برہاگ خود را خی بائیم صبا۔ **برجا می** بقول بہار و اندہ بہنی ثابت و برقرار
سو توک فردی یعنی توک چان کنم و برہاگ خود کو شم دیکر در مراد فردی کے گذشت و فرماید کہ بالقطع وہ تن
کسی از محققین فارسی ذکر امن اگر دموم عرض کند کہ جزوں نیشن
عرض کند مصادر ع صدر گذشتہ باشد و یکی ہمچو کہ تھانی زادہ و رآخر این است (اردو) بکھر جا
آئی کہ امن را برہاگ مقولہ ذکر کر دہ اند اقبال ع **برجا می بوون** مصادر اصطلاحی - بہنی ثابت وہ تن

سندی کروہ باشد و غور بر صدر شی نکر و ندارو (۲۵) آنے
فلک آرامی چو برجا می بود برجا می دارو کہ جہان ای
زجر اغ اپد عارہ بکر اردو (۲۶) برقرار ہنا سکن
ذکر ج اولیا اصطلاح - بقول وارستہ نام بچی
است از بر وج قلعہ ہرات و فرماید کہ از کتب تعالیٰ رہنا
ابہنی ہلاکت بر را خی ہو جاؤں - جان ہر کھیلوں -

معلوم شد صاحب بر ان اہم ایش میو لعث
عرض کند کہ مرکب اخافی است و چادر دکہ بہنی
بر ج کا ہے ہر کمٹ دشیدہ باشد بر اثر و عالمی
اولیا می و غیرہ تا کہ اکثر سلطانی سلطنت طالبہ و
معتمد آن می بوند والتراعلم (شفیع اثر) است
اکہ جو پرتوں داروی شفا زیر اکہ نیت مراین موافق قیاس باشد را ردو (۲۷) درست ہونا
اڑا در طبلہ خطار بر ج اولیا ہزار دو (۲۸) بر ج
ہونا مناسب ہونا - سجا ہونا -

اولیا فارسی میں قلعہ ہرات کے ایک بہج کا نام ہو مگر
برجا می خوش بوون مصادر اصطلاحی -

بقول بھر مراد فت (بر جائی خود بون) کو گذشت

بر جائی فتاون [مصدر اصطلاحی - ہمیں اپنے

پائی و رآدن دعا جو شدن و انسان دن (ظہوری سے)

بر جائی فتد کوہ ز سکھی بی در و م نظر طاقت کرنے

چون نشود بارگان است راردو) عاجز ہونا

گرہنا۔

بر جائی ماندن [مصدر اصطلاحی - مراد فت

بر جاماندن کوہ گذشت - جزوں نیست کہ تھاتی پہنچ

در و پیاز امد است (ظہوری سے) خواشم مقطوع

بر جائی سروشن [مصدر اصطلاحی - رقم سازم قلم بر جائی ماند کوہ فتنہ نام خوشی از یاری

بقول بھر بعنی مرون باشد و گرگسی از مخفقین بین احوال پیش است راردو) دکھو بر جاماندن

مسادر ذکر این نکرد مولف عرض کند کہ خلاف هرج پادی (ارا اصطلاح) بقول موبد و شمس و

قیاس نیست زیرا کہ جسم مردہ سروی شو و دن بحر و اند و غیاث شہ برج را گویند لختی جوزا۔

منزہ آن - دلو - مولف عرض کند کہ از تجھیں بچ

ر فعل لازم) غوت ہونا - دنیا سے گزرا - دم نخل آبی و آتشی است کہ گذشت - مرگب تو صیغی

و نکات پا - گزرا - چل بسوار جان دینا - انتقال (اردو) فارسی میں برج پادی - جوڑا - میرزا

گزرا (میر بحروف حصہ) وہی در در فرقہ وہی تعلق دلو - کو کہتے ہیں - نذر۔

بقول بھر مراد فت (بر جائی خود بون) کو گذشت

و گرگسی از مخفقین مسادر ذکر این نکرد مولف

عرض کند کہ صراحة کافی ہمدرد بخوبی کروہ ایم -

راردو) دکھو بر جائی خود بون -

بر جائی خویش شستن [استعمال بہبی جھقی

است بعین علی محلہ بون (ظہوری سے) بون

شست ز دل چان بکھر تباہان کر نیاز امد -

بر جائی خویش پشستند کر راردو) بخوبی جائی کو

در و پیاز امد است (ظہوری سے) خواشم مقطوع

ہیٹنا - علی محلہ ہونا -

بر جائی سروشن [مصدر اصطلاحی -

بقول بھر بعنی مرون باشد و گرگسی از مخفقین بین احوال پیش است راردو) دکھو بر جاماندن

مسادر ذکر این نکرد مولف عرض کند کہ خلاف هرج پادی (ارا اصطلاح) بقول موبد و شمس و

قیاس نیست زیرا کہ جسم مردہ سروی شو و دن بحر و اند و غیاث شہ برج را گویند لختی جوزا۔

منزہ آن - دلو - مولف عرض کند کہ از تجھیں بچ

ر فعل لازم) غوت ہونا - دنیا سے گزرا - دم نخل آبی و آتشی است کہ گذشت - مرگب تو صیغی

و نکات پا - گزرا - چل بسوار جان دینا - انتقال (اردو) فارسی میں برج پادی - جوڑا - میرزا

گزرا (میر بحروف حصہ) وہی در در فرقہ وہی تعلق دلو - کو کہتے ہیں - نذر۔

برچ ژریا [اصطلاح] - بقول صوری و برتایش نویسنده این کلمه این معنی دارد که ثور را برچ ژریا گفتهند مجذبی خانه ژریا را فانی شمع و چهار گلپیری و لاما صری صور ضمیره، شمس و بجز را نمایند آن خرو تو آسمان شکنی یا گهر شکن نمایند از درج و ترویج (۱) کنایه از دهان مسخوق و خوبان و صاحب حسن لبان ژریا چه خواستی نماید رار و و (۲) دهان مسخوق و (۳) برچ ژور را نیز گویند خان آرز و در صرایح مذکور (۴) ثور - بقول آصفیه آسمان کاد و کرا نسبت منی اول فرماید که کنایه از دهان مسخوق باشد برچ جو پنهان گذاشته باشد

بسیب کثرت و ندان صاحب این مسخوق و جانش هم ذکر نمایند [اصطلاح] بقول ائمه
امن کروه اند موکلعت عرض کند که مرگب اضافی بهواله فرماید فرماید ناشت فارسی است (۱) است و ژریا ناشت عرب است نام منزل از منازل کنایه از آدم علیها السلام - صاحب شمس نمایند
قردگذا فی المفتاح، صاحب غیاث بر ژریا گوید که مسخون نمایند فرماید که در ۲۰ آنک و در ۲۱ عقل را
بسیب پر و دهن و آن شش ستاره باشد متصل بهدیگر و نیز گویند مخفی مباشد که صاحب اند نه بدل آدم
آن نزل سوم است از منازل قدر اصل ناشت امن را مراد است آن نوشته و میگرسی از اهل حقیقت
تصنیر ژری صیغه موافق فعل التفضیل پیشتر از ذکر آن نمایند موکلعت عرض کند که طالب شد
ترکا بسیب کثرت و جون در ستارگان نمایند قدری استعمال باشیم که محققین بالا از اهل زمان نمایند
کثرت است. لهدل ابد ملن اسم سیگشت را نهایی داده دیدیم و از معاصرین بمحض
نظر بکثیرت و ندان پیشیه ستارگان دهن پایر را نشانیدیم و وجه کنایه چون نباشد که برچ جبل
برچ ژریا گفتهند و این ستاره باشد که کنایه نسبت معنی ساله که مرگب تو صیغه ای است بدینه چه آدم علیها
دوام عرض می شود که برچ ثور خانه ژریا است از زنی را گفتهند که خمیر خاکش نماچه هم سال شد. اینچه

صاحب شمس ذکر سئی دوم کرد و جد کنایہ آن **فلکہ هرات** کے ایک برج کا نام ہے۔ اس کم مذکور۔

منی شورا بہتہ نسبت میں سوم تو ان گفت کہ **عقل** برج خاکستری [اصطلاح۔ بقول ائمہ بحاجات]

انسان در چهل سال کامل می شود۔ پس برج چهل سال دارستہ مراد است برج اولیا کہ بجا ایش مذکور شد و پھر

عقل را ہم تو ان گفت ولیکن از پرای سئی دوم کسی از اہل تحقیق و ذکر این نکر دو مولحت عرض کند

و سوم طالب سند باشیم کہ مجرد قول صاحب شمس کہ ہمان برج خاکستر کے گذشت آن مرگ بعد اضافی

اعتماد راشا پید راردو (۱) و کچھو (۲) دیکھو اس شاپنڈ کے پہلے ستر رج عقل بوجو بر ج خاکستری و تعریف شہما سنجا کرد

فرشتہ۔ و کچھو اس شاپنڈ کے پہلے ستر رج عقل ایم (راردو) دیکھو برج خاکستر و برج اولیا۔

برج خاکی [اصطلاح۔ بقول مولید و سخو و کچھو آس۔]

برج خاکستر [اصطلاح۔ بقول رخان آرزو شمس و ائمہ و غیاثت لغت فارسی است یعنی ثرو

در چراخ نام برمی است از برج قلعہ هرات سنبلہ و بدی را گویند مولحت عرض کند کہ

و فرماید کہ از مطلع اللعین و خیرہ پیروت رسید از قبیل برج آہی و آتشی و بادی کہ گذشت

صاحب بحر زبان او دیگر کسی ذکر این نکر دو تو مرگ بوصیفی است و لیس (راردو) برج

عرض کند کہ مرگ اضافی است و وہ تمیہ جز خاکی فارسی زبان میں ثور و سنبلہ اور بدبی کو

نباشد کہ تمیہ شہ از آک خاکستر گشده کہ کہتے ہیں۔ اس کم مذکور۔

برج خوشہ [اصطلاح۔ بقول خمیلہ بہت

فی زمانہ در انگلیسی زبان (سرت) نام دار و دیگر برج سنبلہ را گویند مولحت عرض

باشد و ائمہ اعلم راردو (۱) برج خاکستر فارسی کند کہ سنبلہ لغت عربت بقول عتبہ یعنی خوشہ

و شامل جمع از بہجاست که برج سنبھل را فارسیان شود حاصلی باقی نماند و چنینے کے دریں ہاست
پت کریب افنا فی برج خوشہ گفتند - راردو و ہنبلہ صاف بنظر آید و بی حجاب شود پس از ہمیں ملائی
بقول آصنهیہ - عربی - اسم مذکور آسمان کے چھٹے اصلی این محاورہ قائم شد پسیل کنایہ و گیرہی
برج یعنی کنیا را اس کا نام جو ایک لڑکی کی صوت راردو و بی حجاب ملاقات کرنا بی حجاب آنا -
پر واقع ہے جس کا دامن شیخے کو اشکا ہوا سر پر ج دریں **پر ج دریں** [مصدر اصطلاحی - بقول
شمال و منغرب کی طرف اور پاکون جنوب و مشرق برہان و جامع و بحر و اشند کنایہ از بیحجاب در آمد
کی جانب ہیں بایان ہاتھ کوئے کی طرف جھکا ہوا باشد مولف عرض کند کہ اگر چہ شد استعمال
اور سیدھا ہاتھ کرے کی جانب اٹھا ہوا ہے پیش نہ شد ولیکن باستنا د قول صاحب جامع
چونکہ اس ہاتھ میں گیہوں کی بالی بھی ہے اس وجہ کے ازاہل زبانست این مصدر اصطلاحی سا
تسلیم کنیم کے از تہیل و مرادت (درج در انداخت)

پر ج در آمد اختن [مصدر اصطلاحی - بقول رشیدی و سس بی حجاب ملاقات کردن پور آمد
است کہ کوئی شست راردو و کچو پر ج در آمد اختن
راج زہر مار [اصطلاح - بقول وارستہ
در گرسی از محققین فارسی زبان ذکر امن نکرد مروز
(۱) یعنی کفچو مار باشد را اشرف ہے، نہست جزو
عرض کند کہ صاحب سروری در ضمیرہ خود کے زہر میں اس امر حاصلی اور اگر میں خالع خصمت چو
مضارع امدن کند و باستنا وہیں یک قولش عقرب بود پر ج زہر مار میں ور ۲) کہنا یہ شخص میں
ارکہ صاحب زبان است، امن مصدر اصطلاحی روی غصب آلوورا گویند و فرماید کہ لیکن میں
اعظیبار راشا پید - مخفی مہا دکہ چون برج انداختہ آن میں سی بلف اٹ شبیہ ماشد چون وہ پچو

و اشال آن واقع شود (راشت ۲۵) پوچر اشغال مصنی دوم قائم کننیم محققین بالا خور نظر موده
زهرمار او خشمگشته که چنان فیضی سینه مال اثر رونی کرد رار و و (۱) کنجه بقول آصفیه - فارسی - کلمه
زوله (۲) امچه برج زهرمار آمد و پیشیم مدعی که سانپ کا بهن - جیسے که فچه کار (۲) ترش رو بقول
چون که بتر خانه او طعنی شنک ساخته بخان آن آصفیه - فارسی - اسم نذکر نما خوش - نماراض -
در چهار غ فرماید که بضر بایی موحده و سکون را
چهلکه و چیم تازی با اختفت بسوی زهرمار (کش) بهی که بسته هیں -

بر حیمن بقول موارد خیز کردن که بجزی و تو
از شخص بسیار زخمه رو و ترش رو باشد و از خی
اول سکوت ورزیده صاحبان بجز و اند هم زلک گویند و فرماید که این مزید علیه حیثی است که
وارسته موکلف عرض کند که (زهرمار) امک می آید و بر جشن (۱) فرماید که (۱) بمعنی خیز کردن
اختی است بهنی شتمار و اختافت این مرگ و (۲) گره خمن و (۳) و خشیدن و رسم (۴) بیان
بسوی برج بمعنی برج بلندی که زهرمار وارد در (۵) اراده آمدن باشد پس برج
و کتابه از کنجه کار استعمال این بمعنی دوم از اسناد جشن هم شامل باشد پر به معانیش (آنوری
مشتذکره بالاشاهت بیست و محققین صاحب زبان) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰) (۱۰۱) (۱۰۲) (۱۰۳) (۱۰۴) (۱۰۵) (۱۰۶) (۱۰۷) (۱۰۸) (۱۰۹) (۱۱۰) (۱۱۱) (۱۱۲) (۱۱۳) (۱۱۴) (۱۱۵) (۱۱۶) (۱۱۷) (۱۱۸) (۱۱۹) (۱۲۰) (۱۲۱) (۱۲۲) (۱۲۳) (۱۲۴) (۱۲۵) (۱۲۶) (۱۲۷) (۱۲۸) (۱۲۹) (۱۳۰) (۱۳۱) (۱۳۲) (۱۳۳) (۱۳۴) (۱۳۵) (۱۳۶) (۱۳۷) (۱۳۸) (۱۳۹) (۱۴۰) (۱۴۱) (۱۴۲) (۱۴۳) (۱۴۴) (۱۴۵) (۱۴۶) (۱۴۷) (۱۴۸) (۱۴۹) (۱۵۰) (۱۵۱) (۱۵۲) (۱۵۳) (۱۵۴) (۱۵۵) (۱۵۶) (۱۵۷) (۱۵۸) (۱۵۹) (۱۶۰) (۱۶۱) (۱۶۲) (۱۶۳) (۱۶۴) (۱۶۵) (۱۶۶) (۱۶۷) (۱۶۸) (۱۶۹) (۱۷۰) (۱۷۱) (۱۷۲) (۱۷۳) (۱۷۴) (۱۷۵) (۱۷۶) (۱۷۷) (۱۷۸) (۱۷۹) (۱۸۰) (۱۸۱) (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴) (۱۸۵) (۱۸۶) (۱۸۷) (۱۸۸) (۱۸۹) (۱۹۰) (۱۹۱) (۱۹۲) (۱۹۳) (۱۹۴) (۱۹۵) (۱۹۶) (۱۹۷) (۱۹۸) (۱۹۹) (۲۰۰) (۲۰۱) (۲۰۲) (۲۰۳) (۲۰۴) (۲۰۵) (۲۰۶) (۲۰۷) (۲۰۸) (۲۰۹) (۲۱۰) (۲۱۱) (۲۱۲) (۲۱۳) (۲۱۴) (۲۱۵) (۲۱۶) (۲۱۷) (۲۱۸) (۲۱۹) (۲۲۰) (۲۲۱) (۲۲۲) (۲۲۳) (۲۲۴) (۲۲۵) (۲۲۶) (۲۲۷) (۲۲۸) (۲۲۹) (۲۳۰) (۲۳۱) (۲۳۲) (۲۳۳) (۲۳۴) (۲۳۵) (۲۳۶) (۲۳۷) (۲۳۸) (۲۳۹) (۲۴۰) (۲۴۱) (۲۴۲) (۲۴۳) (۲۴۴) (۲۴۵) (۲۴۶) (۲۴۷) (۲۴۸) (۲۴۹) (۲۴۱۰) (۲۴۱۱) (۲۴۱۲) (۲۴۱۳) (۲۴۱۴) (۲۴۱۵) (۲۴۱۶) (۲۴۱۷) (۲۴۱۸) (۲۴۱۹) (۲۴۱۱۰) (۲۴۱۱۱) (۲۴۱۱۲) (۲۴۱۱۳) (۲۴۱۱۴) (۲۴۱۱۵) (۲۴۱۱۶) (۲۴۱۱۷) (۲۴۱۱۸) (۲۴۱۱۹) (۲۴۱۱۱۰) (۲۴۱۱۱۱) (۲۴۱۱۱۲) (۲۴۱۱۱۳) (۲۴۱۱۱۴) (۲۴۱۱۱۵) (۲۴۱۱۱۶) (۲۴۱۱۱۷) (۲۴۱۱۱۸) (۲۴۱۱۱۹) (۲۴۱۱۱۱۰) (۲۴۱۱۱۱۱) (۲۴۱۱۱۱۲) (۲۴۱۱۱۱۳) (۲۴۱۱۱۱۴) (۲۴۱۱۱۱۵) (۲۴۱۱۱۱۶) (۲۴۱۱۱۱۷) (۲۴۱۱۱۱۸) (۲۴۱۱۱۱۹)

بسته اگر صحنه بیاد که اسم مصدر (جهن) بسته است و سئی بر جسته و جزو آن (تا نیرمه) اکن یا ثیر
که سعی حقیقی آن گریز باشد کذا فی البرهان - فارسی یا همان معنی بر جسته که بسته اول بکشیدند بلایک به
علامت مصدر ردن) در آخر شریاده کردند و تحریش نیز روله است (از حضرت آن قاست
وازد و تامی فو قافی بجتنی مکن را خذف کرد و هبتن پرسی بجتنی الفباء است از خطها که کشیدند از پس هر دو
ساختند و اسم مصدر رجیدن) آنچه که جمله خیلی بعده از این میگذرد بعده از این میگذرد
است که تخفیف بسته باشد په خذف فو قافی آخوند از پای او در سینه آتش نیز رصائب است
فارسیان سین بله را پایی هم تو زبدل کردند چنان که اگل از شود نماگر اینچندین بر جسته خواهد شد که گاه
خرس و خروه و بزه بادت پایی مکسر و علامت این بیهاران رشته که درست خواهد شد (روله)
مصدر قان مصدری ساختند که با حمول متفقین باشند منکر آب روان گفتارم نو که سر و صرع
وزن جعلی است و باصول ما که بدل اسم مصدر) بر جسته کیس گواه من است نیز و در ۲) بقول
که درشت اصلی که اسم مصدر رمال فارسی زبان است صاحب رهنما بحواله سفر نامه ناصر الدین شاه
بسی کامل معانی این سجاپی خوش بی آید درینجا قاچار بلند کرده شده بعلم دست و غیره صراحت
همین قدر کافی است که مرید عليه حبتن است - بول چال همزبان او مولعت عرض کند که
ای زائد که اغاده سئی اسم غمول کند براضی رار و و) و کچو حبتن یا اس کام مرید عليه ہے -
مطلق بر جسته زیاده کردند و بحر بفتح اول و فنا بر جسته بقول بیهار و اند و بحر بفتح اول و فنا
لغت فارسی است بمعنی را) نهایت خوب و بلند و معنی مراد بسته که درینجا نمکور شد که از سعی
حقیقی رگریز کرده شده) پیدا است و علیق نهاد

پاسخانی مجاز مصدر و گیر اینج (اردو) دال پسند چنانکه بست و بست و تایی هستند. یعنی را بخویانی
بیسے شعر پسندیده یا بصرع پسندیده. بلند عالی بدل کر و ندوای آخر را به تایی هوز تبدیل چنانکه
بیسے شعله بند یا معنی بلند و خیرو را، انجامات ادا. روشنده و در و هشده و فرنی و فرنی.

برج سوم [اصطلاح. بقول هفت بفتح] (اردو) شهر کا برج جو قصیل شہر پر ہو. احمد نگر
برج سوم [اصطلاح. بقول ضمیره بہمان و]
اول و سکون رایی هله و کسر حیم ہو زارانی مسند
و گرگسی از محققین فارسی ذکر این نکر دمکوف عرض
که در شمار صحیح آغاز برج ہا از برج حل است و سوم
شس و سحر مرادت برج سوم که گذشت موڑ
عرض کند که سیم ببدل سوم است ہ ببدلی او
آن. ہوزا. از بجا است کہ خارسیان برج سوم جو
را گفته اند. (اردو) ہوزا. بقول آصفیہ (من رانی پسندند که دیم) مخفف (رسی ام)
عربی. اسم نگر. و و پکر. تیرے آسمانی برج کا است ہ ببدل رسوم. بجز و قول ہر سه محققین
نام جزو و نگر کے پشت سے جزو ان لڑکوں کی را بد و ن سند استعمال تسلیم نکلیم. (اردو) و مجھ
شکل کا ہے. متین راس.

برج سیم [اصطلاح. بقول رہنا بحوالہ]
سفر نامہ ناصر الدین شاہ تقا چار بمعنی برج شہر را در ان شرف حاصل شو و چنانکه شرف آفتاب
پاشد صاحب بول چال تصریح فرماید که سیم در برج حل است و شرف ماہ در برج ثور
منزس سقی پاشد که لفظ انگلیسی زبان است پسندی در شرف زبرہ در حوت و شرف مترغ در
شہر پس معاصرین دس سنتی سوم زیادہ کردند بحدی و شرف مشتری در سرطان ور حل در

برج قید [اصطلاح] - بقول خصیبہ بہران

در (۱) نام مر جی است از حصار در پند و بقول
آنکہ برج شرف مادہ و کنڈار انوری سے، بروج
بھر (۲)، مر جی که در خانہ سازند صاحب موئید
کشند صبا شکر پڑارو (۳) برج شرف کہہ
ذکر ہر دو معنی کردہ بہار بذکر معنی اول فراہد
سکتے ہیں یعنی وہ برج جس میں کسی سپارہ کو
کہ در (۴) بحوالہ الحصر داشت مر جی کہ در ان قید
شرف حاصل ہو۔ صاحب آصفیہ نے اسکو کنند صاحب انند بہزان بہار و صاحب غیس
مرک فرمایا ہے۔

بر جھا واشن [مصدر اصطلاحی] یعنی اضافی است ہمی سوم و سی اول ہے مجاز بین
آمادہ ظلم کردن و مستعد ستم ساختن و عامل مقید باشد و یعنی دو ماموجاز است کہ
پر ستم واشن (ظہوری سے) کار و بار و فاتح در خل خانہ واقع رارو (۱) محصور برج
کہ وہ پڑا خوبیں را گرد برجناواری پڑارو (۲) مذکور ر (۳) وہ برج جو مکان میں بنائیں
ظلم پر آمادہ گرنا۔

بر جھازون [مصدر اصطلاحی] آمادہ ظلم

کردن کسی را (ظہوری سے) برجنازن و فا
در چدائی برجیکہ برائی ماندن کبوتران ساز
و ارسنے و بہار فرمائند کہ در ایران رسم است
بکار مہر پڑ در وداری و وابکار مہر پڑ مخفی بہائی
کہ عمارت بلندی چشمہ چشمہ در صحرا سازند و م
خاصہ برائی کبوتران است مو سوم برج کبوتر

میزان پس جملہ برج شرف آنفاب باشد و
ثوڑ برج شرف مادہ و کنڈار انوری سے، بروج
آنکہ برج شرف رسید خود شید پڑا بگاه آنکہ چھرا
کشند صبا شکر پڑارو (۳) برج شرف کہہ
کے در (۴) بحوالہ الحصر داشت مر جی کہ در ان قید
شرف حاصل ہو۔ صاحب آصفیہ نے اسکو کنند صاحب انند بہزان بہار و صاحب غیس
مرک فرمایا ہے۔

بر جھا واشن [مصدر اصطلاحی] یعنی اضافی است ہمی سوم و سی اول ہے مجاز بین
آمادہ ظلم کردن و مستعد ستم ساختن و عامل مقید باشد و یعنی دو ماموجاز است کہ
پر ستم واشن (ظہوری سے) کار و بار و فاتح در خل خانہ واقع رارو (۱) محصور برج
کہ وہ پڑا خوبیں را گرد برجناواری پڑارو (۲) مذکور ر (۳) وہ برج جو مکان میں بنائیں
ظلم پر آمادہ گرنا۔

بر جھازون [مصدر اصطلاحی] آمادہ ظلم

کردن کسی را (ظہوری سے) برجنازن و فا
در چدائی برجیکہ برائی ماندن کبوتران ساز
و ارسنے و بہار فرمائند کہ در ایران رسم است
بکار مہر پڑ در وداری و وابکار مہر پڑ مخفی بہائی
کہ عمارت بلندی چشمہ چشمہ در صحرا سازند و م
خاصہ برائی کبوتران است مو سوم برج کبوتر

پہنچاں کبوتر ان پکا رڈنگریز ان آئیں جو صلی
یعنی برج کے دران خانہ کبوتر است وجاوار د
کے اسم فاعل ترکیبی گیریں یعنی برج - خانہ کبوتر
کے اسم فاعل ترکیبی گیریں یعنی برج - خانہ کبوتر
سے) حد و کند ز خدا گستاخ تولید را خانی کو بدان (دارندہ راردو) دیکھو برج کبوتر۔

برج کمان اصطلاح - بقول خان آرزو

در چراخ (۱) یعنی خانہ کمان و در (۲) برج قو

ر انیز گویند و فرماید کہ روم مشہور است۔ اول

صاحب بحر جہر بان خان آرزو و صاحب اند چنانکہ وحید گوید لھ ز الہ ماہ برج پیدا کش

ہم بان بہار مؤلف عرض کند کہ مرگب اضافی ز حباب ٹو چور وی یار ز برج کمان شود پیدا کو

است و بس راردو (۳) برج کبوتر فارسی صاحبان بحر و اند و بہار ہم ذکر امن کروه اند

میں اس پلندستون خاندار کو کہتے ہیں جو

مؤلف عرض کند کہ مرگب اضافی است صحراء غیرہ میں کبوتروں کے رہنے کے لئے و بس راردو (۴) خانہ کمان - کمان کے لئے

کہہ سکتے ہیں - لفظ کمان (فعی قربان) پور گزرے پنا یا جائے۔

برج کبوتر خانہ استعمال - بقول (خان آرزو) (۲) قوس - بقول آصفیہ - عربی - اسم مؤلف

در چراخ (۵) و وارستہ و بہار و اند و بحر ماد آسمان کے نوبن برج کا نام جو بخل کمان مان

برج کبوتر کے گزشت (امشاف ۵) ز جو شہ گیا ہے - دہن راس -

برج کوکنار اصطلاح - بقول بہار و

مکمل عرض کند کہ مرگب اضافی است اند و بحر غوزہ کوکن را گویند (کلیم ۵) برگو

پہنچاں کبوتر ان پکا رڈنگریز ان آئیں جو صلی
یعنی برج کا رشا یعنی تبیط شود رشیعی ارش
دارندہ راردو (۶) دیکھو برج کبوتر صفت کہ برج کبوتر احمد مار ٹو (ماہیر ۵)
شد نک ک خانی ز پیکان او گز ندر روز گار ٹو
گوئی این برج کبوتر مار پیدا کردہ است کو
صاحب بحر جہر بان خان آرزو و صاحب اند چنانکہ وحید گوید لھ ز الہ ماہ برج پیدا کش
ہم بان بہار مؤلف عرض کند کہ مرگب اضافی ز حباب ٹو چور وی یار ز برج کمان شود پیدا کو
است و بس راردو (۷) برج کبوتر فارسی صاحبان بحر و اند و بہار ہم ذکر امن کروه اند
میں اس پلندستون خاندار کو کہتے ہیں جو
مؤلف عرض کند کہ مرگب اضافی است صحراء غیرہ میں کبوتروں کے رہنے کے لئے و بس راردو (۸) خانہ کمان - کمان کے لئے
کہہ سکتے ہیں - لفظ کمان (فعی قربان) پور گزرے پنا یا جائے۔

برج کبوتر خانہ استعمال - بقول (خان آرزو) (۲) قوس - بقول آصفیہ - عربی - اسم مؤلف

در چراخ (۹) و وارستہ و بہار و اند و بحر ماد آسمان کے نوبن برج کا نام جو بخل کمان مان

برج کبوتر کے گزشت (امشاف ۵) ز جو شہ گیا ہے - دہن راس -

برج کوکنار اصطلاح - بقول بہار و

مکمل عرض کند کہ مرگب اضافی است اند و بحر غوزہ کوکن را گویند (کلیم ۵) برگو

و تکارش زہب اخلاق کو ز پسے سنگی چوہنج کو کتنا از وطن بیرون رفتہن و کار آشکارا کر دن باشد
و است کو در لالا طاہر (۱) بسکے ز بخششک بہار و صاحبان ائمہ و بھر جنم ذکر ہائی کردہ
در زادہ ہوا فیون کار کر دیکر بر مردارا و اند (سخراشی س) تا بر سعیم خون و شمس نجاشی
سزا و گنس پیدا ز پرج کو کنار پوچھنی مہا و کہ ما پچھوٹشیر بر جلا زده ایکم پڑھ مولعہ عرض کند
کو کنار دروزن ہو شیار بقول برہان غلاف که مقصود وارستہ از معنی اقول۔ جلا وطن کر د
و غوزہ کہ خشناش را گویند و بعری رتائی است و معنی دوم مجاز آن برسیل کنایہ۔
السعال سخوانند۔ خان آرزو در سراج فرماد (اردو) جلا وطن کرنا۔ (۲) بی پروہ جو
کہ مرکب است از کوک بمعنی سرفہ و نار کہ ظاہر ہونا۔ پروہ سے محل آنا۔

بر جلال زون مصدر اصطلاحی۔
ترجمہ رتائی است و امن بسر فہ مفید مولعہ بر جلال زوند مولعہ اصلی
عرض کند کہ مرکب اضافی است و کنایہ کہ بقول بہار خشنگ شدن رنعت خان عالی
غوزہ را برج گفتند و پرج کو کنار پرسیل
در محاصرہ حیدر آباد۔ وقتیکہ باوشا بر جلال
تشپیہ کو کنار پاشد و بس (اردو) ڈوڈا
بن قول آصفیہ۔ اسم مذکور۔ پوت کو کنار مسلم
عرض کند کہ امن است ما پچھیق محقق و قتل
بر جلازون م مصدر اصطلاحی۔ بقول نگارش رائند ذکر ماضی مطلق ہیں مصدر
وارستہ (۱) معروف در (۲) از جماب بر آمدن مرکب کردہ گوید کہ (کہ از روی بی پروہ والی
و بی پروہ شدن و فرماید کہ جلا با الفتح۔ معنی غصہ ناک و بی تائل در تفکر پشت در آمد)

و مندشان ہیں نظر نعمت خان عالی است کہ لازم راردو) غضبناک ہونا۔ بقول آصفیہ مصدر (مر در زدن) پیدا است و لفظ جلال غصہ ہونا۔ نہایت افروختہ ہونا۔ خفا ہونا۔ درین نظر علم (بسر راد خان) است کہ اسی طبق بھر کن۔ جوش میں آنا۔ اگل گپول ہونا۔ (بچا طباہ کیا دلو پس مصدری کہ قائم کر دے اند چیزی نیست تحقیق کے اتفاقی ترجمہ)۔

بر جم بقول شمس لغت فارسی است بمعنی موی عجیب دم مادہ گا و د بُز کوہی دیگر کسی از چن
فارسی ذکر این نکرد مہولت عرض کند کہ بند جم بہر دو۔ باو جیم فارسی بقول صاحب کنز
لغت ترکی است بمعنی رطبه شعر) و در فارسی زبان ہم مستعل کہ بجا ہی خودش می آید اگر
سد استعمال این پرست آید تو انہم عرض کرد کہ بتمدن و مفترس است چنانکہ تپ و تپ
و کاچ و کاچ راردو) مادہ گا و کے دم کے بال۔ مذکور۔

بر جنون زدن خوارا مصدر اصلاحی۔ بعنی شرکب دانہاز و از طبیہ لفظ اینچ تصریح
بمعنی جنون اختیار نہ دن و خود را مجذوب نکر دیگر کسی از محققین فارسی زبان ہم ذکر
ساختن (صاحب ص ۲۷) صحیح آدینہ و طفلان این نکرد مہولت عرض کند کہ تجوہ بالضم
ہمہ کجا جمند ہے بر جنون میر نہم امر فر کہ بازاری بو او معروف در محاورہ معاصرہ عجیب حمل
ہست ای مہولت عرض کند کہ خود را محدود و وضع و آئین و گوند مستعل گویند کہ یا ای خود
است در مضرع دوم راردو) جنون اختیا حلیہ بازی مکن یا صاحب رہنا بحوالہ سفر نہ
ناصر الدین شاہ تھا چار ذکر این بمعنی مثل کردہ
گزناہ مجذوب نہیں۔

بر جور اصطلاح۔ بقول شمس لغت فارسی اوس است یعنی علی و سخنی